உலகம் குழந்தையாக இருந்தபோது

நாட்டுப்புறவியல்

உலகம் குழந்தையாக இருந்தபோது

இந்திய மலைகளிலும் காடுகளிலுமிருந்து சில நாட்டுப்புறக் கதைகள்

வெரியர் எல்வின்

தமிழில்
பிரிஜிட்டா ஜெயசீலன்

சித்திரங்கள்
அமினா ஜெயல்

முன்னுரை
ராமச்சந்திர குஹா

நேஷனல் புக் டிரஸ்ட், இந்தியா

ISBN 81-237-1921-3

முதற்பதிப்பு : 1996 (சக 1918)
© லீலா எல்வின் 1995

தமிழாக்கம் © நேஷனல் புக் டிரஸ்ட், இந்தியா
When the world was young (Original title in English)
Ulagam Kuzhanthiyaka Iruntha Poathu (Title in Tamil)
ரூ. **23.00**
வெளியீடு : இயக்குநர், நேஷனல் புக் டிரஸ்ட், இந்தியா,
ஏ-5, கிரீன் பார்க், புதுதில்லி-110016

முன்னுரை

உலகம் குழந்தையாக இருந்தபோது எனும் இந்நூலில் இந்தியப் பழங்குடியினரின் பலவகையான பழங்கதைகள் தொகுக்கப் பட்டுள்ளன. சிந்தனையைத் தூண்டும் இக்கதைகள் வெறும் வரண்ட அறிவியல் விளக்கங்கள் அல்ல. பல அறிவியல் உண்மைகள் விரு விருப்பாக, சுவாரசியமாக இக்கதைகளில எடுத்தாளப்பட்டுள்ளன. சில கதைகள் உலக உதயம் பற்றியும், முதல் நதியின் நீர்ப்போக்கு பற்றியும், பூகம்ப உதயம பற்றியும் எடுத்துச் சொல்லுகின்றன. இன்னும் சில கதைகள ஆதி மனிதன் பேசவும், பார்க்கவும் துவங்கிய விதத்தைப் பற்றியும் கூறுகின்றன. வேறு சில கதைகள், மனிதனும், விலங்கினமும் கொண்ட, நேயமானதும், நேயமற்றதுமான தொடர்பினை விளக்கு கின்றன. இக்கதைகள் மூலம் தவளைகளுக்கு மெலிந்த கால்கள் எப்படி வந்தன என்பதும், யானைகள் தம் சிறகுகளை எப்படித் தொலைத்தன என்பதும தெரியப்பெறுகிறோம.

இநதக் கதைகள் பலவகைப் பழங்குடியினரின் கதைகள் ஆனதால், உணர்த்தும் கருத்துக்களும் பலதரப்பட்டவை. பைகா பழங்குடியினர் மத்திய இந்தியாவில் வசிக்க, மின்யாங் பழங்குடியினரோ, அருணாசலப் பிரதேசத்திலுள்ள சியாங் நதிக்கரையில வாழ்கின்றனர். இங்ஙனம் பல இடங்களில் பிரிந்து வாழும இப்பழங்குடியினரின் வாழ்வு முறைகளின் வித்தியாசம் இவர்தம் கதைகளில் திறம்படத் தெரிகிறது.

1902-ஆம் ஆண்டு பிறந்த வெரியர் எல்வின, இந்நூற்றாண்டின் சிறந்த மானுடவியலாளர். புகழ்பெற்ற ஆக்ஸ்போர்டு பல்கலைக் கழகத்தில் பயின்ற இவர், 1927-ல் முதன்முறையாக இந்தியாவிற்கு வந்தார். மகாத்மா காந்தியின் கொள்கைகளால் ஈர்க்கப்பட்டு, ஆங்கிலேய ராக இருந்துமகூட, ஆங்கில ஏகாதிபத்தியத்திற்கு எதிராகக் குரல் கொடுத்தார். 1932-ல், தன் மனைவியான ஷேம்ரோ ஹிவேலுடன், மத்தியப் பிரதேசத்தின் மாண்டலா மாகாணத்திலுள்ள கோண்டர் களின் கிராமம் ஒன்றில் குடியேறினார். இங்கே இவருடைய இரு நண்பர்கள் உருவாக்கிய கோண்டர்கள் சேவா மண்டலம் எனும் பழங்குடியினர் நல மையம் ஒன்று ஏற்கெனவே இயங்கி வந்தது. இது பழங்குடியினரின் நவீன, கல்வி மற்றும் மருத்துவ வசதிகளுக்காக

ஏற்படுத்தப்பட்டது. ஷேம்ரோ ஹிவேல், இந்த மையத்துக்குச் சொந்தமான பள்ளிகளையும், மருத்துவ மனைகளையும் மேற்பார்வை யிட்டு உதவினார். எல்வின், தற்போதைய மத்தியப் பிரதேசம், ஒரிஸா, மஹாராஷ்டிரா, பீஹார் ஆகிய மாநிலங்களில், பழங்குடியினரிடையே நெருங்கிப் பழகினார். 1936-ல் வெளியிட்ட கானகத்து இலைகள் (Leaves from the Jungle) எனும் தனது நூலில் பழங்குடியினருடன் நிகழ்ந்த தம் முதல் சந்திப்புக்களை கூறுகின்றார். பழங்குடியினரின் வாழ்வு முறைகளும், கலாச்சாரங்களும் தம்மை மிகவும கவர்ந்ததாகவும், அதனால்தான் அவர்களுடைய பழங் கதைகளைத் திரட்டி மொழி பெயர்த்ததாகவும் இந்நூலில் விளக்கமாகக் கூறுகிறார்.

சீரிய முயற்சி மேற்கொண்டு, இன்னும்பல நூல்களில் பல்வகைப் பழங்குடியினரைப் பற்றி எழுதினார். 25 மில்லியன் மத்திய இந்திய ஆதிவாசிகள் தம் உரிமைகளையும், கலாச்சாரப் பெருமையினையும் இழந்து வாழும் அவலத்தால் உலுக்கப்பட்டு, அவர்களுக்காக, அவர் களில் ஒருவராக இருந்து எழுதினார். எல்வினுடைய நூல்கள், சிறு கட்டுரைகள், சொற்பொழிவுகள், புகைப்படங்கள் மற்றும் திரைப்படங்கள் மூலம்தான், நகர்வாழ் இந்தியர்கள் தம் சம காலத்துப் பழங்குடியினரின் வாழ்க்கைச் சிக்கல்களைப் புரிந்து கொண்டனர்.

ஆகஸ்ட் 1947-ல் இந்தியா சுதந்திரமடைந்த போது எல்வின், முழு இந்தியக் குடிமகனாகச் சட்ட உரிமை பெற்றார். இது இவரது நெடு நாளைய அவாவும் கூட! தன் எழுத்தின் மூலம் இதற்குள் பல ஆதர வாளர்களைச் சம்பாதித்துக் கொண்டார் இந்திய முன்னாள் பிரதமர் ஜவஹர்லால் நேருவும் இவ்வாதரவாளர்களுள் ஒருவர் ஆவார். நேருஜியின் பரிந்துரையில், எல்வின் வடகிழக்கு எல்லைப் பிராநதிய (தற்போதைய அருணாசலப் பிரதேசம்) அரசு நியமித்த பழஙகுடியினர் அமைப்பின் ஆலோசகராக நியமனம் ஆனார் யாரும் அறிந்துணராத, அணுக முடியாத இந்தியப் பகுதிகளில், எல்வினின் வேலை, பழங்குடி யினரின் வாழ்விலிருந்த பிரச்சினைகளை அறிந்து, அரசுக்கு அவை சம்பந்தமாக ஆலோசனை வழங்குவதே ஆகும். இக்காலக் கட்டத்திலும், ஆதிவாசிகளின் அடிப்படை உரிமைகளைப் பெற்றுத்தர ஆர்வம் காட்டினார். ஆதிவாசிகளுக்கு இவர் புரிநத சேவைகளுக்காகவும, இநதிய மானுடவியலுக்கு இவர் ஆற்றிய பணிகளுககாகவும 1961-ல் இவருக்கு பத்ம பூஷண் விருது வழங்கப்பட்டது. 1964-பிப்ரவரியில் எல்வின் தான் சுவீகரித்துக் கொண்ட இந்திய மண்ணிலேயே உயிர் துறநதார்.

எல்வினின் வாழ்வும, சேவையும், வெரியர் எல்வின் கண்ட பழங்குடியினரின் உலகம் (The raibal world of Verrier Elwin) எனும் அவரது சுயசரிதத்தில் தெளிவாகத் தெரிகிறது. இநநூல இவர் இறக்குமுன்னரே எழுதி முடிககப்படடிருந்தாலும, இறந்த பின்னர்தான அச்சாகியது. இந்த நூலும், கானகத்து இலைகள் எனும நூலும்,

தற்சமயத்தில் மறுபதிபபாகியது மககளிடையே இவவிரு நூலகளுக்கும நல்ல வரவேற்பு உள்ளது.

எலவின ஒரு கொள்கைவீரா, சமூக ஊழியா, மானுடவியலாளர்; அரசு ஊழியர் இவை அனைததுக்கும மேலாக 25 நூலகள் எழுதிய நூலாசிரியருமகூட! மானுடவியல முதல் புதினங்கள் வரை, வரலாறறுப புத்தகஙகள முதல சுயசரிதைவரை பலவகைப் புத்தகஙகளை இவா எழுதியுள்ளார். 5 பெரிய பழங்குடியினர் - புராதனக் கதைத தொகுபபுகள் எழுதி உளளார் இவைகளிலிருநதுதான் இநத நூலுககு வேணடிய கதைகள திரட்டப்பட்டன. இந்தத் தொகுபபு இவர் எழுதிய பிற நூலகளைப் போலவே, இவர்தம் மனித நேயததிறகும, கதைசொலலும திறனுககும் சானறு பகர்கிறது 1961-ல முதலில் வெளியான இநதத தொகுபபு 1966-ல் மீண்டும் மறுபதிபபானது மீணடும் இப்போது புதிய தலைமுறை வாசகர்களுககாக பதிப்பாகிறது.

1995 — ராமச்சந்திர குஹா

காணிக்கை

வசந்த, நகுல், அசோக்
ஆகியோருக்கு

உள்ளடக்கம்

மாயாஜால உலகில் விநோத அனுபவங்கள்

அனைத்தின் முடிவு

ஆசிரியர் உரை

இந்திய மலைவாழ், காடுவாழ் மக்களிடமிருந்து 30 வருடங்களாகக் கதைகள் பல திரட்டி சுமார் 2000 கதைகளை வெளியிட்டுள்ளேன். இந்தச சிறு புத்தகத்தில் உலகம குழநதையாக இருந்தபோது, அதாவது இபபோதைவிடச் சிறுவயதாக இருநதபோது, எப்படி இருநதிருக்கும என்பது பற்றிய மக்களது கருத்தைப பிரதிபலிககும சில கதைகளைத தருகினறேன. சில கதைகள உலக உதயத்தைப் பறறியும், சில கதைகள் உலக உதயததின போது மனிதாகள வாழ்நத வாழ்க்கையைப் பறறியும விளக்குகினறன சில கதைகள், தீ, வீடு, ஆடை முதலிய மனிதனின் அத்யாவசிய தேவைகளின கணடுபிடிப்புக்கள பற்றியவை; சில கதைகள விநோதமானவை, இவை மனிதனும, மிருகமும ஒனறாய வாழநது, பேசிக் களித்த நாட்களைப பறறிக் கூறுகினறன. மநதிர-தநதிரஙகள தஙகளது இறுககமான பிடியைக் கொணடிருந்த அநநாட்களில் மனிதர்கள அடைநத விநோத அனுபவஙகளைக கூறுகினறன. இறப்பு அக்கால மனிதனுககுப் புரியாத புதிராகவே இருநதது இறபபு முதனமுதலில எப்படி வநதது எனபது பற்றியும அது மனிதனை வருததாமல மாறாக நீணட நாள வாழும தளையிலிருநது அவர்களை விடுவிதது ஆறுதல கூறுவதாக அது அமைநதது பறறியும சில கதைகள கூறுகினறன.

இநதககதைகள் எனனுடைய முநதைய பிற புத்தகங்களிலிருநது எடுக்கபபட்டுளளன. அநதப் புததகஙகள் பினவருமாறு மஹாகோஷலின் கிராமியக கதைகள் (ஆகஸ்போர்டு பல்கலைககழக அச்சகம, 1944), மத்திய இந்தியாவின தொன்மக கதைகள் (ஆகஸபோாடு பல்கலைககழக அசசகம, 1949), ஒரிஸா பழஙகுடியினாின தொனமஙகள (ஆக்ஸ்போாடு பலகலைககழக அச்சகம, 1954), இந்திய வடகிழககு எலலைப் பிராந்தியததின் தொனமக கதைகள (வடகிழககு எல்லைப பிராநதிய எஜெனஸி, 1958), பைகா (ஜான முரே, 1939) மேற்கணட புத்தகங்களின வெளியீட்டாளர்களுக்கு என் உளளங்கனிநத நனறியைச் சமாபபிக்கிறேன.

ஷிலலாங,
டிசம்பர் 1, 1960

— வெரியர் எல்வின்.

துவக்க காலம்

உலகம் உருவாகிறது

உலகத்தின் சிருஷ்டி பற்றி இந்தியாவின மலைவாழ, காடுவாழ மககளிடையே பலவேறு அபிப்ராயஙகள பரமபரையாகவே நிலவி வருகினறன. சிலா உலகம ஒரு பெரிய முட்டையிலிருந்து வெளிவநத தாகவும, சிலர் கடவுள தம கைகளினாலேயே உலகததை உருவாககினார் எனவும கூறுகினறனா். அநேகர், துவககததில் ஒரு பெரும சமுததிரம மட்டுமே இருநததாகவும, அதன அடிததளத்திலிருந்து மேல் எழுநது விரிந்து பரவியதே உலகம எனவும நமபுகினறனா். இதுவே அழகிய மததிய இந்தியக காடுகளில வாழும பைகா எனும பழஙகுடியினரின அசைசகக முடியாத நமபிக்கையும ஆகும. இநத நமபிககையை விளகக எழுநத கதைதான இது.

முதலில தணணீர் தவிர வேறு எதுவும உலகில இலலை. கடவுளின வார்ததையோ, ஆவிகளின துலலிய ஒலியோ, காறறோ, பாறையோ, பாதையோ, காடோ எதுவும இலலை. தணணீர் மட்டுமே எஙகும பரந்திருநதது. சிருஷடி கர்த்தாவாம கடவுள தாமரை இலையின மீது அமாநது நீரின் மேல அசைநதாடிக கொணடிருநதாா. அவர் தனியே வாழநதாா. அவாதம தனிமை போக்க அழகிய மலரோ, கனியோ உலகில் இல்லை. ஒருநாள் தன கையிலிருந்து உருட்டி எடுத்த அழுககைப பிடித்து வைததுக காகம ஒனறை உருவாககினார் கடவுள. சிருஷ்டியின முதல் உயிா மகளாம காகம வளாநது பறககும பருவ காலததில கடவுள, "மகளே, நீ போய நான உலகம உருவாக்க மண் கொணடு வா. எதுவுமினறித தனிமையாக இருபபதைக காண விலலையா?" எனறாா.

காகம் பறந்தது. இலககு எஙகே எனறு தெரியாத தொலை தூரததிற்குப பறநது சென்றது. களைப்பு மிகுச, உயிாத்துடிபபு அடஙக, நா வறணடு போய, ஒரு பெரிய ஆமையின மேல போய விழுநதது. அந்த ஆமையோ மிகப பெரிய ஆமை. அதன ஒரு கை வானத்தையும, மறு கை சமுத்திரத்தின அடியையும அளநது நினறது.

ஆமை, "எனனாயிறறு? ஏன இபபடி மேல மூச்சு, கீழ மூசசு

வாங்க நிற்கிறாய்?" என்று கேட்டது. காகமோ, "எனனைத் தாங்கிப் பிடித்த அருமை சகோதரனே! நான் மிகவும் களைத்துவிட்டேன். இதோ என உயிர் மூச்சும் என் உடலை விட்டு நீங்கப் போகிறது" என்றது. ஆமை அன்பு பொங்க, "நீ எங்கே செல்கிறாய், என் செல்லச் சகோதரியே" எனக் கேட்டது. "நான் கடவுள் உலகம் உருவாக்கக் கூடிய மண் கொண்டு வரச் செல்கிறேன். அதனைத் தேடிக் களைத்து விட்டேன மண எங்கே கிடைக்கும்?" எனக் காகம் வினா எழுப்பியது.

ஆமை, "சமுத்திரத்தின் அடியில் வசிக்கும் புழுவைப் போய்க் கேள். மண்ணை விழுங்கிய ஆசாமி அவனேதான. ஆனால் பெண்ணே! சற்றுப் பொறு' புழுவைக் காண சமுத்திரத்தின் அடி வரை போக வேண்டுமே! இதற்கு விசேஷமான இரும்புக் கூண்டு அவசியம் வேண்டும். ஆகவே இப்போது இரும்புக்கு அதிபதியிடம உன்னை கூட்டிச் செல்லப்போகிறேன. இரும்பு அதிபதி உனக்கு நிச்சயம உதவுவார்" என்று கூறியது.

கூறியபடியே இரும்பு அதிபதியிடம் காகத்தைக் கூட்டிச் சென்றது. அவரும் லகாசூர் எலும் இரும்பு வேலை செயயும தம் 12 தமபியரையும, தமேசூர் எனும் தாமிரத்தில் வேலை செயயும் 13 தமபியரையும், அக்யாசூர் எனும் தீயில வேலை செய்யும 14 தம்பியரையும் அழைத்தார். அனைவரும் சோந்து, சன்னலகளுடன் கூடிய பெரிய இரும்புக் கூண்டு ஒன்றைச் செயதனர். ஆமையும, காகமும கூண்டினுள் நுழைந்து கொண்டன. இரும்பு அதிபதி வலுவான இரும்புச் சங்கிலிகளின துணை கொண்டு மெதுவாகக் கூண்டைக கடலினுள் இறக்கினார் இனனொரு சங்கிலியின் ஒரு முனையை அவர்களிடம் கொடுத்து, "உங்கள் வேலை முடிநததும் இந்தச் சங்கிலியை இழுங்கள். நான் உங்களை மேலே இழுததுக் கொள்வேன" என்றார்.

கடலின் அடியில வசித்த புழு தூங்கிக்கொணடிருநதது. இரும்புக் கூடு அதன தலை அருகே நினறது. ஆமையும, காகமும் வெளியே வந்து புழுவை எழுப்பின தூககம் கலைந்து எழுந்த புழுவுக்குக் கோபம வந்தது "நான பன்னிரண்டு வருடஙகளாகத் தூங்கிக் கொண்டிருநதேன. இபபடி எழுப்பிவிட்டாயே' சரி' இவ்வளவு காலமாக உணவே இல்லாமல் உறஙகிக கொணடிருநதேன. இபபோது உங்கள் இருவரையும் உணணப் போகிறேன" எனறு புழு கததியது. அதுகேட்ட ஆமை பயந்து போய், காகத்தின் பின ஒளிநது கொண்டது புழு, "நீ யாருடைய மகள?" எனக் காகத்தைக் கேட்டது. "நான் கடவுளின் மகளாக்கும்" என்றது காகம. "நீ ஏன் இங்கே வநதாய்" எனப்புழு வினா எழுபபியது. "நான மண்ணைத் தேடி வந்தேன" எனறது காகம். "உன் தந்தை இங்கேயா மண்ணை விட்டுச் சென்றார், நீ தேடிக் கண்டு பிடிக்க?" என்று கிண்டல் அடித்தது புழு. காகத்திற்குக் கோபம் வந்தது. தன் பொறுமையை இழந்து, "நீ மண்ணைக் கொடுக்காவிட்டால் உன்னை அடிப்பதைத் தவிர வேறு வழியில்லை" எனறு மிரட்டியது. புழு பயந்து போனது. "நீ தேடி வந்த மண் இங்கே இல்லை பெண்ணே! அது வேறு ஒரு இடத்தில் உள்ளது. ஒரு அரக்கன் அதைக் காவல் காக்கிறான். நீ அவன் அருகே சென்றால் உன்னைச் சாம்பலாக்கி விடுவான்" என்றது. ஆனால் ஆமை அதை நம்பவில்லை. புழுவின் பயத்தை உணர்ந்து கொண்ட ஆமை தன் பயத்தை மறந்தது. துணிச்சலாகக் காகத்தின் பின்னிருந்து வெளி வந்து புழுமேல் ஒரு

குத்துவிட்டது. அதன் கழுத்தை நெருக்கிப் பிடித்தது. "மண்ணைக் கொடு. இல்லாவிடில் உன தலையை வெட்டி விடுவேன்" என்றது. புழுவின் கழுத்தை அழுத்தமாக நெரிக்க ஆரம்பித்தது. புழு நெளிந்து, முறுக்கிப் பாாத்தது. ஆமையின பிடியிலிருநது தப்ப முடியவில்லை. "மகளே, பொறு!" எனக் கூறி வாந்தி எடுத்தது. 21 முறை வாந்தி எடுத்தது ஒவ்வொரு முறையும் கொஞ்சம் மண் கொண்டு வந்தது. வெளி வந்த மண ஒரு சிறிய பெரிப் பழம் அளவே இருநதது. முதல்முறை வாந்தி எடுத்து ஆதாரமான மூல மண் கொணர்ந்தது. 2-ம் முறை மஞ்சள் மண; 3-ம் முறை கருப்பு மண்; 4-ம முறை பாவ மண- "இந்த மணணில் புலி உனனைக் கொலலத்தக்க குணம உண்டு" எனறு எச்சரித்தது. 5-ம் முறை உலர்ந்த மண, 6-ம் முறை அழுக்குமண்; 7-ம் முறை தொடாத மண்; 8-ம் முறை பால் போன்ற வெள்ளை மண்; 9-ம் முறை நல்ல மண்; 10-ம முறை பூமியதிரும் மண, 11-ம் முறை எல்லா வகை மணகளின கலவை; 12-ம முறை சிவப்பு மண், 13-ம் முறை எநதக் கலவையுமறற மண; 14-ம முறை வெள்ளைக் களிமண், 15-ம் முறை பாறை மண்; 16-ம முறை சிவப்புச் சரளைக் கல் மண; 17-ம முறை மணல, 18-ம் முறை தாது உப்புக்கலந்த மண, 19-ம் முறை விளைச்சல தரும வளமான மண்; 20-ம முறை எதுவும வளராத வளமற்ற மண, 21-ம் முறை பயிரிடப்படாத இளம் மண. இவ்வாறு பல்வகை மண் வெளி வநதது.

புழு எலலா வகை மண்ணையும தந்தபின ஆமை சங்கிலியை இழுத்தது இருமபு அதிபதி மேலே கூணடை இழுத்தார். ஆமை மணணைக காகத்தின் கழுத்தில் ஒரு கயிறு கொணடுக் கட்டி அனுப்பியது காகம் மண்ணுடன் பறந்தது. வெகுதூரம் பறநத காக்கை களைபபு மிகுதியால் இறககும நிலைக்கே வநது விட்டது. காகத்தைப் பாாத்ததும "மண் கொணடு வந்து விட்டாயா என் மகளே?" எனக கடவுள் கேட்டார். "ஆம தந்தையே! கொணடு வநது விட்டேன." எனறது காக்கை. கடவுள் காககையின கழுததில் தொஙகிய மண்ணை எடுத்துத் தன் மடியில இட்டுக்கொணடார் ஒரு இளம் கன்னியை அழைத்து இலையால் ஆன ஒரு பாததிரம் செயது தரச் சொனனார். அதில் மண்ணைப் போட, கன்னி கடைநதாள. 8 பகலும, 9 இரவுமாகக் கடைந்தாள். இறுதியாகக் கடைந்ததை ரொட்டி போல உருட்டி எடுத்துத் தண்ணீர் மேல் மிதககச் செயதார். அங்கே மண் உருணடை வளர்ந்து உலகமாக உருவானது.

ஆனால் மண் உருணடை திடமாக இல்லை. அதன் மேல நிற்க முனைந்தபோது அது வழுக்கிச் செனறது. மழைக்காலச் சேறு போல இறுகாமல் இருநதது. அதனை இறுகச் செய்ய பவானதேசாரியையும, பீமசேனனையும் அழைத்துவரக் காக்கையை அனுப்பினார் கடவுள். காற்றுக் கடவுளாம் பவான் தேசாரி விரைந்து வந்தார். உலக

உருண்டையின் மீது ஊதினார். இறுகாத மண் பறந்தது. சேர்த்து வைத்துக் குழப்பினார். திரும்பவும் ஊதிக் கெட்டியாக்கினார். ஆனால் காற்றுக்குக் கண் கிடையாதே! அதனால்தானே கண்டபடி பொருள் களையும், மனிதர்களையும் வீசித் தள்ளுகிறது! ஆகவே காற்றின் வேலையில் திருத்தம் இல்லை. உலக உருண்டை இறுகி, கெட்டியாக ஆனது. ஆனால் அவர்கள் அதன் மேல் நின்றபோது ஒருபுறம் தாழ்ந்தது, மறுபுறம் உயர்ந்தது.

மிகப் பெரிய உருவம் கொண்ட பீமசேனன் அடுத்து விரைந்து வந்தான். அவன் ஒரு கால் வீட்டில் இருக்க, மறுகால் கடவுளிடம் இருந்தது. அவ்வளவு பெரிய பீமசேனன் விரைந்தோடி வந்தான். களைப்பாக இருந்ததால் சாப்பிட உணவு கேட்டான். கடவுள் 25 மூட்டை அரிசியும், 12 மூட்டை கீரையும் கொடுத்தார். அவன் அதை சமைத்துச் சாப்பிட்டு விட்டு, "இது என் பசிக்குப் போதவில்லை. மேலும் தாருங்கள்" என்றான். மீண்டும் 12 மூட்டை பருப்புக் கொடுத்தார் கடவுள். திருப்தியாகச் சாப்பிட்டான் தாகம் தீர்க்க பானம் கேட்டான். அவனை மது தேடிப் பருகிக்கொள்ளச் சொன்னார். "எங்கே தேடுவது?" எனக் கேட்டான். "போய்த் தேடிப்பார்" என்றார் கடவுள். காட்டிற்குப் போய்த் தேடினான். நீண்ட நேரம் கழித்து ஒரு பெரிய மரம் அருகே வந்தான் அதில் ஒரு குழி இருந்தது குழி நிறைய மது இருந்தது

மரத்தின் கிளைகளில் பச்சைப் புறாக்கள். நீலநிறக் குருவிகள், கிளிகள், காக்கைகள், மைனாக்கள், எனப்பல பறவைகள் மது அருந்திய சுகத்தில் தலையை அசைத்தவாறு மயங்கின. ஏன் இப்படி மயங்கிச் சாய்கின்றன என எண்ணினான் பீமசேனன். மரத்தின் மேல் ஏறிப் பார்த்தான். குழியில் மது இருந்தது தெரிந்தது. தன் கையால் மதுவை மொண்டு குடித்தான்.

"இதுவல்லவோ மது" என சந்தோஷத்தில் கத்தினான் வயிறு முட்ட மது அருந்தினான். மது மயக்கத்தில் தலை அசைய, பறவை களுடன் தானும் அமர்ந்து மயங்கினான். பின் 12 குடுக்கைகளில் மதுவை நிரப்பிக் கடவுளிடம் கொண்டு வந்தான். காக்கையும், கடவுளும், காற்றும் சேர்ந்து இலைத் தொன்னைகளில் மது அருந்தினர். அனைவரின் தலைகளும் மதுமயக்கத்தில் ஆடின; தொய்ந்தன. விருந் தாடிய களிப்பில் வேலையைத் துவங்கினான் பீமசேனன். உலகத்தைச் சுற்றி நோட்டம் விட்டான்.

மெலிந்து நலிந்த இடத்தில் மலைகளை நிறுவி திடப்படுத்தினான். மிகக் கனமான இடத்தில் பள்ளத்தாக்குகள் உண்டாக்கினான். இளக் கமான இடங்களில் மரங்கள் நட்டு இறுக்கினான். அப்போதும் உலகம் உறுதியாக இல்லை. மண் பிரிந்தது; சிதறியது; உடைந்தது, சிலந்திக்கூடுபோல

5 வருடங்கள் உருண்டோடின. நங்கா பைகாவும் அவன் மனைவியும் ஒரு நிலப் பிளவிலிருந்து பிறந்தனர். பூமித்தாயைப் பார்த்து, நங்கா பைகா, "அம்மா, என் பிடில் எங்கே?" எனக் கேட்டான்.

"நீ இன்னும் குழந்தையே! உனக்கு எதற்கு பிடில்?" என பூமித் தாய் கூறினாள். ஆனால் அதே நாளில் மூங்கில் பெண் பிறந்தாள். நங்கா பைகா, ஒரே மூச்சில் மேலும கீழுமாக மூங்கிலை வெட்டினான். தன் முடியினால் பிடில் நரம்புகள் செய்தான். வாசித்தான். இனிய கானம் கடவுளை உலுக்கியது. பைகாக்கள் பிறந்தது கடவுளுக்குப் புரிநதது. அவர்களைக் கூப்பிட்டு அனுப்பினார்.

முறம் ஒன்றில் படுததுத் தூங்கிய நங்கா பைகாவை பூமித்தாய் எச்சரித்தாள். "கடவுள் கூப்பிட்டால் போகாதே மகனே" என்றாள் ஆனால் நங்கா பைகா சிறிதும் பயமினறி பிடிலை எடுத்துக் கொணடு கிளம்பினான். "உன் ஆணிகளால் உலகத்தை ஸ்திரப்படுத்து" என்று கடவுள் கட்டளை இட்டார்.

நங்கா பைகாவிடம் ஆணிகள் இல்லை. சற்றும தயங்காமல் தன் வலது கை சிறுவிரலை வெட்டி, பூமிக்குள் ஆழமாக அடித்தான் கடவுளுக்கு திருப்தி இல்லை. "இனனும் உரமான தூண்கள் கொண்டு உறுதிபபடுத்து" என்றார்.

நங்கா பைகா அக்யாசூர் எனும் நெருப்புக் கடவுளை நினைதது வேண்ட, அக்யாசூர் நெருப்பை உமிழ, இரும்புக் கொல்லன அகாரியா பிறநதான். நெருப்பிலிருநது பிறந்ததால் சிறிதும் பயமினறி, கனனற இருமபைத் தன் கைகளால் நெருப்பிலிருந்து எடுத்தான். அகாரியா 12 இருமபுத் தூணகள் செய்து உலகின 4 மூலைகளிலும் அடித்து நிறுத்தவே, உலகம் நிலையாக நினறது. மகிழநத கடவுள் விதைகளைத தூவ, செடிகள் உருவாகின. இப்படியாக உலகம உதயமானது.

சூரியனும் சந்திரனும்

நமது அடுத்த கதைக்கு இந்தியாவின் வடகிழக்கு எல்லைப் பிரதேசத்தின பெரிய மலைக்குச் செல்வோம். இந்தியாவின மலைவாழ் மககள சூரியனையும, சந்திரனையும் தம் இஷ்ட தெய்வங்களாக வணங்கு கிறார்கள். அதிலும் சூரியனைப் பெண் தெயவமாகவும, சநதிரனை அத்தெய்வத்தின கணவனாகவும் மதித்துப் போற்றுகின்றனர். சியாங் நதியின் இடது கரையில் வாழும மின்னியா எனும் பழங்குடியினரின் மத்தியில் வழங்கும் இநதக் கதை, மேற்கண்ட நம்பிக்கைக்குச் சான்று பகரும.

இவர்கள் கதையின்படி பூமி பெண்; ஆகாயம் ஆண். இவர்கள் மணம் புரிந்து வாழ்வை ஆரம்பிக்க நினைத்த போதுதான் வந்தது

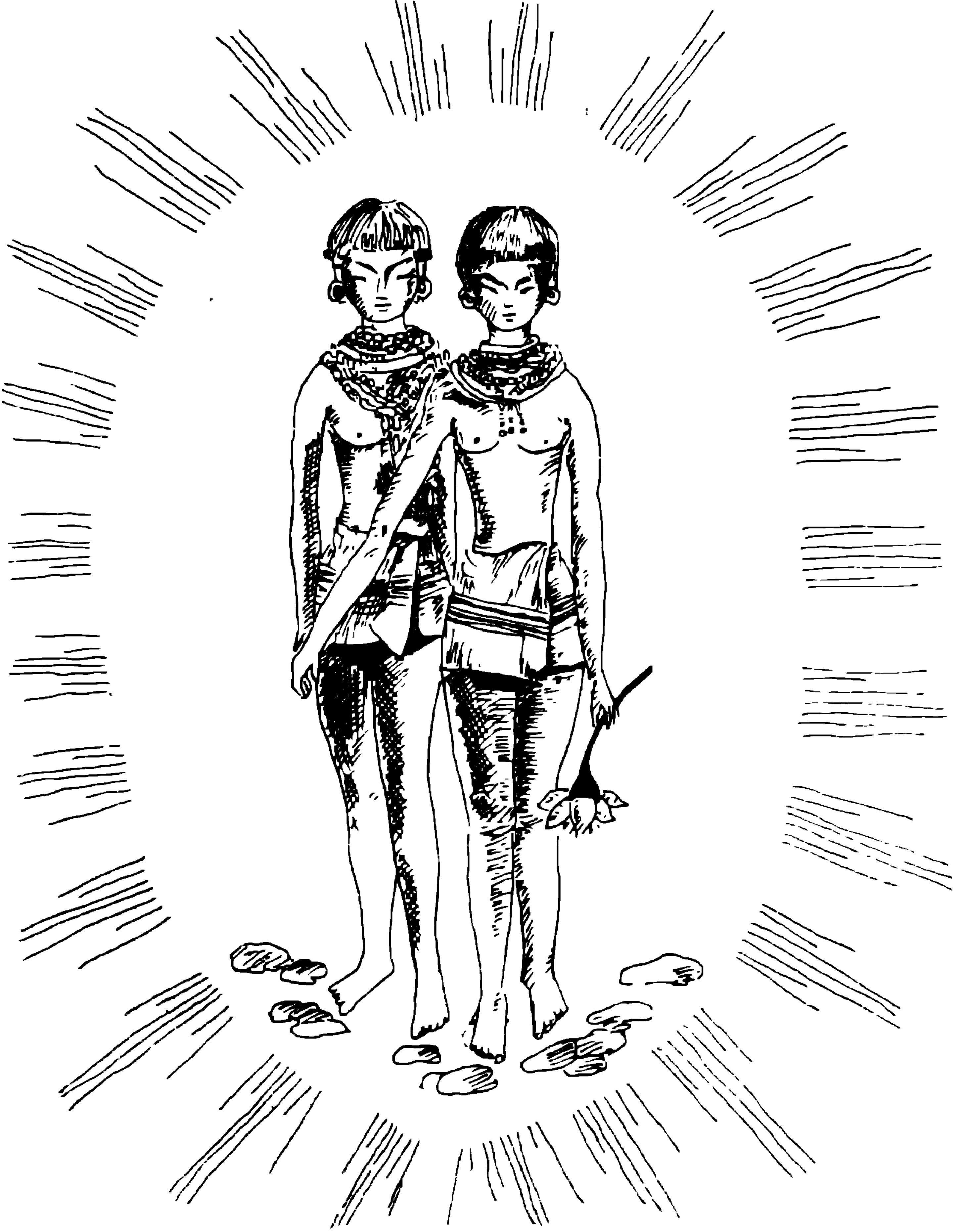
வினை! விண்ணும், மண்ணும் ஒன்று சேரும்போது மணவாழ் உயிரினங்கள், தாங்கள் இடையில் நசுங்கிச் சாகாமல இருக்க வழி என்ன என்று யோசித்தனர். சேடி-டியோர் எனும் ஆவி விண்ணைப் பிடித்து அடித்த அடியில் மண்ணை விட்டுப் பிரிந்து, விண, மிகத் தொலைவு சென்று விட்டது. மண் 2 பெண்மக்களை ஈன்றாள் விணணைப் பிரிந்த மண் மிகவும் கவலையுற்று பிள்ளைகளை ஏறெடுத்தும் பார்க்கவில்லை.

சேடி-டியோர் ஒரு பணிப்பெண்ணை வேலைக்கமர்த்தி பெண் களைப் பாதுகாததது. பெணகள் ஓடியாடி நடககும பருவத்தில் அவர்கள் உடலில் ஒளி வீசியது. நாள்தோறும் ஒளி கூடியது. இதற்குள் இவர்களை வளர்த்த பணிப்பெண இறந்தாள். சேடி-டியோர் அவளைப் புதைத்தாள். குழநதைகள் அவளைத் தம் தாய எனறே எண்ணி வந்ததால் அவர்களால் அநதத துன்பத்தைப பொறுத்துக கொள்ள முடியவில்லை. தன் தாயின பிரிவிற்காக அழுதனர். அழுத அழுகையில் இறந்து போயினர் அவர்களோடு ஒளியும போயவிட்டது.

எங்கும் ஒளியினறி இருட்டிப் போனதால ஆவிகள், மனிதாகள், மிருகங்கள் யாவும மிகப் பயந்து போயினர். தாதி ஏதோ ஒனறைக் குழந்தைகளிடமிருந்து திருடி இருககவேண்டும் என ஆவிகள எணணின இந்த எண்ணம் அவாகளை மிகவும கவலையடையச் செயதது ஆகவே தாதியின புதையுணட உடலைத் தோண்டிப் பார்த்தன. கணகளைத் தவிர உடலின் பிற உறுப்புக்கள மணணோடு மக்கிப் போயிருந்ததைக கணடன. தாதியின கண்கள மட்டும் உயிர்த் துடிபபுடன் ஒளி வீசிக கொணடிருந்ததைக கணடன. ஊனறிப் பார்த்ததில தததம உருவத தையும் கண்டன, தம உருவம சிறைப்படுவதுபோல, இறநத குழநதை களின உருவமும் சிறைப்பட்டிருக்கலாம் என நினைத்தன கணகளைத் தனித்து எடுத்து நீரோடையில 5 பகல், 5 இரவாகக் கழுவி எடுத்து ஒளி வீசச் செய்தன. ஆனாலும் பதிநத உருவத்தை நீக்க முடியவில்லை தச்சனுக்கு ஆள அனுபபினா. தச்சன் கவனமாக வெட்டி, சிறைப்பட்ட உருவத்தை விடுவித்துவிட, உயிர்க குழநதைகள் வெளி வநதனர். ஒரு பெண சேடி-இர்காங்-போமாஸ் என்றும், இனனொரு பெண சேடி-இர்காங-போங் எனறும பெயர் பெறறனர். இம்முறை இவர்களை வீட்டிற்குள் வைததுப போறறி வளர்த்தனர்.

பிளளைகள் வளாநதபின் ஒருநாள் மூத்தவள் போமாங் பளிச்சிடும பட்டாடை, நகைகள் அணிநது உலகத்தைச் சுற்றி வரப்புறப்பட்டாள். அவள் வீட்டை விட்டு வெளியே வரும்போது அவளைச் சுற்றி வெளிச்சமாயிருக்க, அதுவே பகலாயிற்று. மலைக் குன்றினூடே செனற அவள் வீடு திரும்பவில்லை

நீண்ட நேரமாகியும் வீடு திரும்பாததால் போங அக்காவின பாதச் சுவடைப பின்பற்றி நடந்து அவளைத் தேடிச் சென்றாள. இநதப்

பெண்ணைச் சுற்றிலும் மிகப் பிரகாசமான ஒளிவட்டம் செல்லவே, அந்தத் தகிப்பிலும், வெளிச்சத்திலும் பாறைகள தகாநதன, மரங்கள் கருகின; மனிதர்கள் மயஙகி விழுந்தனர்.

ஆவிகளும், மனிதர்களும், மிருகங்களும் கூட்டம் போட்டு ஆலோசித்ததில இரணடு பெண்களில் ஒருத்தியைக் கொல்ல முடிவு

கட்டினர். ஆனாலும் இந்தக் கொலையைச் செய்ய மிகத் தயங்கினர். கடைசியில் ஒரு தவளை கொலையைச் செய்ய ஒப்புக்கொண்டு, கையில் வில்லுடன் பாதையைப் பார்த்துக் காத்து நினறது. போங் வந்தவுடன் தவளை ஒரு அம்பினால் அவளைத் துளைக்க அவள் இறந்தாள். அவள் இறந்ததால் ஒளியும், வெப்பமும் சற்றுக் குறையவே மரங்கள் மீண்டும் துளிர்விட்டன; மனிதர்கள் தம் வேலையைத் தொடர்ந்தனர்.

இறந்த போங்கின் உடல் அங்கேயே கிடநதது. அவ்வழியே சென்ற எலி ஒனறு அவள் உடலைக் கண்டு, உடலைச் சுமந்து கொண்டு, போமாங்கிடம சென்றது. வழியில் பளுவின காரணமாகத் தடுக்கி விழ, அதனால வளைநது போன கால்கள மீண்டும் நேராகவே இல்லை. மீண்டும் எழுநத எலி போங்கின் உடலைச் சுமந்து கொணடு போமாங கடந்து செலலும் வழியாம் ஒரு நதியின பக்கம சென்றது. போமாங தன் சகோதரியின இறந்த உடலைக் கணடதும அழுதாள். தானும் கொலை செயயபபடலாம என எண்ணி அஞ்சினாள். யாரும் நடக்காத தனி வழியே செனறு தலைமீது ஒரு பெரிய கலலைத் தாங்கித் தன்னை மறைத்துக் கொணடு அமர்ந்தாள். கல்லின் நிழல பூமியின் மேல் படவே, பூமி இருண்டு போயிற்று.

இருட்டைக் கண்டு ஆவிகளும. மனிதர்களும், மிருகங்களும பயந்து போயின; மீண்டும வெளிச்சத்தைத் தேடத் துவங்கின. முதலில் அவாகளால் அவளைக் கணடு பிடிகக முடியவில்லை. எலி, காட்டுக் குருவி, சேவல் எனபபல உயிரினங்களை அனுப்பி, தொலைநது போன பெண்ணைத் தேடச் செயதனா

எலியும, காட்டுக் குருவியும் தததம வேலைகளை நாடிச் சென்றுவிட, சேவல் மட்டும பொறுமையாகத் தேடிப பாாத்தது கடைசியில் போமாங்கைக் கணடுபிடித்து, உடன் வருமாறு கெஞ்சிக் கேட்டுக் கொண்டது. "இலலை, நான வரமாட்டேன். என் சகோதரியைக் கொனறது போல எனனையும கொன்றுவிடுவர் என சகோதரியை உயிர்ப்பித்தால்தான நான் வருவேன் என்று கூறிவிடு" என்றாள். சேவல் போய் சேதி சொல்ல, மீண்டும் அனைவரும் தச்சனின உதவியை நாடினர். தச்சன இறந்த போங்கின உடலைச செதுக்கிச் சீராக்கினான்; அதற்கு உயிரும கொடுததான். சிறியதாகி விடவே, மென்மையாக ஒளி வீசியது போமாங் தன சகோதரி உயிர் பெற்றதை அறிநததும் கல்லைக் கீழே போட்டு விட்டு எழுந்தாள். காலை மீணடும் வர, சேவல் "கொக்கரக்கோ" எனறு கூவியது. காட்டுக் குருவி "பெங்கோ, பெங்கோ" என்றது. எலி "தக், தக், தக்" எனறு குதித்தது ஒளியும் வெப்பமும மீண்டும கிடைத்ததால் எழுநத ஆனநதக் குரலொலியாகும் அது!

விண்ணின் ஆடலழகிகள்

ஜோகி ஜோரியானிற்கு ஏழு பெணகள். இந்த இளம் கன்னிகள் மிக அழகானவர்கள். வருடத்தின் மிகப் பெரிய பண்டிகைப் பொழுது ஒன்றில் கிராமத்தின் பிற இளம் கன்னிகள் அனைவரும் சேர்ந்து களிநடனம் ஆடினர். கிராமத்து இளைஞர்களின் கொட்டிசைக்குத் தக்க நடனமாடியவாறே மேலே பறந்து சென்றனர்.

ஆட்டத்தின் வேகம் வல்லூறற்றின வேகத்திற்கு இணையாக இருந்தது. பெண்கள் வான மண்டலத்தினூடே பறநது சென்றனர். மேகக் கடவுளிடம் சென்றனர். ஆட்டத்தில் மிக மகிழ்ந்துபோன அவர், பெண்களைப் பூமிக்குத் திருமபி அனுப்ப மறுத்தார். "நான்

பூலோகத்திற்கு மழையை அனுப்பும் போது ஆடலழகிகளாம் நீங்கள் மேகத்தினூடே அழகாக நெளிந்து ஆட வேண்டும். உஙகளுடன பூலோகப் பையன்கள் ஆட்டததிற்குத் தக்க கொட்டு அடிகக வேண்டும்." என்றார் மேகக் கடவுள். பெணகளை மின்னல் எனவும், பையன்களை இடி எனவும அழைத்தார்.

ஒரிஸாவில் பழஙகுடியினரிடையே வழங்கும இந்தக் கதையைப் போலவே இன்னொரு மினனல் கதையும் உண்டு. அது வடகிழக்கு இந்தியப் பகுதியில் வாழும நாக்டெஸ் இன மக்களிடையே வழஙகுகிறது. இந்தக் கதையின்படி, இரணடு சகோதரர்கள் இருநதனர்; மூத்தவன பூவுலகிலும, இளையவன வானத்திலும் வசித்தனா அவவப்போது இளையவன் ஆட, மழைத்துளி கீற்றாக பூமிக்கு இறங்கி வருகிறது. அப்போது அவன அழகிய மணவாழ் பெண்களிடம், "இநத மழை முத்துககளைக் காட்டிலும் அழகிய முதது்க்கள உணடா?" எனக கேட்கிறான. சில சமயம மினனலை அனுப்பி "மணவாழ மக்களுக்கு இதை மிஞ்சும் மந்திர சக்தி உணடா?" எனக கேட்கிறான சில சமயம தன கொட்டு அடித்து வானில் செல்லும் போது பூவுலக மககளிடம், "இதற்கு இணையான இசை உணடா?" என்கிறான

மிஷி இன மக்களுககு இநத அளவு கற்பனா சகதி இல்லை. அவர்கள் மேகத்தைக் காற்றின பன்றிகள் என்கிறார்கள. பெரிய இருமபுச் சங்கிலிகளால ஆன பாதைகள் வானத்தினூடே செலகினறன வாம. இரண்டு பனறிகள் சநதிக்கும் போது சண்டையிட, அவைகளின தடிப்பான ரோமஙகள மோத, மினனல்கள் பளிச்சிடுகினறனவாம். பன்றிகள் சண்டையினபோது உறும, அதுவே இடியாக உலகில் கேட்கிறதாம்.

வானவில்

உலகைக் காக்க நான்கு நீர்த்தேவதைகள் உண்டு. லுகார்போ, வெண்தேவதை; லுனாக்பூ கரும தேவதை; லுசிர்பு மஞ்சள தேவதை; லுமார்போ சிவப்புத் தேவதை. நீர்ச் சுனைகளில் வசிக்கும் இவர்கள வானில் தங்களைப் போல அழகுள்ள வாழ்க்கைத் துணையை நாடிச் செல்கின்றனர். வானில் இவர்கள் நடக்கும் பாதையே வானவில. இந்தப் பாதையில் இவர்கள் நடக்கும்போது மழை தூவுகிறது. இது டீ, அரிசி ஆகியவற்றிலிருந்து தயாரிக்கப்பட்ட ஒரு வகை பானம ஆகும. இவற்றைக் குடித்துச் சற்றே இளைப்பாறிக் கொள்கிறார்கள்.

பசியுற்ற குழந்தைகள்

முனனொரு காலத்தில் இரு சகோதரர்கள தம மனைவியருடன போங்லங்கரா மலையில் வாழந்து வநதனர். அவாகளுக்கு நிறையக குழந்தைகள். வறுமையின் காரணமாக உணண உணவினறி வாடினர் ஆகவே இரணடு குடும்பங்களும மலை மீது ஏறி அலைந்து உணவு தேடினர். அங்கும் உணவு இல்லை ஆகவே விரக்தியடைநது தம் குழநதைகளை மலைமீது விட்டுச செனறனர். குழநதைகள் பசியால நலிவுறறு விணநோக்கிக் கதறி அழுதனர்.

வானில லுஜ்பு, ஜஸ்பு எனும கடவுளர், சோதது வைத்திருந்த சமைத்த சாதத்தைக் குழநதைகள பசியாறுமாறு கீழே வீசினர். வீசிய சாத உருணடைகளே தற்போதைய பனி உருண்டைகள்

முதலில் தோன்றிய ஆறுகள்

பிரமமபுததிரா நதி சூரியனின சகோதரியாம. சூரியனின பாதையில் எநதத் தடைக்கற்களும இல்லாததால் மிகவும் சுதந்திரமாகத தான விருமபும் திசையில் செலகிறான ஆனால சகோதரி பிரமமபுத்திராவிறகு அபபடி இலலை ஆதி காலததில் பூமியில நடநது செலவது சிரமமாக இருநதது நிமடுமிரம எனும் இடததில ஒரு பெரிய ஏரியில பூமியின கடைசி எல்லையில அவள் வசிததாள பூமியின பிற பாகத்தில் தணணீா இல்லை. உயிரினங்கள் தணணீரினறி வாடின

புழு ஒனறிறகுத் தாகமெடுததால் நீர் பருக வநதது. ஒரு குழி தோணடவே, கொஞசம நீா வநதது காடடுபபூனை ஒனறு அதைப பாாதது நீா பருக வநதது ஆனால தணணீர் கலஙகலாக, மிகக் கொஞசமாக இருநதது. ஆகவே அபபூனை நிமடுமிரம ஏரிககுப் போய பெரிய குழி தோணடி வேணடிய மட்டும நீா பருகிவிட்டுச சென்றது. வழிநத பிரமமபுததிரா, காடடுபபூனை திரிவது போல அதனைப் பினபறறித் திரிநது செனறாள.

டிராகுப் எனும தேவன அதைப பார்ததும் அவள ஓடடததைத தடுக்க நினைததான ஒரு கூடை நிறைய மணணை எடுததுப் பாதை யின குறுக்கே சுவா எழுபபித் தடுததான. செயினி எனும இனனொரு தேவன மககளுககுப பயனபடாமல் நீா தடுக்கபபட்டதைக் கேளவி யுற்றதும கோபமுறறாள் டிராகுபிடம போய, “சகோதரனே, நீ திறமை யானவன ' அபபடி இருகக, பிரமமபுததிராவின நீாப போககைத் தடுதது விட்டாயே ' உனக்கு ஒரு கெடட செயதி கூறபபோகிறேன உன மனைவி தணணீா இனறி இறநதுவிட்டாள நீ போயபப பார்” எனறான

டிராகுப்புவுககுக் கவலை இல்லை. "ஒரு மனைவி இறந்தால் என்ன ? ஆயிரம மனைவியா கிடைப்பாரே !" என்றான். செயினியால் அணைக்கட்டைத் தகாக்க முடியவில்லை. திரும்பவும் முயன்றான். "இனனொரு கெட்ட செய்தி! உன மகனும் இறந்துவிட்டான் !" என்றான். டிராகுப, "பரவாயில்லை. ஒரு மகன போனால் ஆயிரம் மக்கள் மீணடும் கிடைப்பரே !" என்று பதிலுரைத்தான். செயினிக்கு இம்முறையும ஏமாறறமே! மக்களின் அவதியை உணாநது திருமபவும் முயன்றான. "இப்போது உன தாயும தணணீரினறி இறந்து விட்டாள. இப்போது என்ன சொல்லப் போகிறாய் ?" எனக் கேட்டான டிராகுப் தனக்குள் கூறிக் கொணடான் "மனைவியரும, மககளும் திரும்பப் பெறலாம். ஆனால வேறு அனனை கிடைக்கமாட்டாளே ' நான் போய்ப் பார்ககிறேன" எனறு தன வேலைகளை நிறுத்திப போனான.

உடனே செயினி அணையை உடைக்க, பிரமமபுத்திரா பிரவாகமாகப் பொஙகிப பாய்ந்தாள். மலைகளைக் கடந்து சமவெளிகளின் இடையே ஊாநதாள். அஸ்ஸாம சமவெளிகளை அடைந்து நினறாள அவள் பாய்ந்த இடமெல்லாம் மணணும், மக்களும், உயிரினஙகளும தழைத்தன. இககதை வடகிழககு இந்தியாவில் வாழும் இடுமிஷ்மிக்கள கூறியது. நதிகளைப் பறறிய இன்னொரு கதை ஒரிஸாவைச் சேர்ந்த கமார்கள கூறியதாகும. அதன்படி, முன்னொரு காலத்தில் ஒரு தமபதியா தம ஒரே மகனுடன வாழநது வநதனர்

ஒரு நாள் இந்த மகன் நோயவாயப்பட, பெற்றோர் பதறிப் போயினர். மந்திரவாதியை நாடினர்; மருந்து மூலிகைகள் பறித்துக கொணர்ந்தனர்; ஆடுகளும், புறாக்களும கடவுளுககுப் பலியாக்கினர். கடைசி முயற்சியாக வயதான தந்தை, ஒரு புகழ்பெற்ற மந்திரவாதியைக கூட்டி வநதான்.

அநத மநதிரவாதி, வீட்டிறகுள வருமுனனரே, மகனின் உயிர் பிரிநதது. தனியே இருநத தாய் வீறிட்டு அலறி அழ ஆரம்பித்தாள. பரிதாபம' அவளின் ஒரே மகனின மரணம அவளை மிகவும் உலுக்கிவிட்டது' கணகளில் பெருகிய நீர ஆறாக வழிநது ஓடியது குறுகிய நேரத்தில வெள்ளபபெருககெடுத்து ஓடியது.

மநதிரவாதியால வீட்டிறகுள் வர முடியவில்லை. வெள்ளம தடுததது. தநதை, தான வெளியே வநதபோது வெள்ளம இல்லையே எனத் தனக்குள கூறி மறுகினான. "ஏதோ ஒனறு நடநதிருககவேணடும் நீ உன வீட்டிறகுப்போ மந்திரவாதியே' இங்கே இனி உனக்கு வேலை இலலை'" எனறான. தாயின துயரம தணிநது கணணீர் வற்றியதும வெளளமும் வடிநதது. தகபபன ஆறறைத் தாண்டி வீட்டிறகுள வநதான அவன், "நீ இவ்வளவு கண்ணீர் விட்டு அழாமல் இருநதிருந்தால நான மநதிரவாதியை உள்ளே அழைதது வநதிருப்பேன. அவனும் நம மகனைக காபபாற்றி இருப்பான." எனறான ஆனால அவளோ, "நான அழுதது உலகில நதிகளை உருவாககவே" எனறாள். தகபபன மிகவும் கோபபபட்டான் "நதியை உருவாக்க, நம மகனைப பலியிட்டு விட்டாயா?" என்றான். மனைவியை அவள உருவாககிய நதிக்கே பலியிட்டான. தானும் நீரில் குதிதது மாணடான. இவர்களின பலியில் உருவான நதியினால் உலகம மகிழ்நதது

முதல் நில நடுக்கம்

பீமராஜா மகுலாகதா குனறின மேல வசித்தபோது அரசு ஒனறு அமைத்து ஒவவொரு கிராமத்தையும் முறை வைத்துத் தன் அரண மனையில வேலை பார்க்க வைத்தார். ஒவ்வொரு வீட்டிலிருந்தும ஒருவன போய் வேலை பார்க்க வேண்டிய முறை. ஒவ்வொரு வீடும வருடத்தில் இரண்டு முறை வரி கட்டவேண்டும் எனறு பணிததார் பிரஜைகளிடமிருநது நேரடியாக வரி வாங்காமல் நூதனமாக ஒருமுறை வைத்திருந்தார். முயல்கள் சுமக்கும அளவுக்கு நாணயங்களை மூட்டை கட்டி அவற்றின மேல் வைத்து, அவற்றை அரணமனைககு அனுப்பச் செய்தார்.

இதனால மக்கள தம வீடுகளில் முயல்கள் வளர்கக வேண்டியதாயிற்று. சிறு முயல்களை நனகு கொழுகக வைத்துப்

பழக்கினார்கள். அவை நனகு வளர்ந்ததும், நானகு அல்லது ஆறு சிறு கிராமங்கள் ஒன்று சேர்ந்து ஒரு முயல்மீது பொதி கட்டினர். ஆனால் அதிகப் பளு ஏற்றியதால் முயலால் ஓட முடியாது. மெதுவாக நடந்து சென்று அரண்மனையை அடைய ஒரு மாதம் ஆனது. கிராமத்து மக்களுக்கு அது சிரமமாகப்படவே இந்த முறையைக் கொண்டு வந்த அரசரைக் கொல்ல முடிவு செய்தனர். அரசரைக் கொல்ல ஆயுதம் ஏந்தி அரணமனை நோக்கிச்சென்றனர்.

அரசருக்கு இரண்டு மகன்கள். இருவரும் இளைஞர்கள் புரட்சி யாளர்கள் அரண்மனைகருள் நுழைந்தபோது அரசர் அரசவையில் இருநதார். அவரை அங்கேயே கொன்றனர். அரசர் கொலையுண்டதைக் கேட்டவுடன் அரசி தன் இரு மகன்களை ஒரு சேமிபபு அறையில வைத்துப் பூட்டி விட்டாள். தன் தங்க, வெள்ளி நகைகளை ஒரு சிறிய பெட்டியில் வைத்துக கிணற்றுக்குள் ஒளிதது வைத்தாள். பின் அவளும் அவள் சேடிப் பெண்ணும் கிணற்றுக்குள குதித்துத் தற்கொலை செய்து கொணடனர். அரசனின மெய்க்காப்பாளர்களும, வேறு சில பிரதம வேலையாட்களும் கொல்லப்பட்டனர். சிலர் ஒளிந்து கொணடு தப்பினர் புரட்சியாளர்கள ஒளித்து வைக்கப்பட்ட இளவரசர்களைத தேடினர். அவர்களால இளவரசர்களைக் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை

புரட்சியாளர்கள சென்றபின இளவரசர்கள் அறையைவிட்டு வெளியே வர முயற்சி செய்தனர் கதவை ஓங்கித் தட்டிப் பார்ததனர் ஆனால் வெளியே ஒருவருக்கும் கேட்கவில்லை அறைக கதவை ஆட்டிப் பாாத்ததில் உலமே ஆடியது இந்த இளவரசர்கள எபபோ தெல்லாம் கதவை ஆட்டிப பார்ககிறார்களோ அப்போதெல்லாம உலகம் ஆடியது. அவர்கள் தட்டுவதும் நிற்கவில்லை; அன்று துவஙகிய நிலநடுக்கமும் ஓயந்தபாடில்லை.

ஆதி மனிதர்கள்

மனிதர்கள் முதன்முதலில் தம் வாலை இழந்த கதை

மலைவாழ் மக்கள மனிதன தோனறியது குறிதது்ப் பலவேறு அபிப்பிராயஙகள கொணடுளளனா. சிலர், கடவுள தம கைகளினால முதல மனிதனைக் களிமண கொணடு உருவாககினார் எனக கூறுகிறாாகள. சிலர் ஆதிமனிதன பெரிய முட்டையிலிருந்து வெளிவநததாக நமபுகிறாாகள். வேறு சிலர், பூமிததாயின குழநதையாய பூமி பிளந்து மனிதன் வெளிவநததாயக் கூறுகிறாாகள சிலா ஒருதேவதைககு மகனாகப பிறநதவனே ஆதி மனிதன எனவும், இனனும் சிலர் விலஙகிலிருநது பிறநதவனே மனிதன எனவும சொல்கின்றனர் ஆனால எல்லாரும ஒததுக்கொளளும விஷயம ஒன்று உணடு; ஆதி மனிதன, தறகால மனிதனைவிடத தோறறததில நிறைய மாறுபட்டிருநதான. இந்த ஒத்த கருததைப பினவரும கதை மூலம அறியலாம. ஒரிஸாவைச் சேர்நத சாரோககாகள் ஆதிமனிதர்களுக்கு வால் இருந்ததாக நமபுகினறனா

மனிதர்களுக்கு வால் இருநத பழஙகாலத்தில அவாகளுடைய வாலகள் தரையைத் தொடுமளவுககு நீணடிருந்தன. ஜனத்தொகை பெருகவே, விசேஷ காலங்களில், கலயாணக கூட்டஙகளில், சாவுக் கூட்டங்களில் ஒருவருடைய வாலை மற்றவர் மிதித்தனர்; தடுக்கி விழுந்தனர். இது மிகுந்த வேடிககையாக இருநதது.

ஒருமுறை கிட்டுங் எனும கடவுள் சந்தைககுப் போனபோது வழக்கம்போல் அங்கு ஒரே கூட்டம நல்ல புகையிலைக்காக கடைகடையாகத தேடி அலைநதபோது யாரோ ஒருவர் வாலினால தடுக்கிவிட, நிலைகுலைந்து விழுந்துவிட்டார். துரதிருஷ்டவசமாக கல்லின் மேல விழுநததால் முன்வரிசைப் பற்கள இரணடு கீழே விழுந்தன. சந்தை முழுதும் சிரிக்க, கிட்டுங்குக்குக கோபம் வநதது. இத்தனைக்கும் காரணமான வாலைப பிடுஙகித் தூர எறிநதார். பிறவால்கள் இதைப் பார்தததும் பயநது போய்த் தாமே உடலிலிருநது கழட்டிக் கொணடு ஓடின. கிட்டிங்குவின வால் பனைமரம் ஆனது. பிற வால்கள புற்களாகி இப்போது துடைப்பம் செய்யப பயன்படுகினறன.

குள்ள மனிதர்கள்

பாஸ்தாரைச் சேர்ந்த முறையாஸ இன மக்கள், ஆதி மனிதர்கள் மிகவும் சிறிய உருவம் பெற்றவர்களாய இருந்ததாயக் கூறுகிறார்கள்.

உலகம உருவான ஆதிகாலத்தில் சூரியனோ, சந்திரனோ இல்லை. விண்ணும், மண்ணும் கணவன், மனைவியாக ஒட்டி உறவாடி இருந்தன. விண்ணும், மண்ணும் மிக அருகில் இருந்தன. மனிதர்கள் மிகக் குறுகிய உருவம் பெற்றிருநதால் மட்டுமே இடையில நடக்க முடியும். குள்ள மனிதர்கள் எலியால நிலததை உழுதனர். கத்தரிக்காயை இப்போது நாம் மாமரத்தில் மாங்காய் பறிப்பதுபோலப் பறித்தார்கள். நிமிர்ந்து நடக்கும்போது தலைமீது மேகக் கூட்டங்கள மோதின. கஷ்டங்களைப் பொறுத்துப் பார்த்தனா; களைத்துப்போயினா.

ஒருநாள ஒரு வயதான கிழவி, தன தோட்டததைக கூட்டிக கொண்டிருந்தாள் அவள் துடைபபம மேகத்தை இடித்தது. கோபமுற்ற கிழவி துடைப்பத்தைக் கொணடு மேகத்தை ஓங்கி இடித்தாள. பயந்துபோன மேகம் அவளை விட்டுத் தூர, உயர விலகியது. விலகிய மேகம் இப்போதுள்ள உயரததில் நிலை நின்றது. இதற்குப் பிறகு குள்ள மனிதர்கள் வளர்ந்து தன் சுய உருபபெற நிறைய இடம் இருந்தது.

கண்கள் உருவான விதம்

மனிதர்கள் கண்களைப் பெறுமுன், கண திறககாத நாயக்குட்டிகள் ஒன்றுடன் ஒன்று உருண்டு விளையாடுவதுபோல, ஒருவர் மீது ஒருவர் உருணடு கொண்டிருந்தனர். அவர்களால் கணகளின்றி ஒரு வேலையும் செய்ய முடியவில்லை; நீண்ட நாட்கள் உயிர வாழவும் முடியவில்லை. ஒருநாள் கடவுள, "நான் இந்த உலகம் முழுவதையும் என் குழநதைகளாம மனிதர்களுக்காக உருவாக்கினேன். அவர்கள எப்படி இருக்கிறார்கள் ?" எனத தனக்குள் கூறியபடி, மத்திய உலகத்திற்கு வநதாா

மனிதர்கள் கண்களினறி மோதிக கொள்வதையும், தம் நேரததை வீணே செலவழிபபதையும் பார்ததுக் கடவுள் மனம் வருநதினாா். அப்போது ஒரு நதிக்கரையில் பெரிய கண்கள் கொண்ட நணடு ஒன்றைப் பார்த்தார். "தற்போது இதன் கணகள்தான் எனக்குத் தேவையானது" என்று எண்ணி நண்டைப் பிடிக்க எத்தனித்தார். நணடு அவரைக் கடித்துவிட்டுத் தன் வளையில் ஒளிந்து கொண்டது. கணகளையும் தன் உடலினுள் சுருக்கிக் கொண்டது.

கடவுள் காட்டுக்குள் நுழைந்தார். இம்முறை பெரிய கண்களுடன் கூடிய ஆந்தை ஒன்றைக் கண்டார். அதனைப் பிடிக்க முனைந்தபோது,

அது தன் கூரிய நகங்களால் அவரது முகத்தைக் கீறி விட்டுப் பறந்தது.

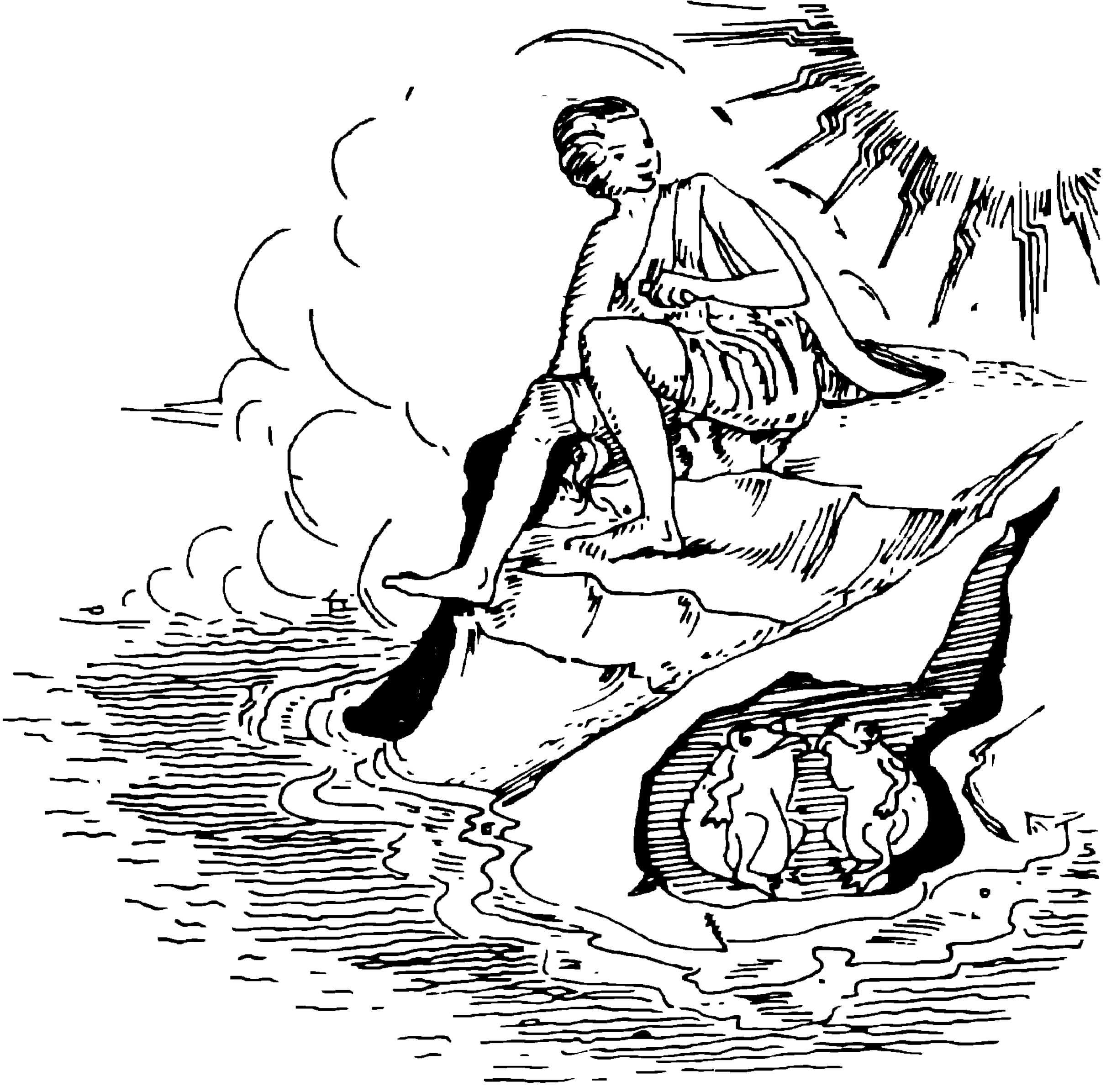
களைத்துப்போன கடவுள் ஒரு அத்தி மரத்தடியில் அமர்ந்தார். மரத்தின் கிளையில் ஒரு காகம் பழத்தைச் சாப்பிட்டபடி அமர்ந்திருந்தது. கடவுள் கீழே விழுந்து கிடந்த சில கற்களைப் பார்த்தார். "இவற்றை நலல கண்களாக மாற்றலாமே!" என எண்ணி குனிந்து எடுத்து கண்களாக மனிதர்களுக்குப் பொருத்தினார். அது முதல் மனிதாகளால் பார்க்க முடிந்தது.

கண்கள் கிடைத்த பிறகும் மனிதர்களுக்கு இமைகளோ, இமைகளிலுள்ள முடிகளோ இல்லை. தூங்கும்போதும் கண்கள் திறந்தே இருநதன.

ஓர் இரவில், ஒரு வயதான கிழவன் தன மனைவி, பெண், மகன எனும் தன குடும்பத்தோடு தன குடிசையில் தூங்கிக் கொணடிருநதான அங்கே மூன்று நீர்த் தேவதைகள் வந்தனர். கண்கள் திறநதபடியே தூஙகும அவர்களைப பார்த்து ஏன் தங்களைக் கணடபினனும எழுநது வணஙகவிலலை எனத் திகைத்தனர் காலையிலும அவர்கள கணகள் திறநதபடியே இருக்கக் கணடனர்; வியந்தனர். தமக்கும் அவர்களுக்கும் உளள வேற்றுமையின் காரணம புரியத் தம் கண்களைக் குளத்தின் தெளிந்த நீரில நோக்கினர் தம கண்களில் இமைகளும், இமை முடிகளும இருக்க, மனிதாகளுககு இவை இல்லை எனபதை உணாநதனர். காடு சென்று மயில ஒன்றினைப் பிடிததனர். மயிலிறகைப் பிடுங்கி, இமையும, இமை முடியும் செய்து அதனை அககுடுமபததினருக்குக கணகளில் ஒட்டவைததனா அது முதல இமை, முடியுடன் கூடிய கணகள மனிதாகளுக்கு உரியதாயிற்று.

மனிதர்கள் பேசத் துவங்கிய வரலாறு

ஆதிகாலத்தில் மனிதர்களுக்கு நாக்கு இல்லை. ஆகவே பேசும் திறனும இல்லை. இதனை எப்படி ஈடுகட்டுவது என்று கடவுள் திகைத்தார். யோசித்தார்; ஒரு யோசனையும் புலப்படவில்லை. ஒருநாள் நீராடி விட்டுப் பாறை ஒனறில் அமர்ந்து வெயிலில் தன்னை உலர்த்திக் கொண்டார். அநதப் பாறையின் அடியில ஒரு தவளை இருந்தது. தன துணைவியை நோக்கி அத்தவளை, "நாளை மழையில் வரும் வெள்ளத்தில் நம் வளை நிரம்பி நம் குழந்தைகளையும் அடித்துக் கொண்டு போய்விடுமே" என்றது. தவளை பேசியது கேட்டு, கடவுள் தவளையைப் பிடித்து அதன் நாக்கை உற்று நோக்கினார். "ஆஹா! இதுதானே மனிதருக்குத் தேவையானது!" என்று தவளையின் நாக்கை அறுத்து மனிதனின் வாய்க்குள் வைத்து ஒட்டினார். அது முதல் மனிதர் பேசத் துவங்கினர்.

பெரும் காதுகள்

முநதைய காலநதனில் மனிதருக்கு மிகப பெரிய காதுகள் அவை எவவளவு பெரியவை எனில், ஒரு காதில நீட்டிப் படுத்துக்கொண்டு, இன்னொரு காதைப் போர்வையாக்கிப் போர்த்திக் கொள்ளலாம்.

ஒருநாள கடவுள வேட்டையாடச் சென்றார். மனிதனின் காது அவன் உடலளவு இருநததால், மனிதனை மிருகம் எனத் தவறாக எடுத்துக்கொணடாா. அம்பு எயது அவனைக் கொன்றார். வீழந்த உடலைப் பார்த்ததுமதான் தன் தவறு புரிநதது. இனியும இநதத் தவறு நடககக் கூடாது என மனிதனின் காதுகளை வெட்டிக் குறுக்கினாா இறநதவனைத் தன சக்தியால் உயிர்ப்பித்தார்.

அந்த நாள் முதல் மனிதனுக்குக் குறுகிய காதுகளே நிலைககலாயிற்று.

தாடியுள்ள பெண்கள்

ஆதிகாலத்தில் பெணகளுககும் ஆண்களைப் போன்று தாடியும், மீசையும் இருநதன அக்காலத்தில் புலியே காட்டு விலங்குகளின் அரசன். இந்தப் புலி அரசனுக்கு ஒரே மகன். மகனுக்கு மணம் முடிக்கப் பெண் தேடினான அரசன். காட்டு விலங்குகளிடம, "அழகிய பெண ஒருத்தி கிடைத்தால் என் மகனுக்கு அவளையே மண முடிப்பேன். அவளே அரசனின் பிரிய மருமகள்; காட்டின் இளவரசியும் கூட" என்றான் புலியரசன்

பெண் ஆடு ஒனறு இநத அறிவிப்பைக் கேட்டதும தன எஜமானியிடம் சென்றது. "அமமா, உன அழகிய முடியை எனக்குக் கடனாகக் கொடு. நான் புலி அரசனின மனதை வென்று அவன் மருமகளான பின் இரணடு அல்லது நானகு நாட்களில் மீணடும் வந்து உன உடைமையை உனனிடம ஒப்படைக்கிறேன்" எனறது ஆடு. எஜமானியும தன தாடி, மீசையை வெட்டி எடுதது ஆட்டிற்கு ஒட்ட வைததாள். ஆடடை வழியனுப்பியும் வைத்தாள். சென்ற ஆடும திருமபவில்லை வெட்டபபட்ட தாடி, மீசையும முளைககவிலலை அது முதல பெணகள தாடி, மீசையில் இருநது விடுபட்டனா.

சாரமற்ற வாழ்க்கை

ஒரிஸாவைச் சோநத கொணடா் இன மக்கள கூறிய கதை இது ஆதி காலததில குஷி உணடாககும கூச்ச உணர்ச்சி மக்களிடம இல்லாத போது அவாகள ஒழுககத்துடன் இருந்தனர். சோந்து உட்கார்நது, பொறுபபுணாச்சியுடன தததம் கடனகள் பற்றியும, தம பயிர் விளைச்சல பறறியும பேசினா. இப்போதுபோல ஆத்துமறற சிரிப்போ, களளக்காதலின் சரசமோ, எதுவும அப்போது இல்லை.

நிரநதலா எனும தேவதைக்கு இது அலுப்பாக இருநதது. இநதச் சார மற்ற வாழ்கையைச் சற்றே மாற்றி, வாழ்வில வணணம சோகக நினைத்தது காடடுககுப போய மெழுகு எடுத்து, கூச்ச உணர்ச்சியை வெளிபபடுததும உயிா வணடு ஒன்றை உருவாக்கியது. ஆம, பெண, குழநதைகள ஆகியோரின வயிற்றுக்குள இநத வணடைச செலுததியது. "உளளே போனதும மோவாய் அடியில, அக்குளுக்குள, விலா அருகில, வசித்து வா யாராவது தோலைத் தொட்டால உளளே ஒடு அவாகளுக்குக கூசச உணர்வும், சிரிப்பும வரும" எனறு தேவதை வணடைப் பார்த்துக கூறியது வண்டும் அவவாறே செய்தது எட்டு நாட்கள கழிதது தேவதை, வண்டு உள்ளே நுழையப்பெறற ஆண,

பெண்களைக் காணச் சென்றது. பொறுப்புணர்ச்சி மறைய, எங்கும் காதல் வாழ்வும், சிரிப்புமே நிறைந்திருந்தது. ஒரு பெண்ணின் இடுப்பைத் தொட, பெண் சிரித்துக் குலுங்கினாள்.

இந்த அர்த்தமற்ற சிரிப்பும், கூச்சமும் இப்படித்தான் துவங்கின.

வீர மக்கள்

இதோ ஒரு பரபரப்பான, விநோதமான கதை! அது உலகம் உதயமான காலம்! அப்போது கடவுள், மனிதன், மிருகங்கள், அரக்கர்கள் அனைத்தும் ஒன்றாய் வாழ்ந்து, பேசி, ஓட்டி, உறவாடி மகிழ்ந்த காலம்! வடகிழக்கு எல்லைப் பிரதேசத்தில் வாழும் அகாஸ் இன மக்கள் கூறிய கதை இது.

முன்னொரு காலத்தில் ஆவா எனும் மனிதன் ஒருவன் இருந்தான். அவனது உடல் கரடி போல, அடர்த்தியான ரோமங்கள் நிறைந்திருந்தது ஆயினும் சூரியனின அழகு மகள் ஜுஸம என்பவளை

மணந்து கொள்ள முடிந்தது. திருமணத்தின்போது தன் மகளுக்கு ஒரு கோழியின் இறகுகளையும், பன்றியின் தடிப்பான ரோமங்களையும் சூரியன் பரிசாகக் கொடுத்தான். ஆவா மணமகளைத் தன் இல்லத்திற்குக் கூட்டி வந்து மணவாழ்வை இனிமையாகத் துவங்கினான. உரிய காலத்தில் ஜுஸம் இரட்டையரை ஈன்றாள். ஒன்று பையன்; மற்றொன்று பெண். பையனை சிப்ஜி-சாவோ எனவும், பெண்ணை சிபஜிம்-சாம் எனவும் அழைத்தனர்.

பிள்ளைகள் வளர்ந்தனர்; சுகவீனமுற்றனர். தந்தை புரோகிதரை அழைத்து அவர்கள் சுகமடையும் வழி என்ன எனக் கேட்டான். புரோகிதர், வீட்டில் வளரும் ஒரு பறவையும, பன்றியும் பலியிடப்படவேண்டும் என்றார். ஆவா வீட்டில் பறவையோ, பனறியோ எதுவும் கிடையாது. ஆவாவின் கவலையறிந்த ஜுஸம், "கவலைப்படாதே ! ஒரு மூங்கில கூணடும், ஒரு தொட்டியும் செய்துவா" என்றாள். ஆவா அவ்வாறே மூங்கில கூண்டும. மரத்தொட்டியும செய்து கொண்டு வநதான ஜுஸம் மூங்கில் கூண்டின முன அமர்நது, தன் தந்தை தனக்குச் சீராகத தநத கோழி இறகில ஒன்றை எடுத்து ஊதினாள். உடனே ஒரு சேவலும, கோழியும் கூணடுககுள தோனறின. மரத்தொட்டி முன அமாநது, கொஞசம ரோமத்தை எடுதது ஊத, ஒரு ஆண பன்றியும ஒரு பெண பனறியும தோனறின.

கோழியும், பனறியும பசியால வாடின. வேறு உணவு ஒனறும இல்லாததால், தன குழநதைகளுக்கு உணவான தாயபபாலையே தர சம்மதித்தாள். ஆனால மிருகஙகள் அதனைப பருக மறுததன "நாஙகள் தாயப்பாலைப் பருகினால உனக்கு எங்களைக் கொலல மனம வராது. நாஙகள கொலலபபடப பிறநதவாகளே" என்றன பினனா கோழிகள் முட்டையிட்டுக குஞசு பொரித்தன. பன்றிக் குட்டிகள் பிறநதன. ஆவா. ஒரு கோழியையும, ஒரு பனறியையும பலியிட. குழநதைகள நோய நீங்கிச் சீராகினா

இவவாறு ஆவாவிற்குப பன்றிகளும கோழிகளும கிடைத்தன. ஆனால் அவைகளுக்கு உணவாகத் தானியஙகள் கிடைககவில்லை. ஜுஸம் தன கணவனிடம,"என தந்தை நிறைய தானியம வைத்துள்ளார். நீ நயநது கேட்டால நிச்சயம தருவார்" எனறாள

ஆவாவிற்கு வழி தெரியாததால, ஜுஸம அவனுக்கு வழி காட்டினாள். ஒரு பாதையைக் காட்டி, "இந்தப பாதை முடிவில இரணடாகப் பிரியும. வலது புறம பிரியும பாதையில சென்றால் என தந்தைவீட்டை அடையலாம். இடதுபுறம பிரியும பாதையில சென்றால் மிகுந்த கஷ்டஙகளை அனுபவிப்பாய்" என்றாள். ஜுஸம் வீடு திருமப, ஆவா பயணத்தைத தொடாந்தான. சரியான வலதுபுறப் பாதையைத் தேர்நதுதான முதலில சென்றான. ஆனால அங்கே முளளும,

குழியுமாகத் தெரியவே, மனைவி தவறாகக கூறி இருப்பாள் என நினைத்து இடது புறப் பாதையில் நடநதான.

மிகத் தொலைவு நடந்தபின ஒரு குகையைக் கண்டான் அதில ஒரு பிசாசு ! அதறகு ஒரு கண; ஒரு கை; ஒரு மாாபு அது தீயின் முன அமாநதிருநதது. ஆவாவைப் பாாததும ஒரு கட்டையை அவன முன போட, ஆவா உடனே நாயாக மாறிப் போனான.

நாயாக வீடு திருமபிய ஆவா, வீட்டிற்குள நுழைய மனமிலலாது, தலைவாசலில் படுததுத் தன் முனனஙகாலகள இரண்டையும வாசல்படிமேல வைத்தது. சிப்ஜி–சாவோவும. சிப்ஜிம–சாமும் வெளியே வநது பாாத்துவிட்டு, அம்மாவிடம போய, "விநோதமான மிருகம ஒனறு நம வீட்டு வாசலில படுததுளளது" எனறனா. வேகமாக வெளியே வநது பார்தத ஜூஸம நாயைக கணடதும தன முடடாள கணவனே இங்ஙனம நாயாக உருமாறி அனுப்பபபட்டுளளான எனபதை உணர்நது கொணடாள. குழநதைகளிடம, "இது உங்கள தகப்பனே" எனறாள் "இது எப்படி எங்களுடைய தகபபனாகும்?" எனறனர். தாய, "நீங்கள எனனை நம்பாவிடில, கொஞசம் எசசிலை உங்கள உள்ளஙகையில் விட்டு நாயிடம நீட்டுங்கள் நாய அதை நககினால அது உஙகள் தநதை இல்லையெனில வேறு எதுவோதான" எனறாள் பிளளைகளும் அவள் கூறியதுபோல செயய நாயும நககியது ஜூஸம, "பாாத்தீாகளா! இது உங்கள தநதையேதான" எனறாள ஜூஸம வியநது போய நின்ற குழநதைகளுக்கு விளககினாள "எனன நடநதது என்றால, என் தநதையிடம தானியம வாங்கச சென்ற உங்கள தந்தை, பாதை மாறிப்போய் நாயாக மாறி நிற்கிறாா. உஙகளுககு இனிமேல் எப்படி சாப்பாடு கொடுக்கப் போகிறேனோ தெரியவில்லை. ஒரே வழிதான உணடு. நானே என தந்தை வீட்டிற்குச் சென்று உங்களுக்குத் தானியம் அனுபபப்போகிறேன. அதை விதைதது அறுவடை செய்து பிழைத்துக கொள்ளுங்கள." எனறாள். தாய தங்களை விட்டுப் பிரியப் போவதாகக் கூறியதும பிளளைகள் அவளைப் போகவிட மறுத்தனா. இரவு சாப்பிட்டதும் பிள்ளைகள் நெருப்பின் கதகதப்பில தூங்க, ஜூஸம தன தந்தையை நாடிச்சென்றாள். தாய சென்றதும் கெட்ட ஆவிகள் காட்டிலிருநது வநது தனியே விடப்பட்ட குழந்தைகளை விழுங்கிவிட வநதன. இதனை கணட நாய ஆவிகளை விரட்டியது. காலையில் கண்விழித்ததும் தாயைக் காணாமல குழந்தைகள் அழுதன. ஒன்றை ஒன்று நோக்கி, "வா, நாம் அம்மாவைத் தேடிப்போகலாம்" என்று கூறிக் கொண்டன. நாய் வழிகாட்டிச் செல்லப் பிள்ளைகள் பின் தொடர்ந்தனர் வழிதெரியும் வரை நாய சென்றது பிறகு நினறுவிட்டது. குழந்தைகள் நடநத களைப்பில் சற்றே ஓய்வு எடுக்க, நாய் தனக்குள், "குழந்தைகள் சற்று நேரம கண்ணயரட்டும. நான போய் சரியான பாதையைக கண்டுபிடித்து வருகிறேன்." எனக்

கூறிக்கொணடு கிளமபியது

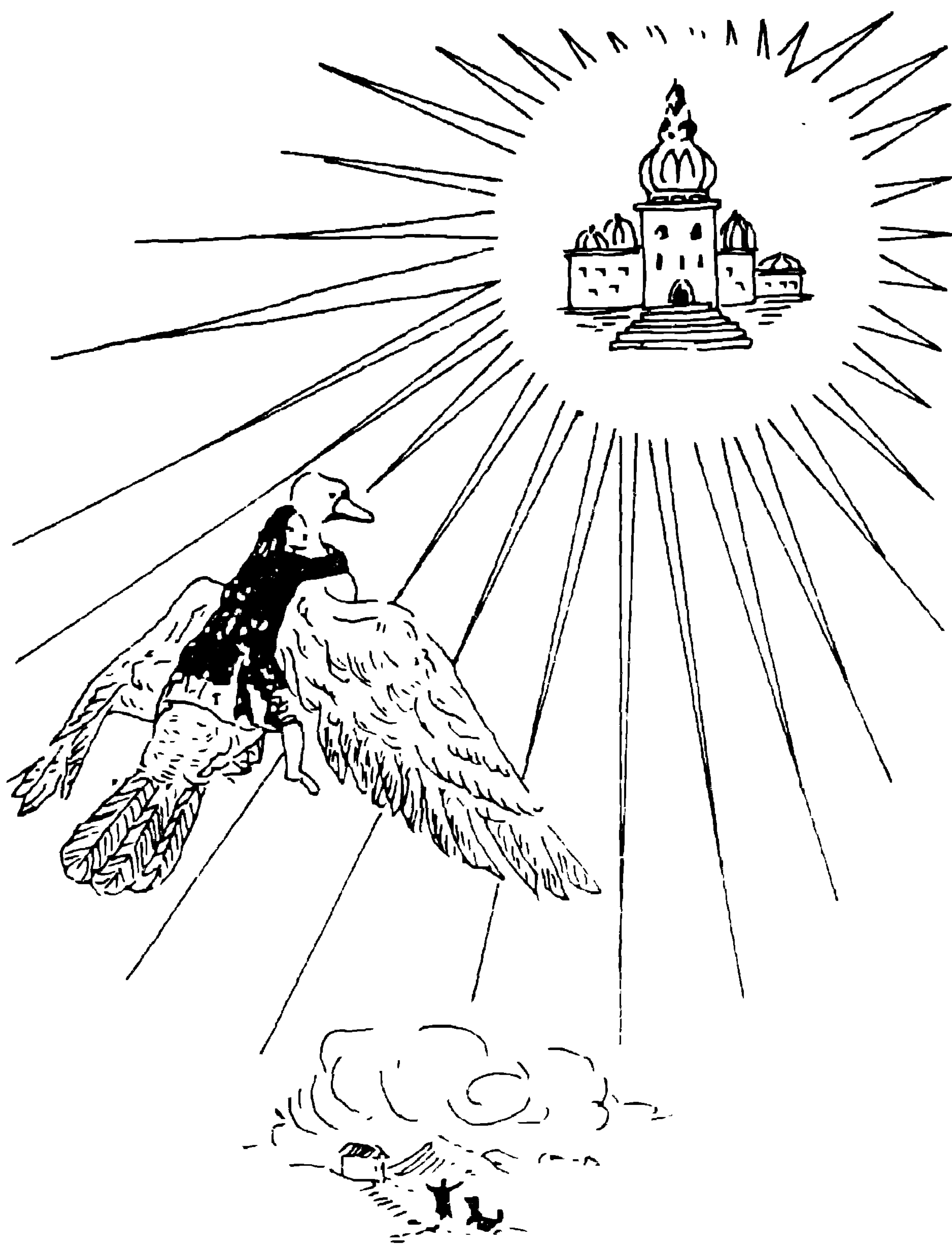
காட்டின் கெடட ஆவிகள் திரும்பவும குழந்தைகள் தனியே இருப்பதைப் பார்த்து அவர்களை விழுஙக வந்தன குழநதைகள தம் உயிரைக காபபாறற ஓடின. அவ்வாறு ஓடுமபோது ஒரு கரடி அவர்களைப் பார்த்து, "எனன விஷயம் ? ஏன இப்படி வேகமாக ஓடி வருகிறீர்கள் ?" எனக் கேடடது பிள்ளைகள் விஷயததைக் கூறினர். கரடியும ஆதரவாக, "பயபபடாதீர்கள் குழநதைகளே ! நான உஙகளைக் காப்பாறறுகிறேன்" எனறது பிளளைகளைத தன் முதுகில் ஏறறி ஒரு உயர்ந்த மரததில ஏறியது. உசசிக் கிளை ஒனறில அவாகளை அமர்த்தி விட்டுக் கீழே இறங்கி அடிமரததின படடைகளை உரிதது வழுவழுப் பாக்கியது. பிறகு தன வழியே சென்றது.

கரடி சென்றதும, கெட்ட ஆவிகள திரும்பவும வநது மரததினமீது ஏறிபபார்ததன அடிமரம் வழுவழுப்பாக இருநததால வழுககிவிட்டன. அவைகளால ஏற முடியவில்லை. அடிமரத்தை வேறோடு வெட்டிச சாய்க்க ஆரமபிததன.

பிளளைகள ஆபததை உணர்ந்து; மரத்திடம, "மரமே, நீ விழுமபோது, காடடை அடுத்துத் தெரியும, மரஙகளற்ற பரநத சமவெளியில் விழு" எனறனர் கெடட ஆவிகளோ, "மரமே, நீ எஙகள் காட்டினிடையே இருக்கும மலையில விழு" எனறன மரம குழநதைகளுக்கு உதவ நினைததது. காட்டைததாணடி, சமவெளிககுத் கெட்ட ஆவிகளால் வரமுடியாது என மரத்திறகுத் தெரியும ஆகவே சாயநது சமவெளியில விழுநதது

தற்காலிகப் பாதுகாப்புப பெறறனர் குழநதைகள ஆனாலும தனிமையில் வாடினர் எப்படித தம அனனையிடம செலவது என யோசித்தபோது ஒரு கழுகு பறநது வநது, "எனன விஷயம குழநதைகளே ?" எனக் கேட்டது குழநதைகள விஷயததைக் கூறினா கழுகு, "நான தினமும இறநத உடலகளிலிருநது மனித இரத்தத்தைச சூரியனுக்காக எடுத்துச் செலகிறேன. உஙகளையும் அழைத்துச் செலகிறேன" எனறது குழநதைகளும், "அஙகேதான நாஙகளும போகவேணடும எஙகள அனனை சூரியனின மகளாககும. நீங்கள் போகுமபோது தயவு கூாநது எஙகளையும கூட்டிச செல்வீர்களா ?" எனக கேட்டன. கழுகு, "உஙகள இருவரையும் ஒரே சமயத்தில் ஏறறிச் செலல முடியாது உஙகளில் ஒருவரைத்தான் தாங்கிச செல்ல முடியும" எனறது குழநதைகள் அதறகு உடனபடடன.

சிபஜிம்-சாம் கழுகின் முதுகில ஏற. கழுகு சூரியனின வீடடை அடைநதது. ஜுஸம தன மகளைக் கணடதும பெரு மகிழசசி அடைநதாள் அவளுக்கு ஒரு பெரிய கூடை நிறைய தானியம் கொடுத்துத் தன கூநதலில் நீளமான கயிற்றைக் கட்டி மகளை பூமியில் தன வீட்டின்முன இறககினாள்

சிப்ஜிம்-சாம் வீட்டை அடைந்ததும் கொஞ்சம தானியம் எடுத்து சமைத்தாள். அதிலிருந்து ஒரு வகை பானமும் தயாரித்தாள். தன் சகோதரனுககாகக் காத்திருந்தாள்.

சிப்ஜி-சாவோ தான் இருந்த இடத்திலேயே இருநதான். எங்கும போகப் பயமாக இருந்தது. அப்போது அவனைத் தேடி அலைந்த நாயும் அதனருகில் வநதது. சிப்ஜி சாவோவைப் பார்த்த சந்தோஷத்தில், நாய், அவன் மேல் தாவி விழுந்து, முகத்தை நக்கி, குலைத்து, வாலை ஆட்டி, தன் சந்தோஷத்தைத் தெரிவித்தது. அவனை வீட்டிற்கு வழிகாட்டி அழைத்து வந்தது. வீட்டை அடைநததும் சிப்ஜிம்-சாம தயாரித்த உணவை உண்டு, பானத்தைக் குடித்து மகிழ்ந்தனர்.

கண்டுபிடிப்புகள்

வீடு கட்டிய விதம்

மலைவாழ் மக்கள் தம் மூதாதையர்கள் வாழ்ந்த வாழ்வு பற்றி நிறையக் கதைகள் வைத்துள்ளனர். அவர்கள் மூதாதையர் சிலர் குகை வீடுகளில் வாழ்ந்தனராம் சிலர் பறவைகள் போல் மரங்களில் வாழ்நதனர். சிலா புற்கள், இலைகளால சிறு குடிசைகள் கட்டி அதில் வாழநதனா. ஒரிஸாவின் சாரோ இன மக்கள் தம் மூதாதையா பற்றிக் கீழ்க் கண்டவாறு கூறுகின்றனா

இவாகள் முதலில் மரத்தினடியில் வசிததனர். அப்போதெலலாம் இரண்டு அடி உயரமே பெற்று, குறுகிய உருவம் கொண்டிருநதனர். மழைக் காலத்தில் அவர்கள் அதிக சிரமபபடவேண்டி இருநதது. நிலத்தில் குழி தோணடி முயலகள போல வாழ்நதனர். ஆனால் பலத்த மழையில் மண் சரிய, மக்களில் அநேகர் மடிந்து போயினர். ஆகவே ஜனத்தொகை கணிசமாகக் குறைந்து போயிற்று.

வெகு நாட்கள் கழிதது ஐங்குசாரோ எனும் மனிதனுக்கு வீடு கட்ட ஆசை வந்தது. அவன பனை மரத்தின் ஓலைகளால் ஒரு வீடு அமைத்தான். அது ஒரு குடையைப் போன்ற அமைப்பைப் பெற்றது. ஒரு தூணின மேல் வட்டமான கூரை ஒனறைப் பெற்றுச் சுற்றிலும் சுவர்கள் இன்றி இருநதது. இப்படி எழுந்த வீடுகளில்தான் சாரோ இன மக்கள் நெடுங்காலம் வாழ்ந்தனர். இவ்வின மக்கள் இனறும் தம் கோயில்களை இப்படித்தான் அமைக்கின்றனர். பின்னர் மரததாலும், மண்ணாலும் குளிருக்குக் கதகதப்பாக உலர் வீடுகள் கட்டினர். ஒருவருக்கொருவர் ஒத்தாசையாக இருக்க அருகிலேயே வீடுகள் அமைத்து ஒரு கிராமமாக வாழத் தலைப்பட்டனர்.

சிங்போக்கள் வடகிழக்கு இநதியாவில் வாழ்கிறார்கள். இவர்கள் மிருகங்களிடமிருந்து வீடுகட்டப் பழகியது எப்படி எனக் கதைகள் மூலம் கூறுகின்றனர்.

அப்போது மக்கள் குகைக்குள்ளும், மரத்தினடியிலும் வாழ்ந்தனர். அக்காலத்தில் கின்று-லாலிம், கிஞ்சா லாலி-டாம் எனும் இருவர் தமக்கென அழகிய வீடு அமைக்க முடிவு செய்தனர். துரதிருஷ்டவசமாக

எப்படிக் கட்டுவது எனத் தெரியவில்லை. காடு சென்று மிருகங்களிடமிருந்து கற்றுக் கொள்ள முடிவு செயதனர்.

முதலில் எதிர்ப்பட்டது ஒரு யானை. "ஒரு வீடு கட்ட ஆசைப் படுகிறோம். எப்படிக் கட்டுவது என்று சொல்லிக்கொடேன்" எனறனர். யானை, "முதலில் என் கால்கள் போல மிகவும் வலுவான மரத்தூண்கள் செய்யுங்கள்" என்றது.

"அப்புறம்?"

"யாருக்குத் தெரியும்?" என்றது யானை. இரு நண்பர்களும மேலும் நடந்து ஒரு பாம்பைப் பார்த்தனர். "நாஙகள வீடு கட்ட ஆசைப் படுகிறோம். யானை எங்களைத் தன் கால்கள் போல வலுவான பெரிய மரத்தூண்களைச் செய்யச் சொன்னது. அதனபிறகு என்ன செயவது?" என்று கேட்டனர். "என்னைப் போல நீளமாக, ஒல்லியாக ஆனால உறுதியாகக் கம்பம் செய்யுங்கள்" என்றது பாம்பு.

"பிறகு?"

"யாருக்குத் தெரியும்?" என்றது பாமபு மேலும நடந்தனர். இமமுறை ஒரு எருமை மாடு தன் இறந்துபோன கணவனின எலும்புக் கூடு அருகே நின்று கொண்டிருந்தது. பிற மிருகங்கள், தோல, சதையைத் தின்றுவிட, எலும்புக்கூடு மட்டுமே மிஞ்சியது.

"நாங்கள் வீடு கட்டப் போகிறோம். யானை தன கால் போல மரத்தூண்களும், பாமபு தன்னைப் போல நீளமான கழிகளும செயயச் சொல்லின. இவற்றைக் கொண்டு என்ன செயவது" எனறு இரு நண்பர்களும் கேட்டனர். "குறுக்குக் கழி கொணடு இந்த எலும்புக கூடு போலக் கூரை செய்யுங்கள்" என்றது எருமை

"அதன்பின்?"

"யாருக்குத் தெரியும்?" என்றது மாடு. மேலும் நடந்து ஒரு மீனைக் கண்டனர். "நாங்கள் வீடுகட்ட நினைக்கிறோம். யானையிடமிருந்து மரத்தூண்கள் செய்யவும், பாம்பிடமிருந்து நீளக் கழிகள் செய்யவும, எருமையிடமிருந்து இவற்றை அடுக்கும் முறை பறறியும அறிநது கொண்டோம். இப்போது என்ன செய்வது?" என்று கேட்டனா. "என செதில்களைப் பாருங்கள். நிறைய இலைகளை எடுத்துக் கூரைமேல் ஒன்றின் மேல் ஒனறாக எடுத்து அடுக்குங்கள்" என்றது மீன.

இதைக் கேட்டதும் கூரை ஒன்று மனதில உருவாக, எழுநதது அழகிய வீடு!

சுத்தியலும், குறடும்

இன்டுப்வா எனும் தச்சுத் தொழிலாளி ஒருவன் இருந்தான. இவன மரம் வெட்டக் கூர்மையான கற்களைப் பயன்படுத்தினான. கற்கள்

மரத்தைச் சரியாக வெட்ட உதவவில்லை. ஆகவே வேறு ஏதேனும் ஆயுதம் கண்டுபிடிகக நினைத்தான்.

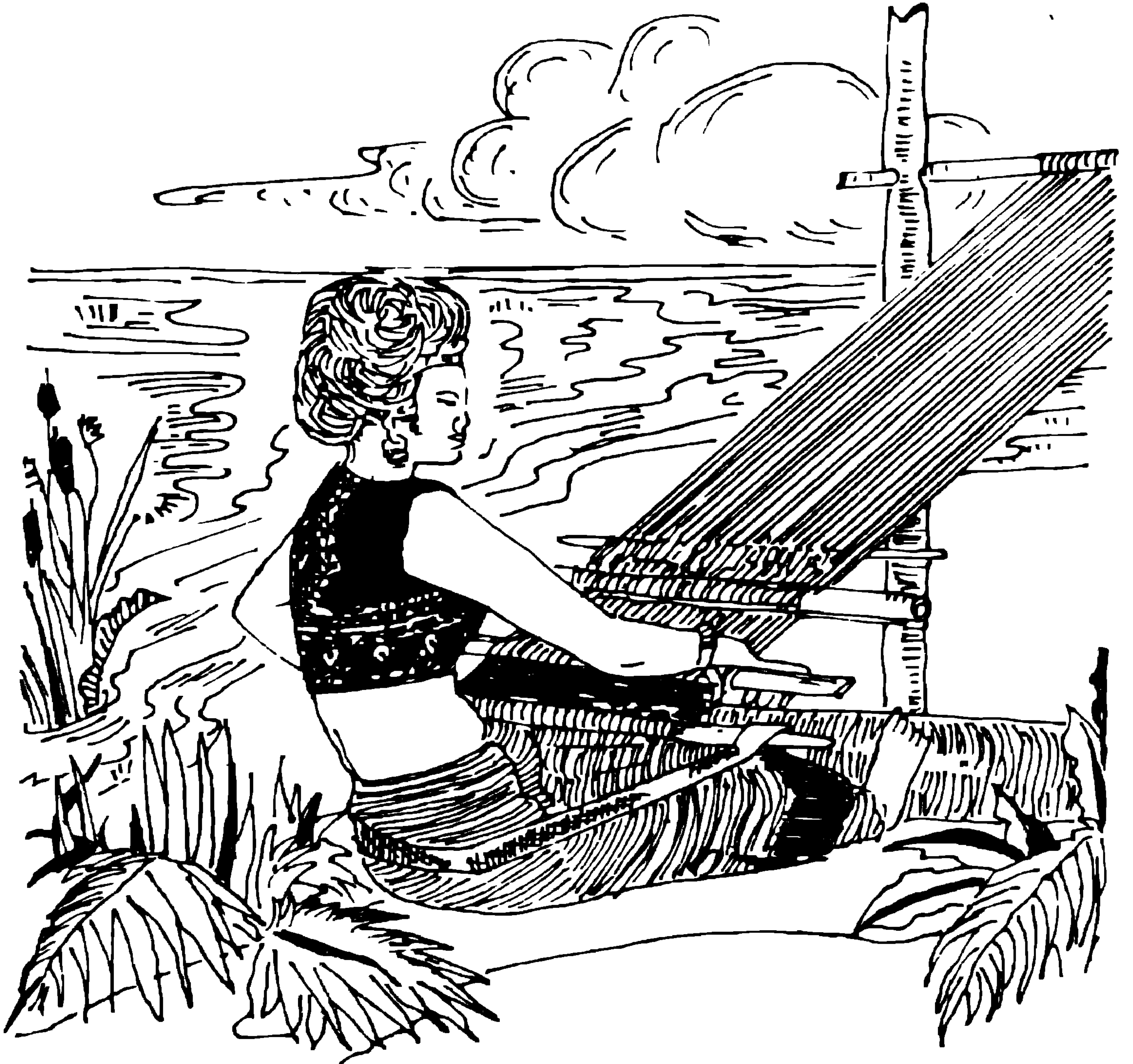
இரும்பு பற்றிக் கனவு கண்டு, மரஙகளிடம போய்க் கேட்டான். மரங்கள், "நாங்கள் இரும்பைப பற்றிக் கூறினால் நீ அநத இரும்பினால் ஆயுதங்கள் செய்து எங்களை வெட்டி விடுவாய். ஆகவே அதுபற்றிக் கூறமாட்டோம்" என்றன. பிறகு புல ஒன்றிடம் போய்க கேட்க, அதுவும மரங்களைப் போலவே கூறியது. மிருகஙகளிடம கேட்க அவைகளும, "இருமபு அமபுகள் செயது எங்களைக் கொன்றுவிடுவாயே" எனறன. கடைசியில தணணீரிடம சென்று கேட்கவே, தணணீர, "நீ நுமராங்-நுஙபுவிடம செல். அங்கே சென்றால நீ இரும்பைக் காணபாய்" என்றன. இனடுப்வா அங்கே போயப பார்த்தும் இருமபு கிடைக்க விலலை. ஆனால் அஙகே ஒரு தேவதை வாழுநதது. அதே இரவில் ஒரு அழகிய குழந்தை அவளுககுப பிறந்தது அக்குழநதை பிறநதபின அத்தேவதை தூஙகலானாள்.

பிறநதவுடன குழநதை மிகச சிவபபாக இருநதது. நேரம செலலச் செல்லக குளிர்நது இருமபைப் போல இறுகிக கருபபானது இரும்பைத் தேடி வநத இனடுபவா குழநதையிடமிருநது ஒரு சிறு துணடுப் பாகததை வெட்டிககொணடு வீடு சென்றான. குழந்தையும பல நூறு துணடுகளாக உடைநது ஒரு நதியால் இழுததுச் செல்லபபட்டது. உலகம முழுதும உடைநத துணடுகள் சிதறவே, அன்று முதல் இருமபு எலலா இடஙகளிலும கிடைககலாயிற்று

இருமபை எடுததுச் சென்றானே ஒழிய இனடுபவாவுககு அதைக கொணடு ஆயுதங்கள் எபபடிச செய்வது என்பது தெரியவில்லை என்ன செய்வது என்று யோசித்தபோது, அநத வழியே ஒரு யானை வந்தது. யானையின காலடியில விழுந்த பொருடகள அனைததும நசுஙகிப் போவதைப் பார்ததான. யானையின் காலகளின பலமும, அவை அமுங்கும் விதமும நினைவில பதிநதது உடனே கலலில சுத்தியல் செய்தான. கொணடுவநத இருமபைச் சூடாககினான. ஆனால இரும்பு மிகவும சூடாகவே, அதனைப் பிடிக்கக குறடு மிகத தேவையானதொன்றதாகிப் போனது. மீணடும் முயறசி செயது பார்ததில களைத்தான. தாகம எடுததது; தணணீர் குடிகக நதிககுச சென்றான். தணணீர குடிக்கும்போது நீர்மொண்ட அவனது கைகளை ஒரு நணடு இறுக்கிப் பிடித்துக கொணடது. வலியால தன கைகளை உதறி விடுவித்துக கொண்டான. ஆனால ஒரு விஷயததைக கவனிககத் தவறவில்லை. நணடு இறுககிய விததததைப பார்த்ததும இருமபு இடுக்கி எப்படித் தயாரிபபது என்பதை புரிந்து கொணடான். கூடிய விரைவில ஒரு இரும்பு இடுக்கி தயாரித்தான் பின்னர் கோடரி, கததிகள், அமபு முனைகள் என இரும்பில் பல கருவிகள தயாரிதத வணணம இருநதான்.

ஆடைகள் தயாரான விதம்

நெய்யத் தெரியாத காரணத்தால், ஆதிகாலத்து மக்கள் ஆடைகள் எதுவும் அணியவில்லை. முதன்முதலில் உலகில் ஆடை நெய்த பெண் ஹம்புருமாய். இவளுக்கு இந்தக் கலையைச் சொல்லிக் கொடுத்த தேவதை மடாய்; ஹம்புருமாய் நதிதீரத்தில் அமர்ந்து அலைகளும், நுரையுமாக வளையவரும் நதியின் அழகைக் கண்டு, அவற்றைத் தான் நெய்யும் துணியில் வடித்தாள். காட்டில் போய்ப்படுத்து அண்ணாந்து பார்த்தாள். காட்டில் உள்ள மரங்களில் கிளைகள் அமைத்த இயற்கையான அழகு வடிவங்களைப் பார்த்தாள். மூங்கில் இலைகளின் அழகிய, கூரிய, நீள வடிவைப் பார்த்தாள். பெரணிச் செடிகள் , பூக்கள் எனப்பல இயற்கைத் தாவரங்களைப் பார்த்தாள். இவற்றிலிருந்து பல வண்ண மாதிரிகள் கிடைத்தன. அவள் வடித்த ஆடையின அழகு அவள் அழகைப் போனறு அருமையாக இருந்தது. அநேக இளைஞர்கள் அவளைத் திருமணம் செய்து கொள்ள ஆசைப்பட்டனர்.

ஒருநாள் ஹைரும் எனும் முள்ளம்பன்றி அவள் நெய்த ஆடை ஒன்றை எப்படியாவது திருடிச் செல்லவேண்டும் என நினைத்து அவள் குகைக்கு வந்த சேர்ந்தது. குகையின் நுழைவாயில் மிகவும சிறியதாக இருந்தது. ஒரு பெரிய கலலை எடுத்துக் குகைக்குள் உருட்டியது. ஹம்புருமாய் கலலில் நசுங்கி மாண்டாள். அவளுடைய தறி சுக்கு நூறாக உடைந்தது. நதியின நீர்ப் பெருக்கில் உடைநத துணடுகள் உருட்டப்பட்டு சமவெளிக்குத் தள்ளப்பட்டன. சமவெளியில் வாழந்த மக்கள அவற்றை எடுத்து ஒனறு சேர்த்துத் தறி செய்தனர். நெய்ய ஆரமபித்தனர். துணியில வேலைப்பாடுகள மிக நேர்த்தியாக அமைககப்பெற்றன. அநத வேலைபபாடுகள் வண்ணத்துப்பூச்சிகளாய் மாறிப் பறநதன. அவற்றின இறகுகளில ஹம்புருமாய் அமைத்த பல்வேறு வேலைப்பாடுகள் இன்றும உயிருடன் விளங்குகினறன.

வடகிழக்கு இந்தியாவில வாழும் மிஷிமி இன மக்கள் இதுபறறி வேறு ஒரு கதை சொலகின்றனர். காமலாங் எனும் நதியில் நெமபுரு எனும மீன ஒன்று வாழ்நதது. அதன உடலில பல வண்ண மலர்கள இருந்தன. அதனுடன் ஒரு பாம்பும் வசித்தது. இநதப் பாமபு, சிவபபு, வெளளை, நீலம் எனும் மூனறு வணணங்களைக் கொண்டது. இந்த வணணஙகளின் பிரகாசம வானில உள்ள மேகங்களில் பிரதிபலிததது. அககாலத்தில் கௌனசா எனும அனாதைச் சிறுவன் ஒருவன இருந்தான் அவனுககு நதியில் சென்று மீன பிடிகக மிகவும் விருப்பம. ஆனால மிகுநத வயல வேலை செயய வேண்டியிருந்ததால் மீனபிடிக்கச் செலலவே முடியவில்லை. ஒருநாள மீன பிடிக்கும தூண்டிலை நதியில் பொருத்திவிட்டு, "எனக்கு மீன பிடிககும விதி இருந்தால், நான வைத்த இநதத் தூண்டிலில மீன்கள் தானே சிக்கட்டும்" எனக் கூறினான. மறுநாள தூண்டிலில இரண்டு ஹம்புரு மீனகள் சிக்கி இருக்கக கண்டான் ஒன்று சிறியது. மற்றொனறு பெரியது. மீனகள் கிடைத்தது கடவுள் தந்த வரம என எண்ணி மகிழ்நதான்.

சிறிய மீனைத் தீயில் வதககிச் சாபபிட்டான கௌனசா. பெரிய மீன் மிகவும அழகாக இருந்ததால், அதனை ஒரு குடுவை நீரில் இட்டுத தன வீட்டில பத்திரப்படுத்தினான். மறுநாள வயலவேலை முடித்து வீடு திரும்பியபோது ஒரு அதிசயம காததிருந்தது. மீன்களின செதில்களைப போலவும், பாமபின உருப்போலவும, வேலைப்பாடு களுடன் கூடிய ஒரு அழகிய துணி அவன் குடிசையில் வைககபபட்டிருந்தது. அவனுககு ஒரு புறம் அதிசயமாகவும் ஒரு புறம அசசமாகவும் இருநதது ஏனெனில் இதுவரை யாருமே துணியைப் பார்த்ததுகூடக கிடையாது.

இப்படியே பல நாட்கள் நடநதது. மீனுக்கு இரை போட்டுவிட்டு வேலைககுப்போனால, திருமபி வருமபோது வீட்டில நெய்த புதுத்துணி இருககும. இதன ரகசியத்தைக கண்டுபிடிகக எணணி வெளியே

போவதுபோலப் போய் ஒளிந்துகொண்டு பார்த்தான். சற்று நேரத்தில் குடுவையிலிருந்த மீன் வெளியே வந்து நீளமுடியுடன் கூடிய அழகிய பெண்ணாக உரு மாறியது. அவள் தன்னுடன் ஒரு தறியையும் வைத்திருந்தாள. அதைக்கொண்டு ஒரு அழகிய துணியை மிகக் குறைந்த நேரத்தில் நெய்தாள்.

கௌன்சா உடனே ஓடிச்சென்று அவளைப் பிடித்துக் கொண்டான். அவள் யாரெனக் கேட்டான். அவளும, "நான் நிம்கி எனும் ஊரைச் சேர்ந்தவள். என் பெயர் ஹம்புருமாஸ், ஹமபுரு எனும் இனத்தைச் சேர்ந்தவள்" என்றாள்.

கௌன்சா அவளைத் தன் மனைவியாக ஏற்றுக்கொண்டான். பிறகு அவள் அனைத்துப் பெண்களுக்கும் துணி நெயயக் கற்றுக் கொடுத்தாள். அவள் எங்கிருந்து கற்றுக்கொணடாள் என வினவ, அவளும், "நான் மீனாக நதியில் வாழ்ந்தபோது, கூட வாழநத பாமபின் மேலிருந்து பல வண்ண உருவங்களைப் பாாததிருக்கிறேன். வண்ணத்தின பிரகாசம வானில பிரதிபலித்ததையும் பாாத்திருக கிறேன்" என்றாள. கௌனசா ஒரு துணியை வெயிலில் உலாததியபோது காற்று அதனை அடித்துக் கொண்டு பல கிராமங்களுக்கும் செலல, அங்கிருந்த மற்றவாகளும துணி நெயயக் கற்றுக்கொணடனா. மெதுவாக உலகம் முழுவதும் இநதக் கலை வளர ஆரமபித்தது.

தீயைக் கண்டுபிடித்த விதம்

தீயைக் கண்டுபிடிக்குமுன், பூனையும, கரடியும திருமணம் செயது கொண்டன. இந்த வைபவத்திற்கு உலகிலுளள எலலா மிருகங்களும அழைக்கப்பட்டிருந்தன. மிக அருமையான விருந்து தயாராகிக் கொண்டிருந்தது. ஆனால் ஒன்றுமே சமைக்கப்படவிலலை. விருந தினர்கள் முணுமுணுக்க ஆரமபித்தனர். 'சமைக்காத பசசை மாமிசததை எப்படி சாப்பிடுவது? ருசியான சமைத்த சாப்பாட்டையல்லவா எதிர்ப்பார்த்தோம்! யாராவது தீ கொணடு வநதால் நலமாக இருககுமே" என்றனர்.

சிறுத்தைப்புலி, கழுதைப்புலியிடம் கூறியது, "நீ போயக் கொண்டுவா" என்று. கழுதைப்புலி, "இலலை, நீ கொணடுவா" எனறது. சிறுத்தைப்புலி, "இல்லை. எனனால முடியாது. யாராவது ஒரு பலசாலியாலேயே தீயைக் கொண்டுவர முடியும்" எனறது கடைசியில் வரிப்புலி ஒபபுக்கொணடது. "சரி நானே கொணடு வருகிறேன" என்றது. தீ கொண்டு வரும முயற்சியில் தீவிரமாக ஈடுபட்டது.

மின்மினிப் பூச்சி உலகத்திலுள்ள எல்லாத தீயையும தன வாலில வைத்துக் கொணடு அதன் மேல் உட்கார்நது கொணடது புலி

இதனைக கண்டுகொண்டபின் தீக்காகச் சண்டைபோட ஆரம்பித்தது. மினமினி உடனே புலியை ஒரு இலையாக மாற்றிவிட்டது. இலையைக் காற்று அடித்துக்கொண்டு சென்றது. இலை, மந்திரவாதி ஜின்ஜாயை வேணடவே மீணடும் புலியின் உருவம்பெற்றது. மின்மினியுடன் மீணடும சணடையிட்டது. இம்முறை மின்மினி புலியை புழுதியாக மாற்றி, காற்றை அடித்துப் போகச் செய்தது. புழுதி, பின் ஜின்ஜாவை இறைஞ்சி வேணடி மீண்டும தன் புலி உருவைப் பெற்றது.

திருமபவும், புலி சண்டையைத் தொடர்ந்தது. ஆனால் இந்தமுறை மின்மினியைப் பிடித்துத் தன வாயில் வைத்து நசுக்க ஆரம்பித்தது. மினமினி, “என்னை விட்டுவிடு. நான் நெருப்பை உன்னிடம் கொடுத்து விடுகிறேன.” எனறது. புலியும் மின்மினியை விடுவிக்க, மின்மினி தன் வாலைச் சிறிது வெட்டித் தன் ஒரு சொட்டு இரத்தத்தை ஒரு இலையின மேல விட்டது புலி அதனை எடுத்துக் கொண்டு ஓடியது. வீட்டை அடைந்ததும ஒரு கட்டுப் புலலில் மினமினியின ஒரு

சொட்டு இரத்தத்தை விட்டது. உடனே தீ ஜ்வாலை எழுநதது பிறகு என்ன? உணவுப் பெருட்களைச் சமைத்து விருநதில் பரிமாறினர். வறுத்த மாமிசத்தை விருந்தினர் சந்தோஷமாக சாப்பிட்டனர். இம்முறை யாரிடமிருந்தும் எநதக் குற்றச்சாட்டோ, முணுமுணுபோ எழவிலலை.

ஒருநாள் பூனை ஒரு கிராமத்திற்குச் செல்ல நேர்நதது. ஒரு வீட்டினுள் நுழைநதது அங்கே பானை நிறைய இருந்த பாலைப் பார்த்ததும் பருக ஆசைப்பட்டது. கொஞ்சம் குடித்துப் பார்த்ததும, "இதனை தீயில வைததுக கொதிக்கச் செய்திருந்தால ருசியாக இருந்திருக்குமே" எனறது. தன வீடு சென்று ஒரு குச்சியில் தீயை எடுத்துத் தன கழுத்தில் சுற்றிக் கட்டிக்கொணடு, மீணடும பால இருந்த வீட்டிற்கு வநதது. பாலைத் தீயிலிட்டுக் கொதிக்க வைத்தது. ஆனால் வீட்டுச் சொந்தக்காரர்கள் வரவே அங்கிருந்து ஓட்டம எடுத்தது வீட்டினர் கொதிக்க வைத்த பாலைக் குடித்துப் பார்த்தனர். அந்த ருசி அவர்களுக்குப் பிடித்துப் போனது. அன்று முதல் தீயின உபயோகத்தை அறிந்து கொண்டனர். உணவையும் சமைத்துச் சாப்பிட்டனர்.

மேற்கண்ட கதையைத் தவிர தீயைக் கண்டுபிடிதத வரலாறறுக கதைகள வேறு பலவும் உண்டு. மத்திய இந்தியாவில் வாழும கவார்தா குடியினர் கூறும கதை இது.

மனிதர்கள் தோனறியபோது உணவைச் சமைத்துச் சாபபிடும முறை தெரியாமல் இருந்தனர். உடை உடுத்தவும தெரியாது. அவர் களுடைய நகங்கள் நீளமாக வளாநதிருநதன அவற்றை வெட்ட வேண்டும் எனபதும் தெரியாது. வீடோ, கிராமமோ இலலை, ஐநதோ, பததோ மனிதாகள் ஒன்று சேர்நது மரத்தடியிலோ, குகையிலோ வாழ்க்கை நடத்தினர்.

ஒருமுறை மூஙகில காட்டில பெருதத சேதம ஏற்பட்டது. நோய வாய்ப்பட்டு மூங்கிலகள் காயநது போயின. மழைக்கு முநதின கடும கோடைககாலம அது மூங்கிலகள் காற்றில ஒனறுடன ஒனறு உராய, தீ எழுந்தது. காடு முழுவதும் காய்ந்த மூஙகிலகள இருநததால தீ வேகமாகப பரவியது தீ அணைந்ததும் நீள நகஙகளைப பெற்ற ஆதி காலதது மனிதர்கள காட்டுககுள் சென்று பார்த்தனர். அநேக மிருகஙகள தீயில் வெந்து மாண்டதைக் கணடனா. ஒரு ஆதிவாசி வெநதுபோன மிருகம ஒனறின் அருகே வநதான சூடான உடலின மீது தன விரலை வைததுத தொட்டுப்பார்த்தான. வெநதுபோன சதையின உள்ளே விரல் வழுக்கிச் சென்றது சூடு தாககவே, விரலை வேகமாக வெளியே இழுத்தான. சூடு தணிய வாயின எச்சிலில் விரலை விட்டான். ருசியும், மணமும தெரிய வந்தது. இனிமேல் இப்படித்தான சாபபிடுவது என முடிவு செய்தான் உற்சாக மிகுதியில தன் வலியைக கூட மறந்துவிட்டான. தன் நண்பர்களுடன தீயில

வாட்டிய மிருகங்களின் உடலைச் சாப்பிட்டான்.

மறுநாள் ஒருமுயலை வேட்டையாடினர். சமைத்த சாப்பாட்டின் ருசி தெரிந்த பிறகு பச்சை மாமிசம் சாப்பிட மனம் வரவில்லை. வேட்டையாடிய முயலை முக்காலி ஒன்றில் கட்டிக் கீழே தீ மூட்டிச் சுட்டனர். தீ மேலே எழுந்து கயிற்றை எரித்தது. முயலின் உடல் நெருப்பினுள் விழுந்தது. நெருப்பு அணைந்தது. தோல் சுருகிவிட்டாலும், சதை வேகவில்லை. பசி மிகுதியால் வேகாத சதையைக்கூடச் சாப்பிட்டு விட்டனர்.

மறுநாள் நீளநக மனிதர்கள் ஒரு மானை வேட்டையாடினர். அதன தோலை உரித்து மாமிசத்தைச் சிறு துணடுகளாக்கி தோலின் உள் வைததுப பொதிந்து நெருப்பினுள் போட்டு வாட்டினர். கறி நன்கு வெநது விடவே, அனைவரும் மகிழ்ச்சியுடன் சாப்பிட்டனர். பிறகு இலைகளில சமைக்க ஆரம்பித்தனா. அநத முயற்சியிலும் அவர்களுக்கு வெற்றியே '

இருபபினும, சமைப்பதற்குப் பாத்திரங்களின்றி பதார்த்தங்களை நீரில வேக வைக்க முடியவில்லை. மழைக்காலத்தில் சகதியில் நடந்த போது சகதி கால் விரல்களின ஊடே சென்று விரல்களில் அப்பிக் கொணடது. வீடு வந்தவுடன நெருப்பில் குளிர் காயந்தனர். அபபோது காலில் ஒட்டிய மண் சுடப்பட்டுக கெட்டியானது. “மண இப்படி இறுகக கூடியதானால் ஏன சுட்ட மண் கொண்டு பாத்திரஙகள் செயயக கூடாது?” என நினைத்தனர். மணணில் ஒரு பானை செய்து அதனை வெயிலில் வைத்து உலர்ததினர். அதில் கறியும, நீரும் வைத்து மூனறு கற்களால ஆன அடுப்பில் வைத்துச் சூடாக்கினர். நெருப்பை மூட்டியதுமே பானை உடைநதது தணணீர் நெருபபை அணைத்தது. வெயிலின் வெப்பம் மண்ணைச் சூடாககப் போதாது என்பதை உணாந்தனர். நெருப்பில் வைத்து சமைகக, மண்ணை நெருப்பில் இட்டுச் சூடாக்க வேணடும் எனத் தெளிந்தனர். மண் பானையை நெருபபில சுட்டபின் சமைக்கப் பயன்படுத்தினர். இம்முறை பானை உடையவிலலை. இப்படித்தான மனிதர்கள் மட்பாண்டங்கள் செய்து சமைக்க ஆரம்பித்தனர்.

புகையிலை

ஒரு அரசனுக்கு ஒரே மகள். துரதிருஷ்டவசமாக இந்தப் பெண் குள்ள வடிவம் பெற்றிருந்தாள். ஒன்றரைக்கண்; உடல் முழுக்கப் புண்கள்; ஒரு முடங்கிய கரம். இந்தப் பெண் வளர்ந்தவுடன் அரசன் மாப்பிள்ளை தேட ஆரம்பித்தான். அநேக இளைஞர்கள் அவளைப் பெண் பார்க்க

வந்ததும், அவள் கோர வடிவத்தைப் பார்த்துப் பேச்சற்று ஓடிப் போயினர்.

பெண் வளர்ந்தாள். தன்னைச் சுற்றிலும் வாழும் உயிரினங்கள் அனைத்தும் தம் துணையுடன், மகிழ்ச்சியுடன் வாழ்வதைப் பார்த்தாள். எறும்புகள், எலிகள், பறவைகள், ஆடுகள், மனிதர்கள் அனைவரும் துணையுடன் வாழ்ந்தனர். தான் மட்டும் துணையின்றி வாழும் அவலம் நெஞ்சைச் சுட்டது. வாழ்வதில் பயனின்றி தந்தை முன உயிர் நீத்தாள்.

அரசன் அவளது உடலை அலங்சரித்துப் புதைக்க முடிவெடுத்தான். ஆனால் அவனது உறவினர் எரிக்கத்தான் வேண்டும் என்றனர். அவர்கள் எண்ணப்படி, உடலை சிதையின்மீது ஏற்றி, எரித்தான். எல்லாம் வெந்து எரிந்த பின் ஒரே ஒரு எலும்பே மிஞ்சியது. பெண்ணின் ஆனமா கடவுளிடம் போனது. மகிழ்ச்சியுடன் வரவேற்ற கடவுள், “உனக்கு என்ன வேண்டுமோ, கேள்” என்றார்.

பெண்ணும், “மண்ணில் வாழ்ந்த சொற்ப காலத்தில் நான் சந்தோஷமாகவே இல்லை. யாரும் என்னைச் சீண்டவில்லை. இப்போ தாவது என்னை யாவரும் விருமபும் ஒரு பொருளாக மாற்றுஙகள்” என வேண்டினாள். கடவுளும் பெண்ணின் ஆன்மாவை, எஞ்சிய எலும்பினுள் செலுத்தினார். பெண புகையிலைச் செடியாக வளர்நதாள்.

ஒரு இடையன் செழிப்பாக வளர்ந்திருந்த புகையிலைச் செடியைப் பார்த்து, ஈர்க்கப்பட்டு ஒரு இலையைப் பிடுங்கி, முகர்ந்து பார்த்தான். அது மணத்தது அதன் விதையைப் பிடுங்கிப் பல செடிகள் விளைவித்தான. ஒருநாள் அதன் இலைகளை சுவைத்துப் பார்த்தான். சுவை பிடித்துப் போயிற்று. நெடுநாட்கள் சுவைத்தபின் இலைகளைச் சுருட்டிப் புகை பிடித்துப் பார்த்தான். இதுவும் பிடித்திருந்தது. தன் நணபர்களிடம் சென்று புதுச் செடியின் பலவித உபயோகததைப் பற்றிக கூறினான். நண்பர்களும உபயோகித்துப் பார்த்தனர். தம் நிலங்களிலும் பயிரிட்டனர். “மனைவிக்கும் இந்தச் செடிக்கும் எந்த வேற்றுமையும் இல்லை, இரண்டுமே எனக்குப் பிடித்தவை” என்று கூறினர். இதைக் கேட்ட புகையிலைப் பெண் சிரித்துக்கொணடாள். எல்லா அறிஞர்களும் புகையிலைப் பெண்ணைத் தம் உதடுகளால் சுவைத்து முத்தமிட்ட பினனரே தம் வேலைகளைத் துவங்கினர். கோரப பெண் மகிழ்ந்தாள்.

உலகின் முதல் ஆடல் வல்லுநர்கள்

மனிதர்கள் முதன்முதலில் மயில் குனறினமேல்தான் ஆடினர். இங்கேதான் வண்ண மயில்கள் தோகை விரித்து ஆடின. ஒருநாள் கோண்டர்களில் ஒரு பிரிவு மக்கள் காட்டிலிருநது திரும்பிக் கொணடிருநதனர். மயில்களின் ஒயிலான நடனத்தைப் பார்த்துப் பரவசம கொண்டு. மயில்களுடன் சேர்ந்து ஆடினர். ஆட்டத்தை நனகு பயினறபின தன் வீடு திரும்பி தன நண்பர்களுக்குக் கற்றுக் கொடுத்தனர்.

ஒரு உயர்ந்த பேரீச்சமரத்தைச் சுற்றித்தான், குன்றின்மேல் மயில்கள் ஆடின. மயிலைப் போலவே தம் தலைபபாகையில் மயிலிறகைக் கொணடு தம்மை அலங்கரித்துக் கொண்டனர். தன் அழகைப் பார்த்து கர்வமாக மயில்கள் ஆடியபோது கோண்டர்களும் தம் நிழலைப் பார்த்து ஆடினர். அவர்களது முதற்பாட்டு:

பேரீச்சமரத்தின் கீழ் மயிலாட்டம் நடக்கிறது
ஒயிலாக ஆடுகிறது பார்,
நீளத் தோகை கொண்ட அழகு மயில்.

கோண்டர்கள் ஆட்டத்தில் தேர்நததும், மயில்கள் அவர்களுடன் சேர்ந்து ஆடுவதை நிறுத்திக் கொண்டன. மயில்கள், "எங்கள் தோகையிலிருந்து இறகுகளை எடுத்து உங்கள் தலைப்பாகையில வைத்துக்கொண்டு ஆடுங்கள். ஒருநாளும் உங்கள் நடனம் தவறாகப் போகாது" என்றன. சொன்னபடி, இறகுகளைத் தோகையிலிருந்து எடுத்துக் கொடுத்தன. கோண்டர்களின் தலைசிறந்த ஆட்டத்தில் இன்றும் மயிலிறகு இடம் பெறுவதை நாம் காணலாம்.

பேசும் மிருகங்கள்

ஆதிக் குரங்குகள்

இநதியக காடுகளிலும, மலைப பிரதேசங்களிலும வாழும பழங் குடியினரிடம ஒரு விநோதமான நமபிக்கை நிலவுகிறது. மனிதனி லிருந்துதான் குரங்குகள பிறநதனவே ஒழிய குரங்குகளிலிருநது மனிதன பிறக்கவில்லை என்பதே அநத நமபிக்கை. இது பற்றிப் பல கதைகள் உணடு

ஐயாங் எனும ஒரிஸாவாழ மககள முற்காலததில இலைகளையே ஆடையாகக கொணடிருநதனா் இவாகள் கூறிய கதை இதுதான.

ஆதி மனிதர்கள் ஒரு முறை, காட்டை அழித்துப் பயிரிட, காடு சென்று மரங்களை வெட்டிக குவித்தனர். வெட்டிய மரஙகளையும, இலைதழைகளையும குவித்து வைதது, அழிபபதற்காகத் தீயிட்டனர் ஆனால் தீபபறறவிலலை. காயந்த சருகுகளையும, சுள்ளிகளையும வைதது மீணடும தீ மூட்டினா தலைவனின வீடு, குருவின வீடு, மந்திரவாதியின வீடு எனப பல வீடுகளுககும சென்று தீ எடுதது வநதனா ஆனால தீப்பற்றவில்லை. முயற்சியில் கைகள் புண்ணாயின. முகத்திலிருந்து வியர்வை ஆறாயப் பெருகியது. அவர்களுடைய மீசையும், தாடியும எரிந்துபோயின. ஆனாலும தீபபற்றவைகக முடிய விலலை. ஒவவொருவரும, "நமது மனைவிமார் நமமை மிகவும திட்டபபோகிறார்கள்" எனக் கூறிக் கொணடனா. மனைவியரின கவனததைத திருபப, சிறு மரத்துணடுகளை முதுகில கட்டிக்கொணடு குதிகக ஆரமபித்தனர். "ஹூப, ஹூப், ஹூப், ஹூப" எனறு உரகக சபதமிட்டனர். முதுகில கட்டிய மரத்துணடுகள வால்களாக மாறின. அழுக்கும, வியர்வையும உடல் ரோமஙகளில படர்நதன. மெதுவாகக குரங்குகளாக மாறினா. காட்டிற்கு ஓடிபபோய கனிகளைப் புசித்துக் குரஙகுகளாக வாழத் தலைப்பட்டனர்.

கடபா எனும இனத்தவர் பழங்காலத்தில் குரங்குகள பழகிய விதம பற்றிய பல கதைகள கூறுகினறனர் ஒரு சாயங்காலம், மககள நடனம ஆடிக கொணடிருநதபோது, தலைப்பாகை, சட்டை அணிநத, குரஙகு ஒனறு வநது அவர்கள மத்தியிலிருநத கல ஒனறில அமர்நதது

பிடில் வாத்தியம் ஒன்றைக் கையில் கொண்டு, மிகவும் திறமையாக அதை வாசிகக ஆரமபித்தது. இசைத்த சங்கீதம் இனிமையாக இருக்கவே, வாசித்தது ஒரு குரங்கு என்பது யாருக்கும தெரியாமற் போயிற்று. பெண்கள் மனமகிழ்ந்து சங்கீதத்திற்குத தக்க நடனம் ஆடினர்.

ஒவ்வொரு இரவும் இது நடந்தது. சீக்கிரமே அனைத்துப் பெண்களும் இசைக் குரங்கிடம் மனதைப் பறி கொடுத்தனர். ஒரு பெண ஒரு மோதிரத்தையும், ஒரு பெண் சுவையான உணவையும்,

மற்றொரு பெண் அரிசியிலிருந்து தயாரித்த ஒரு வகை பானத்தையும் அன்பளிபபாக அளித்தனர்.

அங்கிருநத இளைஞர்களுக்குப் பெண்களின் இந்தப் போக்குப் பிடிக்கவில்லை. இயற்கைதானே ' அவர்கள் தங்களுக்குள் பேசிக கொணடனர். "யாருக்குமே இந்தபபுது இளைஞன் யார் என்றே தெரிய வில்லை. எங்கிருந்து வநதவன் இவன? யார் இவன்?" ஓர் இரவில் ஒளிநதிருந்து அவன் நடவடிக்கைகளை ஊன்றிக் கவனித்தனா. குரஙகின வால் வெளியே நீட்டிக் கொணடிருப்பதைக் கண்டனர். "அஹா, இது குரங்குதான்! வாலை கமபு என்று தவறாக நினைத்து விட்டோம்!" என்று உண்மையைக் கணடுபிடித்துவிட்ட ஆனந்தத்தில களிததனர். அந்த இரவில் ஒன்றும் பேசாமல் இருந்துவிட்டனா. நடனததைத் தொடர்ந்தனர். நடனத்தை முடித்தபின தம் வீடு திரும பினர். குரஙகு மரத்திற்குத் திருமபியது.

மறுநாள் இளைஞர்கள், குரங்கு வழககமாக அமரும் கல்லைச் சுறறிலும மரத் துண்டுகளை அடுககித் தீ வைத்து விட்டனர். நன்றாகச் சுட்டதும், அந்த இடத்தைச் சுத்தமாக்கித் தீயின் அடிச்சுவடே தெரியாமல வைத்தனர். வழககப்படி, பாட்டும், ஆட்டமும தொடாந்தன. குரங்கும் எந்தவிதச் சந்தேகமும் எழாததால் கீழே வந்து பிடிலுடன வழககமாக அமரும் அதே கல்லில் உட்கார்ந்தது. அந்தக்கல சூடாக இருக்கவே, குரங்கின் தோல் வெநது உரிந்தது. இளைஞர்களுக்கு ஒரே சிரிப்பு! பெணகளைக் கேலி செய்தனர். ஒரு குரங்கின் காதலைப பெறவா பொருட்களை அன்பளிபபாகப பெணகள் அளித்தனர்! நாணமுற்றனர் பெண்கள்! அன்றுமுதல் குரங்கின் வெந்து போன பகுதி சிவப்பாகவே காட்சியளிக்கிறது.

தவளையும், குரங்கும்

முன்னொரு காலத்தில் ஒரு அரசனுக்கு ஒரு தவளையும், குரங்கும வேலைசெய்து வநதன. அப்போதெல்லாம் மிருகங்களுக்கு, மனிதர்களைப் போலப் பேசும் ஆற்றல இருநதது. குரங்கு பொல்லாத மனம் கொண்டது. எப்படியாவது அரசனைக் கொனறுவிட்டு ஆட்சிப பொறுப்பைக் கைப்பற்ற எண்ணியது. அரசனாகப் போகும் தான், எப்படி வேலையாளாகப் பணியாற்றுவது' அதனால், அரசன் எந்த வேலை செயயச் சொன்னாலும் தட்டிக் கழிதது வந்தது.

ஒருநாள் அரசன் தவளையை மீன் பிடித்து வருமாறு அனுப்பினான். குரங்கைத் தித்திப்பான பழங்கள் கொண்டுவரப் பணித்தான். குரங்கு காட்டிற்குப் போய் பழம் பறித்து, பறித்தவற்றை உண்டது. வயிறு நிரம்பியதும் காலை நீட்டிப் படுத்து சுகமாகத்

தூங்கியது. சாயங்காலம் எழுந்தது. அரசனின் கோபத்திற்கு ஆளாக வேண்டுமே எனும் நினைவு எழ, பயந்து போனது. உடம்பு முழுதும் சகதியை அப்பிக்கொணடு வீட்டை நோக்கி வேகமாக நடநதது. வழியில் தவளை தான பிடித்த ஏராளமான மீன்களைச் சுமக்க முடியாது கஷ்டப்பட்டுத் தூக்கி வருவதைப் பார்த்தது. பணித்த வேலையை நேர்த்தியாகத் தவளை முடித்திருக்க, தான மட்டும் முடிக்காமற் போனால் அரசனுக்குக் கோபம் வருமே! தவளைக்கு உத்தியோக உயர்வும், தனக்கு உத்தியோக இறக்கமும வந்துவிடும்! தவளையை மீனுடன் ஒரு நதிக்குள் தள்ளிவிட்டது "நீ ஒழுங்காக ராஜாவிடம் சென்று மீனே அகப்படாததால மீன் கொண்டு வரவில்லை எனச் சொல்லிவிடு நீ ஏன் வீணாக இந்த அரசனுக்குப பயப்படுகிறாய? நான அரசனாக அரியணையில் அமரும்போது உனககு உயரிய சம்பளத்துடன் கூடிய சிறிய வேலையை அளிககிறேனே!" எனறது குரஙகு.

குரங்கும், தவளையும் அரசனிடம் போயச் சேர்நதன. குரஙகு சொல்லிக் கொடுத்தபடி தவளை கூறியது. குரங்கு நீட்டி முழக்கியது; "நான் எல்லா மரஙகளிலும் ஒனறு விடாமல் தேடினேன நூறு மரங்களில் தேடியாயிறறு. அப்போதும் சலிககவில்லை. ஆனால் மரத்தின மேலிருந்து கீழே விழுந்துவிட்டேன. இதோ பாாததீாகளா, சேறும், சகதியுமாக நான் நிற்பதை! நான என்னதான செய்ய அரசனே! நான் முயற்சியாவது செய்தேனே! இதோ நிற்கும தவளையைப் பாருங்கள்! நாள் முழுவதும உற்சாகமாக நதியில நீராடிவிட்டு சுத்தமாக நினறு கொண்டு இருப்பதைப் பாருஙகள! மீன பிடித்துக களைத்து போனவன போலவா நிறகிறான்! உடைகள எங்காவது கசங்கி உள்ளதா? உடலில எங்கேனும் அழுககு உள்ளதா?" என்றது

அரசன தவளையையும, குரங்கையும் உற்றுப் பார்த்தான் அழுக்காகி, களைதது நிற்கும குரங்கையும், துளி அழுககினறிச் சுத்தமாக நிற்கும தவளையையும் பாாத்தான். தவளை முயற்சியே செய்யவில்லை என்று தவறான முடிவுக்கு வந்து விட்டான தலையில ஓங்கி ஒரு அடி வைத்து, "நதிக்கு நீந்தி விளையாடவா சென்றாய? ஏன் மீன் பிடிக்கவில்லை?" என அதட்டினான். அரசன் அடித்த அடியால் தவளையின் தலை நசுங்கியது. அன்று முதல் எல்லாத் தவளைகளின தலைகளும் நசுங்கியே உள்ளன.

தவளை கோபம் மிகக் கொண்டு நடந்த உணமையைக் கூறியது. ஆத்திரம் அடங்காது தன்னை அநியாயமாகத் தண்டித்த அரசனை விட்டு நீங்கிக் குளத்திற்கு ஓடிவிட்டது. அன்றுமுதல் அங்கேதான் அதன் வாசம். குரங்கு போட்ட கூழைக் கும்பிடு அரசனை நம்ப வைத்தது.

ஒருநாள் குரங்கு, காட்டிற்குப் போய் தன் உறவினர்களை ஒன்று

கூட்டியது அனைவருக்கும் வில், அம்பு என ஆயுதங்களைக் கொடுத்தது அனைவரையும் ஒன்று திரட்டி, அரசனுக்கு எதிராகப் போர் தொடுக்க ஆயத்தமானது

குரங்குகளின் சதித்திட்டம் அரசனுக்குத் தெரிய வந்தது. கரும்பசை ஒன்றைத் தயாரித்து முகத்தில் பூசிக் கொண்டான். தன் பகைவரைச் சந்திக்கத் தயாரானான் தன் உறவினர்களை மரங்களின் பின் மறைத்துவிட்டுத் தான் மட்டும் அரண்மனையில் நுழைந்து அரசனைச் சந்திக்கச் சென்றது குரங்கு. அரசன் தனது முகத்தில் பூசிய கரும்பசை குரங்கிற்கு மிகவும் பிடித்துப் போனது "இது எங்கே கிடைக்கும்? எனக்கும் வேண்டுமே?" என்றது குரங்கு.

அரசன், "நான் ஒரு மரப் பொந்துக்குள் உட்கார்ந்து கொண்டேன். என் ஆட்கள் மரத்தைச் சுற்றிலும் தீ மூட்டிப் புகை எழுப்பினர் அந்தப் புகையில் என் முகம் இப்படிக் கரும்பசை தீட்டிக்கொண்டது. நீயும் செய்து பாரேன்" என்றான்

குரங்கு வெளியே போய், போருக்குத் தயாராக இருந்த உறவினர்களை விறகு பொறுக்கச் செய்தது. மரப்பொந்தைச் சுற்றி விறகை அடுக்கினர் அங்கே வந்த அரசன் எல்லா குரங்குகளையும் ஒரு கயிற்றால் ஒன்றாகக் கட்டினான். பொந்திற்குள் இறக்கிவிட்டான். பிறகு தானே தீ மூட்டிவிட்டான் சூடு பட்டதும் குரங்குகள் அலற ஆரம்பித்தன.

"எங்களை வெளியே வர விடு. எங்கள் முகம் கருப்பானது போதும்" என்றன. ஆனால் அரசன் மேலும் விறகை அடுக்கித் தீ மூட்டினான். குரங்குகள் வெந்து சாம்பலாகிப் போயின ஒரே ஒரு பெண் குரங்கு மட்டும் உயிர் தப்பியது அதனைக் கட்டிய கயிறு தீயில் கருகிவிட, ஒரு சிறு துண்டுக் கயிறு மட்டும் பின்னால் தொங்கியது. இந்தக் கயிறே அதன் வாலாகப் பிற்காலத்தில் உருவானது. இந்தப் பெண் குரங்கே, குரங்கு வம்சத்தைப் பாதுகாத்து உலகில் வாலுள்ள குரங்குகள் உருவாகக் காரணமாக இருந்தது.

கருப்பு நாய்

காடுவாழ், மலைவாழ் பழங்குடியினருக்குக் காட்டில் உலவும் புலிகள் மீது தனிப் பிரியம்தான்! சிலர் மனிதனிலிருந்துதான் புலி பிறந்தது என்று கூட நம்புகின்றனர். இதற்கும் ஒரு கதை உண்டு வடகிழக்கு எல்லைப் பிராந்தியத்தில், புலி, வாழ்வில் வழி தவறிப் போன ஒரு இளைஞனே என்பதாக ஒரு கதை உண்டு.

நிஸோ, நியு எனும் இரண்டு சகோதரர்கள் இருந்தனர் எப்போதும் சிப்பி நதி தீரத்தில் அலைந்து வேட்டையாடுவது வழக்கம். அணில

களுக்கும், பறவைகளுக்கும பொறி வைத்துவிட்டு சூரிய அஸ்தமனத்தின் போது வீடு திரும்புவர். மூத்தவன் நிஸோ, தன் தம்பி எழுமுன் எழுந்து காட்டிற்குப் போயப் பொறியில அகப்பட்ட மிருகங்கள் அலலது பறவைகளைப் பச்சையாகவே தின்றுவிட்டு மீண்டும் வந்து தம்பியின் அருகே படுத்துக்கொள்வான். நியு எழுமுன இது நடநததால் அவனுககு அண்ணன எங்கு செனறு வருகிறான். எனபது தெரியவில்லை.

விடிந்தபின காடு சென்று பார்க்குமபோது தம் பொறிகளில் அகப்பட்ட மிருகஙகளை யாரோ திருடிச் செனறு விட்டதை அறிவர்.

நியுவுக்கு ஆச்சரியம். "எப்படிப்பட்ட மனிதன் இவன்? பச்சை மாமிசத்தை உண்கிறானே!" என நினைத்துக் கொள்வான்.

இப்படிப் பல நாட்கள் கழிந்தன. ஒரு இரவு நியு தனக்கு மிகவும் களைப்பாக இருப்பதாகப் பொய் கூறிவிட்டு சீக்கிரமே தூங்கப் போனான். நிஸோ வந்து படுத்ததும் நியு எழுந்து பொறிகள் இருந்த இடத்தில் ஒரு மரத்தின் பின ஒளிந்து கொண்டான். விடியற்காலம் தன் அண்ணன் நிஸோ ஒரு பொறியில் அகப்பட்ட அணிலை இரண்டாகப் பிளந்து அப்படியே வாயிலிட்டு உண்பதைப் பார்த்தான். தன் மறைவிடம் விட்டு வெளியே வந்து, "அண்ணா, ஏன் இப்படிச் செய்கிறாய்? இவை அனைத்தும் நமகுச் சொநதமானவைதானே! நீயே எடுத்துக்கொள். ஆனால சமைத்துச் சாப்பிடு!" என்றான்.

நிஸோ "பச்சை மாமிசம உண்டாலதான எனக்குஉடலில் வலு ஏறுகிறது. நானஇப்படிச் செய்தது உனக்கு வருத்தமளித்தால் என்னை மனனித்துவிடு. இந்நாள் முதல் நான காட்டிலேயே வசித்துப் பச்சை மாமிசம உண்டு கொள்கிறேன். உன பொறியில் அகப்பட்ட உனக்குச் சேர வேண்டிய மிருகங்களை உண்டதால் உனக்கு நான் கடன் பட்டுவிட்டேன். உனக்குநான என்றென்றும உதவுவேன்" என்றான். இப்படிப் பேசிக் கொண்டிருநத போதே மனித உடல உருமாறி, புலி வடிவம வரப் பெற்றான் நிஸோ. தன பேச்சைத் தொடர்நதான. "நீ வேட்டையாடப் போகும் போதெல்லாம நான் உனக்கு உதவுவேன். ஆனால் ஒரு நிபநதனை! நீ ஒரு நாளும், யாரிடமும் உன் அண்ணனாகிய நான பச்சை மாமிசம சாப்பிடுவதறகாகக் காட்டுக்கு ஓடிப் போயவிட்ட விஷயத்தைக் கூறக்கூடாது. இதை மீறி, நீ யாரிடமாவது கூறிவிட்டால், நான கருநாயாக மாறி உன்னைத துரத்துவேன். நமமிடையே நடக்கும் போரில ஒன்று நீ என்னைக் கொல்ல வேண்டும். அலலது நான உன்னைக் கொல்ல வேண்டும்" எனறான்.

இது போனற வாதஙகளைத் தன் முன் வைக்க வேண்டாம என நியு கூறினான். தான் ஒருபோதும அண்ணன பற்றிய ரகசியத்தைச் சொல்லப் போவது இல்லை எனவும் கூறினான். மகிழநது போன புலி காட்டிற்குள் ஓடிவிட்டது.

இதன்பிறகு காட்டில் வேட்டையாட நியு சென்றான் புலியாகிப் போன நிஸோ, உடன் வந்து, காட்டுப்பனறி அல்லது மான் பிடித்து உதவினான். நியு, அண்ணன் உதவியுடன வளாந்து பணக்காரன் ஆனான. வருடங்கள் உருண்டன. குடுமபம் பெருகியது கிழவனான நியு, தன் பிள்ளைகள, பேரப் பிள்ளைகள் புடை சூழ, அடுப்பினருகே ஒருநாள் குளிா காயந்து கொண்டிருநதான். பேரப் பிள்ளைகள நச்சரித்தன. "எங்களுக்கு ஒரு பெரியப்பா உண்டாமே! எஙகே இருககிறார் இப்போது?" எனறு கேட்டன நியுவுககுத் தன அண்ணன உருவம் மனதில் வந்தது ஒன்றும கூறவில்லை.

வருடங்கள் பல சென்றன. நியு இப்போது வலுவிழந்த கிழவனாகிப் போனதால் எங்கும் போக முடியவில்லை. குழந்தைகளின் நச்சரிப்புத் தாங்காது ஒரு நாள், "வயதாகி விட்டதால் வேட்டையாடும் பருவம் போய்விட்டது. இப்போது கருநாய் வந்தாலும் என்னை என்ன செய்து விடப் போகிறது?" எனத் தனக்குள் கூறிக்கொண்டான். தன் பிள்ளை களுக்கும், பேரப்பிள்ளைகளுக்கும் நிஸோவின் கதை முழுவதையும் கூறி முடித்தான்.

நிஸோ இதனைக் கேட்டுக் கொண்டுதான் இருந்தான். கருநாயாகத் தன்னை மாற்றிக் கொண்டு வீட்டின் கீழ் நியுவுக்காகக் காத்துக்கொண்டு இருந்தான். நியுவின் வீடு அந்தக் காலத்திலிருந்த எல்லா வீடுகள் போல் ஒரு குன்றின்மேல் கட்டப்பட்டிருந்தது. அடுப்பின் அருகே இருந்தபடி தன் தலைமுடியை வாரிக் கொண்டிருந்த நியு தவறுதலாகச் சீப்பைக் கீழே போட்டு விட்டான். தன் மகன்களில் ஒருவனைக் கூப்பிட்டு, "என் சீப்பு கீழே விழுந்து விட்டது; எடுத்து வாயேன்" என்றான். மகனும் கீழே சென்று பார்த்தான். கருநாய் அதனமேல் படுத்திருந்ததால் சீப்பு இருந்த இடம் தெரியவில்லை. திரும்பிப் போய்த் தன் தந்தையிடம் சீப்பைக் காணவில்லை எனக் கூறினான். இப்போது கருநாய் சற்றே விலகி, சீப்பைக் காட்டியவாறு படுத்துக் கொள்ளவே, நியு கீழே பார்த்தான். கருநாயையும், சீப்பையும் ஒருங்கே கண்டான். தன் அம்பையும், வில்லையும் எடுத்துக்கொண்டு சிரமப் பட்டு கீழே இறங்கினான். நிஸோ திரும்பவும் புலியாகி நியு மீது பாய்ந்தான். அதே கணத்தில் நியுவும, நிஸோமீது அம்பைச் செலுத்த, அம்பு பட்டு நிஸோவும, புலியின கூரிய நகம படடு நியுவும் இறந்தனர்.

இரு நண்பர்கள்

புலியும், தவளையும் நண்பர்கள. தவளை, புலியின வீட்டிற்கு விருந்தாடச் செல்வது வழக்கம. புலியும தன நண்பனுக்கு உணவு அளித்து மகிழும. ஒரு நாள் தவளை, "நண்பனே! நீதான் எப்போதும எனக்கு விருநதளிதது என்னை மகிழ்விக்கிறாய்' இனி என்முறை. என வீட்டிற்கு நீ விருநதாளியாக வரவேண்டும்" என்றது. புலி, "நணபா! நான் மாமிச உணவு உண்பவன். எனக்குப் போதுமான மாமிச உணவு கொடுப்பதாய் நீ வாக்களித்தால் நான உன் வீட்டிற்கு விருந்தாளியாக வருகிறேன்" என்றது. தவளை, "கண்டிப்பாக, விருந்தில் மாமிச உணவு உண்டு. நாளைக்கு என் வீட்டில உனக்கு விருந்து. நீ கட்டாயம வரவேண்டும்." என்று அழைப்பு விடுத்தது. புலியும் ஒப்புக்கொண்டது.

தவளைக்கு கவலை தொற்றிக் கொண்டது புலிக்கு அளிக்கத் தக்க வகையில் மாமிசத்திற்கு எங்கே போவது? தேடிச சென்றது

நதிப்பக்கம் சென்றபோது, ஒரு குதிரை தண்ணீர் குடிக்க வருவதைப் பார்த்தது. தவளை குதிரையின் முதுகில் ஏறிக் கொண்டு அதன் சதையைக் கிள்ளி எடுக்கப் பார்த்தது வலிக்கவே, குதிரை கோபத்துடன் தவளையைத் தூக்கி எறிந்து, அதன் கால்களை உடைத்தது. அந்த நாள் முதல், தவளையால் நேராக நடக்க முடிவதில்லை.

தவளை நொண்டியபடியே தன் வீட்டிற்கு வந்தது. புலி உரிய நேரத்தில் விருந்திற்கு வந்து சேர்ந்தது. தடபுடலாக வரவேற்றது தவளை. மாமிச உணவு இல்லையே என மிகவும் வருத்தமுற்றது புலியை இருத்திவிட்டு, தனியிடம் சென்று, தன் கால் சதையை அறுத்து எடுக்க முயற்சித்தது வலி அதிகமாகவே, முனகியது

தவளையின் முனகல் ஒலி கேட்டுப் புலி அவ்விடம் சென்று பார்த்தது தன் கால் சதையை அறுத்துக் கொண்டிருக்கும் தவளையைப் பார்த்து வருத்தமுற்று, "நீ இப்படிச் செய்ய அவசியம் இல்லை நான் உன் சதையை உண்பது இல்லையே" எனக் கூறித் தன் நண்பனைத் தேற்றியது பின்னர் தன் வீடு சென்றது. நாணமுற்ற தவளை தன் வீட்டைத் துறந்து நதியை நாடிச் சென்றது

இன்றும் தவளை நதியில்தான் வசிக்கிறது அதன் கால்கள் சதை அரியப்பட்டதால், இன்னும் மெலிந்துதான் உள்ளன

பறக்கும் யானைகள்

அநேகா, ஆதிகாலத்தில் யானைக்கு இறக்கைகள் இருந்ததாய் நம்பு கிறார்கள். அழகிய ஒரிஸாவில் காடுகளில் வாழும் சாரோ இன மக்கள் மத்தியில் வழங்கும் கதைதான் இது.

பழங்காலத்தில் ஒவ்வொரு யானைக்கும் நான்கு இறக்கைகள் உண்டு கடவுள் ஒவ்வொரு சமயம் அதன் இறக்கைகளில் அமர்ந்து பவனி வருவது வழக்கம். ஆனால் உலகம் உருவாகி, மனிதர்கள் உலகில் வாழ ஆரம்பித்த போது, பறக்கும் யானைகளால் மனிதர்களுக்குப் பல கஷ்டங்கள் உண்டாயின சேவல் போலக் கூவின. வானில் பறந்து திரிந்தன அலுத்துக் களைத்த போது, நேரே கீழே இறங்கி, மனிதர்களின் வீட்டுக் கூரையின் மீது அமர்ந்தன யானையின் பளுவைத் தாங்க முடியாமல் பல கூரைகள் சரிந்தன.

இதனைக் கேள்விப்பட்ட கடவுள் கோபப்பட்டார். இதற்கு ஏதாவது செய்ய வேண்டும் என முடிவு கட்டினார் ஒரு நாள் யானைகளை விருந்திற்கு அழைத்து வந்து சாப்பிடச் செய்தார். கொடுத்த பானத்தில் மயங்கிச் சரிந்தன யானைகள் தூங்கிக் கொண்டிருந்த யானைகளின் இறக்கைகளைக் கடவுள் வெட்டி விட்டார். அதன் இரண்டு இறக்கைகளை மயிலிடம் தந்தார். மயில்

அவற்றைத் தன் தோகையில் வைத்துக் கொண்டது அடுத்த இரண்டு இறக்கைகளை வாழை மரத்திற்குத் தநதார். அதனால்தான வாழை மரம இனறும் நீள இலைகளுடன காட்சி அளிக்கிறது.

மயக்கம் தெளிந்து, கண் விழித்துப் பார்த்த யானைகள தம இறக்கைகள் வெட்டுப் பட்டதைக கணடன, கோபமுற்றன; வெட்டியது கடவுள ஆனதால ஒன்றும் செயய முடியவிலலை. காட்டிறகு ஓடிப போயின. அனறு முதல் இனறுவரை யானைக்கு மனிதாகளைப பார்த்தாலே பயம்தான.

ஆமைக் குழந்தை

அஸ்ஸாமில் கம்தி இன மக்கள் மத்தியில் ஆமை ஒனறின விநோதக் கதை நிலவுகிறது. இந்த ஆமை மனிதத் தம்பதியருககுப் பிறநத குழந்தையாம். நினைத்தபோது யானையாகவும் மாற முடியுமாம்

கதைக்குப் போகுமுன் இரண்டு அடிப்படை விஷயங்கள் அலசப்பட வேண்டும். இந்தியக் கிராமங்களில் வாழும் மக்கள், நதிகள், மரங்கள் இவைகளில் நல்ல, கெட்ட ஆவிகள் வாழ்ந்து வருவதாய் நம்புகிறார்கள்: இந்த ஆவிகளால் மனிதர்களுக்கு நன்மை அல்லது தீமை விளையலாம் எனவும் நம்புகிறார்கள். இந்தக் கதைகளில் வரும் "தாவோ" எனும் கருவி, ஒருவகைச் சிறு கோடரி. இந்தக் கோடரியை எல்லாரும் அறிவர். மரங்களை வெட்டிக் காடுகளைத் திருத்தவும், மிருகங்களைக் கொல்லவும, போரில் பகைவர்களைக் கொல்லவும இந்தவகை ஆயுதத்தைப் பயனபடுத்தினர். இப்போது கதைக்கு வருவோம.

முனனொரு காலத்தில் வாழநத தம்பதியினருககுக் குழந்தை வரம கிடைக்கவில்லை, வயதாகிவிட்ட பிறகு நமபிக்கை இழந்த அநதத தம்பதியினர், "நமக்கோ வயதாகி விடடதால, இனி எப்படிக் குழநதை பிறக்கும்?" எனக கூறி வருந்தினர். தாம வழிபடும் புனித மரததின முன் சென்று பல பொருட்களைக காணிக்கையாக அர்ப் பணிததனர் பல நாட்கள் இப்படிப பொருடகளை அர்ப்பணித்தனர். தினமும் அநத மரத்தில வாழும் தேவதைககுத் தண்ணீர் வார்தது மரியாதை செலுத்தினா.

மகிழநது போன தேவதை கேட்டது, "நீஙகள என்னை வணஙக வந்த காரணம் என்ன? ஏன் வருத்தமாக இருககிறீர்கள்?" என்றது. தமபதியர், "எங்களுககு வயதாகிவிட்டது, குழநதை பிறககும எனும நமபிககையும போயவிட்டது. எஙகளுககுக் குழநதை வரம அளிக்குமாறு உனனை வேணடிக் கேட்கிறோம." எனறனா தேவதையும், "உங்களுக்கு ஒரு குழநதை பிறகக வரமளிககிறேன வயதான காலததில் இப்படி பூசை செயது கஷ்டப்பட வேண்டாமே!" என்றது. தமபதியர் வீடு திரும்பினர் வயதான அந்தப் பெண கருவுற்று உரிய காலத்தில் ஒரு குழந்தையை ஈனறாள் குழநதை ஆமையாகப பிறநதது. "நாம் எவவளவு கஷ்டபபட்டு, பூசை செய்து குழநதை வரம் வேணடினோம்! இபபடி ஒரு ஆமைக குழநதைககாகவா தவம இருநதோம்" என்று வருந்தினர். ஆனால சீக்கிரமே மனம தெளிநதனர். "ஆமையே ஆனாலும குழந்தை, குழநதைதானே!" என பிறநத ஆமையைத் தம குழநதையாகப பேணி வளர்த்தனர். பிறநத ஆமையை, மனிதக் குழந்தையாக எணணிப பாலூட்ட முனைநத போதுதான சிரமம தெரிந்தது. ஆமைக் குழநதை பாலுண்ண மறுத்தது. சாதம் வேண்டும் என்று அடம் பிடித்தது சிறிதளவு சாதம் கொடுக்க, ஆமையோ இரண்டு பெரிய சாத உருணடைகள கேட்டது. இது பிறநத இரணடாம் நாள் நடநத கதை

மறுநாள மூனறு சாத உருண்டைகளும, நானகாம் நாள் 4 சாத உருண்டைகளும உணடது சாத உருணடைகளின எணணிககை

அதிகரித்துக் கொண்டே சென்றது. 20ம் நாள் 20 உருண்டைகள் உண்டது.

வயதான பெற்றோர், தம்மிடமிருந்த அரிசி அனைத்தும தீர்நது போகக் கண்டனர். தம கவலையறற பழைய வாழ்க்கையை நினைத்து ஏங்கினர். "இந்தக் குழந்தை ஒரு மனிதப் பிறவியும் இல்லை. இநத ஆமையால் நமக்குக் கஷ்டம்தான்! பிறந்து இருபது நாட்களே ஆன நிலையில் இவ்வளவு உண்டு, நம்மை இப்படிச் சிரமப்படுத்தும் இநத ஆமை வளர்ந்த பின என்ன சிரமப்படுததப் போகிறதோ!" என நினைத்து வருந்தினர்.

ஆகவே அவர்கள் மீணடும் புனித மரத்திடம சென்று, "எஙகளுககு இந்த ஆமைக் குழந்தை வேண்டாம திருமபவும் எடுத்துக கொள்ளுஙகள்" என வேண்டினர். தேவதை பதில் ஒனறும் கூறாமற் போகவே, பெற்றோர் மீணடும் வீடு திரும்பினர்.

நாட்கள் செனறன. ஆமைககு ஆய்லுங் எனப் பெயரிட்டனர். தாய் ஒருநாள், "நீ எநத வேலையும செய்வது இல்லை, ஆனால் நாஙகள கஷ்டப்பட்டு சேர்த்து வைககும சாபபாட்டை மட்டும சாப்பிட்டுவிட்டுப போகிறாய்" எனறாள்.

ஆய்லுங் மறுமொழியாக, "அம்மா, எனககாக ஒரு தாவோ தயாரித்துத் தருமாறு அப்பாவிடம சொல்லுங்கள்" எனறது தாயும், "ஆயலுங், நீ தாவோவைக் கொண்டு என்ன செய்யப போகிறாய?" எனக் கேட்டாள் ஆமை ஆயலுங், "நான காடு திருத்தி விவசாயம் செய்ய நிலம தயாரிப்பேன" எனறது. ஆமை எபபடி மனிதனைப் போல வேலை செயய முடியும என நினைத்தாலும, தாய் மறுககாது தாவோ செயயச் சொலலி, தன கணவனை வேண்டினாள தநதையும இரண்டு தாவோக்கள் செய்து தநதார்.

ஆய்லுங் ஆயுதங்களுடன காடு செனறது. காட்டை அடைநததும, யானையாக மாறி, தாவோக்களைத் தன் இரு தந்தங்களாக வைத்து இடுக்கிக் கொண்டு வேலையில் இறங்கியது. மலையைத் திருததி மரங்களை வெட்டியது. இடையில ஒரு பெரிய ரப்பர் மரம இருந்தது. அது மிகப் பெரிய அழகிய மரமாதலால், அதன் நிழலை மட்டும் அனுபவிக்க நினைத்து அதனை வெட்டாமல விட்டு விட்டது.

சாயங்காலம் வேலை முடிநததும், தன் தநதஙகளை மீண்டும தாவோக்களாக மாற்றி ஆமையாக உருமாறியது. வீடு திரும்பியதும தந்தை எவ்வளவு நிலத்தை உழுநிலமாக மாற்றியதாகக் கேட்டார். ஆய்லுங், "இப்போது என்னிடம் எதுவும் கேட்காதீர்கள். வேலை முடித்துப் பயிரை அறுவடை செய்யும்போது உங்களைக் கூட்டிச் செல்வேன்" என்றது.

ஆய்லுங் வெட்டாமல் விட்டுவிட்ட ரப்பர் மரத்தில் ஒரு தேவன் தன மக்களுடன் வாழ்ந்து வந்தான். காடு அழிந்ததைப் பார்த்துய

தனது மரமும் அழிககப்படும் என அஞசி, மீணடும மரங்களைத் தளிர்ககச் செயய தன மக்களை அனுப்பினான. தன் புல்லாங்குழலை இசைக்க, மக்களும் அனைத்து மரஙகளையும தளிர்ககச் செயதனர். காடு தழைத்ததும் மககள த்நதையிடம் திருமபிச் சென்று ஒன்றாய வாழநதனா.

மறுநாள் ஆயலுங வநது பார்ததுக கோபமடைநதது. திரும்பவும யானையாகத தனனை உருமாறறிக் கொண்டு மட்டில்லா கோபத்துடன காட்டை அழிகக ஆரமபித்தது. இம்முறை ஒரு மரத்தையும் விட்டு வைககப்போவதில்லை என முடிவு செயது செயல்பட்டது. ரப்பா மரத்தின அருகே ஆயலுங் வநததும, தேவனும அவன மக்களும் மரத்தைவிட்டு வெளியே வந்து ஆயலுஙகுடன போராட ஆரம்பிததனர். சீககிரமே ஆயலுங் தன வாலால் பகைவரை முறியடித்தது. தேவன, “எஙகளைக் கொனறுவிடாதே ! நீ எனன சொனனாலும கேட்கிறோம்” எனறது

ஆயலுங, “அதுவும் சரிதான ! நான வெட்டிய மரங்களைத தீயிட்டு, அழித்துச் சாமபலாககி விவசாயம செய்ய, இடத்தைத் தயாரியுங்கள. அதனபின விதைவிதைதது விவசாயம செய்யுங்கள்” எனறது

தேவனும அவன பிளளைகளும அவவாறே செயதனர். நெல் விதைததனா பயிர் வளாநது, பின விளைந்தது. அவர்களே அறுவடை செயதனா. பின நெலலைப் பிரிதது எடுத்துத தன வீட்டில் கொணடுபோய்ச் சேர்ககச சொனனது.

ஆயலுங திரும்பவும தனனை ஆமையாக மாற்றிக் கொணடது. தன பெற்றோரைப பார்த்து, “அறுவடை முடிநததும், வேலையாட்கள நெலலை, அரிசியாக வீட்டிறகுக கொணடு வநது சோப்பர்” என்றது. பெற்றோரால் இதை நமப முடியவிலலை. ஆனால் தேவனும, பிள்ளைகளும மூடைமூட்டையாக அரிசியைக கொண்டு வநததைப் பார்த்துப பேச்சினறி, கலலாயச் சமைந்து போயினா. அரிசி மூட்டைகளை அடுகக, வீட்டில இடம இல்லாது போயிறறு. ஆய்லுங், தன பெறறோரை அணுகி, “இநத வேலையாட்களுககுச் சிறந்த உணவு தயாரித்துக் கொடுஙகள். இனிமேல் நான உங்களுடன வசிக்க மாட்டேன்! காட்டில்தான இனி என் வாசம” எனறது.

பெற்றோர் முனனிலையில் ஆயலுங் யானையாக மாறியது. தந்தை தந்த தாவோக்கள் மீண்டும் தந்தங்களாக மாறிவிட்டன. யானை வம்சத்தின் முதல் யானையாக ஆய்லுங கானகத்துள் அடி எடுதது வைத்தது. ஆய்லுங்கின் பெற்றோர் தேவனையும், பிள்ளைகளையும் அன்புடன நடத்தியதால் அவர்கள் மகிழ்வுடன் பூவுலகில் வாழ்நதனர். இனறும் தன்னைப் போற்றும் மாந்தர்க்கு அருள் பாலிப்பது கூட ஆய்லுஙகின் பெற்றோரின் தாராள மனத்தால்தான.

நாயும் பன்றியும்

முன்னொரு காலத்தில் ஒரு மனிதனிடம் ஒரு நாயும், பனறியும இருந்தன. இவை சோமபேறிகள். வேலை ஒன்றும் செயயாது தின்று கொழுத்தன. உரிமையாளனுக்குக் கோபம் வநதது. தம் சாப்பாட்டிற்காவது இவை உழைக்க வேணடுமே என முடிவு செயது நிலத்தில் போய் உழச் சொன்னான்.

பன்றி, நாள் முழுதும் வேலை செய்தது. நிலத்தைத் தன மூககால் துளைத்து, மேற்புற மணணின் கட்டிகளை உடைத்துவிட்டுச் சீராககியது. முழுச் சோம்பேறியான நாய ஒரு மரத்தின் நிழலில் போய்ப படுத்துத் தூங்கியது.

சாயங்காலம வேலையைச் செவவனே முடித்துவிட்டுப் பனறி வீட்டிற்குக் கிளம்பியது. பன்றி சென்றதும், நாய எழும்பிச் செனறு, பன்றியின் காலடிச் சுவடுகளை அழித்துவிட்டுத் தன் பாதச் சுவடுகளை அழுத்திப பதித்துவிட்டுச் சென்றது. வீட்டிற்குப் புறபபட்டது

வீட்டுச் சொந்தக்காரர், நாயையும் பனறியையும அழைத்து, அவர்கள் செயத வேலையைப் பற்றிச் சொல்லச் சொனனாா பனறி, "நான் நிலம் முழுவதையும உழுது முடிக்க, நாயோ மரத்தின நிழலில படுத்துத் தூங்கியது" என்றது. நாய், "நிலத்தை உழுதது நான்தான ஐயா ! இநதப் பன்றி, தனக்குக் கிழங்கு தோட்டிக் கொண்டிருநதது" எனறு பொய்க் குற்றம் சாட்டியது. அவர், "நான உங்களை நமபப போவதிலலை ! நாளை நானே நிலத்தைப பார்வையிட்டு முடிவு செயது கொளகிறேன" என்றார்.

மறுநாள் அவர் நிலத்திற்குச் செனறு பாாத்ததில, நாயின் பாதச் சுவடுகளே எல்லா இடமும் இருககு, பன்றியின பாதச் சுவடு எங்கும் இல்லை. கடுங்கோபத்துடன வீட்டிற்கு வநது பனறியைச சாடினார். "நீ ஒரு வேலையுமே செய்யாத சோமபேறிதான் !" எனறார்.

அதுமுதல பனறி வீட்டிற்கு வெளியேதான வசிக்க வேண்டும என்றார். சாபபாடு போடும்போது, "ஊகும், ஊகும்" எனறு உறுமிக கூப்பிட்டார். அந்த ஒலியில, "இலலை, இல்லை ! நீ வேலையே செயயவில்லை" என்னும் கோபத்தின த்வனி பிரதிபலித்தது. ஆனால நாயை வீட்டினுள் வர அனுமதித்தாா. சாபபாடு போட, "தோ, தோ" எனக் கூப்பிடும போதெல்லாம, "இதோ, இதோ, நீ நல்ல வேலை செய்ததற்குக் கூலி" எனும் சந்தோஷ த்வனி பிரதிபலித்தது

பாம்புக் கணவன்

முனனொரு காலத்தில் ஒரு வயதான பாட்டி தன் இரு பெண்

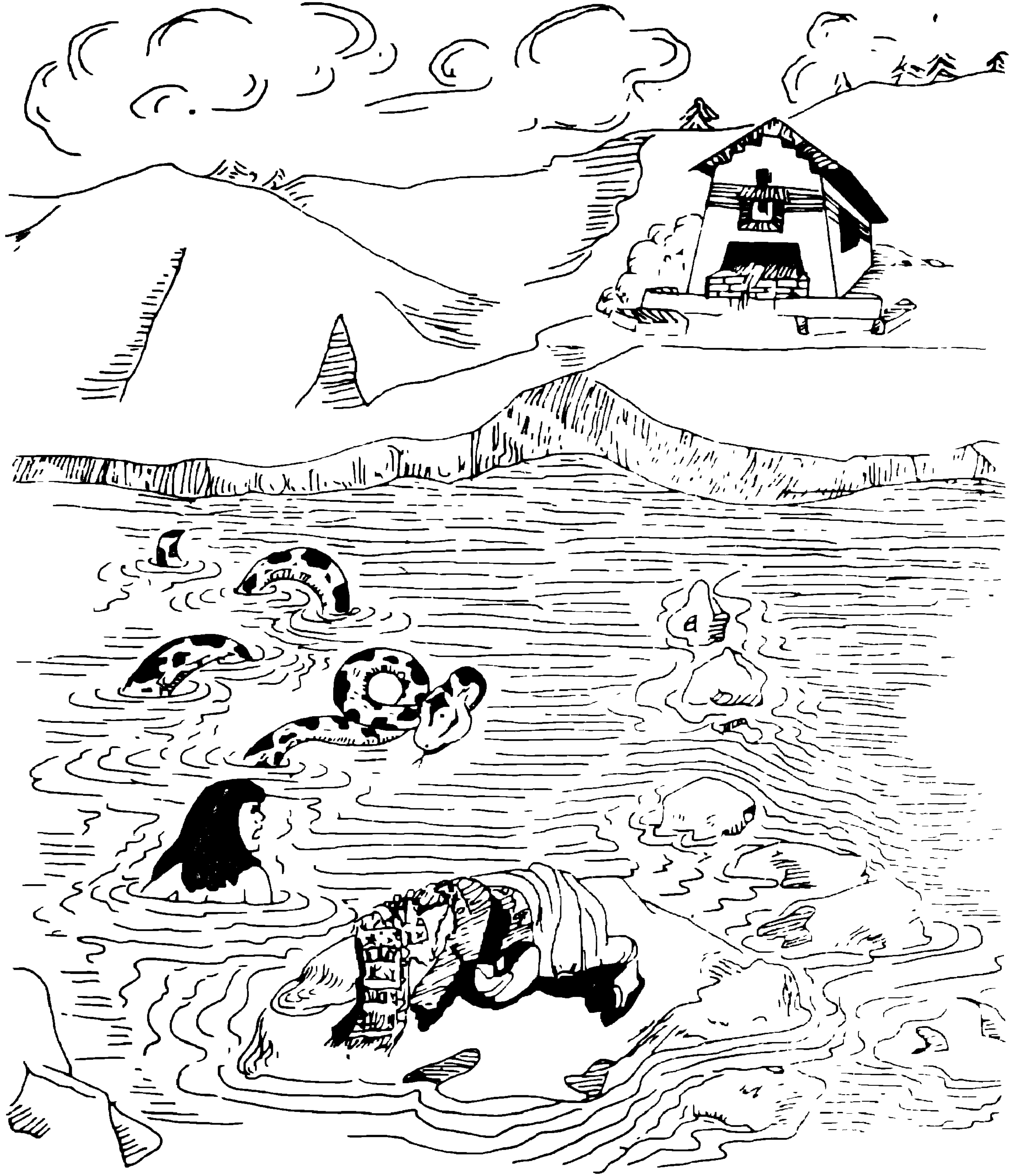
மக்களுடன் வாழ்ந்து வந்தாள். மூத்த பெண் மிக அழகானவள். ஆனால் அவளுக்குத் துணி நெய்யத் தெரியாததால் பிறர் அவளை மதிக்கவே இல்லை. இன்னொரு பெண் நேர்த்தியான ஆடைகளை நெய்தாள். அவள் நெய்த துணி பல வண்ண வேலைப்பாடுகள் கொணடதாய் விளங்கியது. மூத்தவள் வேலைப்பாடு இல்லாத வெறும் துணிதான் நெய்தாள். இதைப் பார்த்த பிறர் எள்ளி நகையாடினர்.

தன் நிலையை எண்ணி நொந்து போனவளாய், மூத்த பெண் ஒருநாள் முழுதும் உணவைத் துறந்து, மாலையில் எழுந்து, நதிக்குச் சென்று நீராட முனைந்தாள். குளித்துக் கொண்டிருக்கும் போது ஒரு பெரிய பாம்பு தண்ணீரை விட்டு வெளியே வந்தது. பயந்து போன அவள, அவவிடம விட்டு ஓடிப்போக முயற்சித்தாள். ஆனால அவளுடைய அழகைக கணடு மயங்கிய பாம்பு, தன்னை உடனே ஒரு வாலிபனாக மாற்றிக் கொண்டு, "ஏன பயப்படுகிறாய?" எனக் கேட்க, அவள் "நீ ஒரு பாமபு என்றுதான் நினைத்துப் பயப்பட்டேன்" எனறாள். வாலிபன, "நான் முழுநேரமும் பாம்பாக வாழ்வதில்லை. தணணீரின அடியில் வாழும் நான் நினைத்த நேரத்தில் மனித வடிவம எடுபபேன" எனறான.

வாலிபனின ஆணழகில் சொக்கிப்போன பெண், அவன்மீது மையல கொண்டாள் அதன் பிறகு ஒவவொரு சாயங்காலமும் அந்தப் பெண இரவு உணவு உணடபின் நதிக்கரைக்கு, ரகசியமாகத் தன் காதலனைக் காணச சென்றாள. இருவரும சந்தோஷமாகப் பேசிக் கொணடனா காலையில் வாலிபன் எழுநது பாமபாக உருமாறி தணணீர் அடியிலிருக்கும தன வீடு போயச் சேர்ந்தான

ஒரு சாயஙகாலம அவர்கள் இருவரும் சநதித்த போது அவள் மிக வருத்தமாகி பேசாது இறுகிப் போனாள். மிகவும வற்புறுத்திக காரணம் கேடகவே, தனக்குத் துணி நெயயத் தெரியாததே தன வருத்தத்திற்குக் காரணம எனக கூறினாள. அவனும், "இதுபற்றி நீ வருததப்படாதே! காலையில நான எனது அழகான பாமபுத் தோலுடன் வருவேன். நீ என்னை உன் வீட்டிற்கு அழைததுப் போய என்னுடன் தறியில் உடகாா. என்னை உன மடியில அமாத்திக கொணடு என உடலின வடிவததை மாதிரியாக வைததுக் கொணடு நீ துணி நெய்து கொள்" எனறான.

வாலிபன மீணடும் பாம்பாக மாறித் தணணீருக்குள் செல்லவே, பெணணும நதிக்கரையில் இரவு முழுதும் அமர்ந்தாள் காலையில் வாலிபன பாம்பு உருவில் வந்து சேர்ந்தான். பெண் அவனைத் தன் வீட்டிறகு அழைத்துச் சென்று தன மடியில் அவனை இட்டவாறு துணி நெயயத் துவஙகினாள. பிற பெண்கள வந்து வேடிக்கை பார்க்க ஆரம்பித்தனர். ஆனால பாம்பைப் பார்த்ததும் பயந்து விலகினர். பாம்பின் உடலில நெளியும வடிவத்தை மாதிரியாக வைத்து மிக

நேர்த்தியான துணியை நெய்தாள். சாயஙகாலம் அநதப் பெண பாமபை எடுத்துப் போய நதிக்கரையில் விடவே, அதுவும மனிதனாக மாறியது. சில நாட்களில் அநதப் பெண மூன்று அழகிய ஆடைகள் தயாரித்தாள். ஒன்றைத் தன் சகோதரிக்கும, ஒனறைப பிற பெண்களுக்கும், ஒனறைத் தனக்குமாகப் பிரித்துக் கொண்டாள. பாம்பு ஒருநாள் கூறியது; "இப்படிபபட்ட வாழவு எனககுச் சரியாகப படவில்லை. நான உன்னை மணம் செய்து என் வீட்டிறகு அழைததுச் செல்வதே முறை" என்றது.

"ஆனால் நான் எப்படித் தணணீருக்கடியில் வாழ்வது ?" என்று

பெண் கேட்டாள். அவன், "நீ அது பற்றி கவலைப்படவேண்டாம். நான் என் உறவினர் கூட்டத்துடன் வாத்தியக் கருவிகள் முழங்க, உன்னைப் பெண் கேட்க வருவேன. பிறகு பார் !" என்றான.

மறுநாள் பெண் வீடு திருமபித் தன் தாயிடம், "நான சீக்கிரமே என் கணவன் வீடு செல்லப் போகிறேன." என்றாள். "மாப்பிள்ளை யாரம்மா ?" என்று கேட்டாள் தாய. "என பாமபுக கணவன்; இவன் தான எனக்கு நெய்யும் முறை சொலலித தநதவன்" என்றாள் பெண. "அடி அம்மா ! இது என்ன கொடுமை ! எபபடி ஒரு பாம்பைக் கணவனாக வரிததாய ?" என்றாள தாய மகளின மனபபோக்கை மாறறத தாய் திட்டியும், கெஞ்சியும பாாததாள மகள் பிடிவாதமாக மனதை மாறறிக் கொளள மறுததாள. இரு நாட்கள கழித்து வாலிபன வாததியக கருவிகளின இன்னிசையில, உறவினாகளுடன ஊர்வலமாக வநதான். கிராமததினர் பாாவையில அவர்கள பாமபுகளாகவும, பெணணுககு மனிதர்களாகவும காட்சி அளித்தனர். திருமணம முடிநது பெண புறபபடுமபோது அவள "எதிர்காலததில் உஙகளுக்கு ஏதேனும உதவி வேணடி இருநதால நதிக கரையில வநது என்னைக கூபபிடுஙகள" என்றாள் நதியில, கணவனுடன குதிதது உளளே சென்றாள. நதியின அடியில பொன்னாலாகிய அழகிய அரணமனை ஒன்று இருநதது அஙகே அவாகள சநதோஷமாக நாடகளைக கழிககலானாாகள காலம செலலசசெல்லக குழநதைகள பிறநதன.

ஒருநாள அவளுடைய தஙகை, "நானும ஏன ஒரு நாகததை மணநது கொளளககூடாது ?" என்றபடி, நதிககுச சென்று அங்கே ஒரு பாமபுப புறறைககணடாள. அதில ஒரு கருநாகம இருநதது புற்றின அருகே படுததுக கொணடாள கருநாகம அழகிய வாலிபனாக வநது தன்னை மணம செயது கொளளும என்று நினைததாள கருநாகம ஒரு வெறும நாகமதான ! தன புறறின அருகே படுதது உறஙகிய பெணணை எதிரியாக நினைத்துக கொததியது பெண இறநது போனாள பெணணின தாய அநாதரவாகிப போனாள. வயதாகிவிட்டபடியால, தன உணவுககுக் கூடச சம்பாதிக்கத் திறனின்றி திணறிப போனாள. அநநிலையில் மூத்த பெணணின் கூறறு ஞாபகததிலவர, அழுதபடி நதிககரை சென்று கூப்பிட்டாள "என மகளே ! நீ வரமாட்டாயா ?"

இரவு வநததும பெண வெளியே வநது தாயை அனபாக அழைத்தாள பயநதுபோன தாய நதிககுள் வர மறுக்கவே, ஒரு துணியால அவள் முகததை மூடித் தன்னுடன் கீழே இழுததுச் சென்றாள. அங்கே அழகிய தஙக மாளிகையைக கணடாள் குழநதைகள பாட்டியிடம ஓடி வநதன புடவையைப பிடிதது இழுத்து வம்பு செயதன மடியில ஏறி விளையாடினா. திடீரென பாமபுகளாக மாறி, அவளைச சுறறிக கொணடன பயததில அவைகளை உதறிததள்ளவே. அவை மனிதக குழநதைகளாயின தாய மகளிடம, "என்ன இது !

வேண்டாம் அம்மா ! என்னை மீண்டும் வீட்டில் கொண்டு போய் விட்டு விடு" எனறாள். மருமகனும், "சரி, உங்களுக்காக ஒரு பொருள் எடுத்து வைத்துள்ளேன. கொண்டு போங்கள்" என்றாள்.

ஒரு சிறு துணியில கொஞ்சம் மணலும், இன்னொரு துணியில் தானியமும் எடுத்துககட்டிக் கொடுத்தான். தன் சிறு விரல் நீளத்தில் ஒரு துண்டுக் கயிறும், ஒரு சிறு மரத் துண்டும் கூடவே கொடுத்தான. இவைகளை ஒரு கட்டாகக் கட்டி, மாமியாரிடம் கொடுத்து, "வழியில் அவற்றைப் பிரித்துப் பார்க்காதீர்கள். வீட்டிறகுப் போய் தனித்தனி கூடைகளில் போட்டு வையுங்கள். ஒரு வாரம கழித்துத் திறந்து பாருங்கள்" என்றான. பிறகு தன மாமியாரை நதிக்கரையில் கொண்டு விட்டுச் சென்றான்.

தனியே விடப்பட்ட தாய், "மகளும், மருமகனும பணம எதுவும கொடுத்து உதவாமல இப்படிக் கண்டவற்றைப் பையில் கட்டிக் கொடுத்துள்ளார்களே" எனக் கூறிக் கோபத்தில் அவர்கள் அந்த சிறு மூட்டையைத் தூரத் தூககி எறிந்தாள். பிறகு கோபம தணிந்து, "சரி, மருமகன கூறியபடியே செயதுதான் பார்ப்போம்" என முடிவுக்கு வந்து தூர எறிந்தவற்றை மீண்டும் எடுத்துத் தனிக் கூடைகளில போட்டுப் பத்திரபபடுத்தினாள். ஒரு வாரம் கழித்துக் கூடைகளைத் திறந்து பார்த்தாள். மரததுணடு, உலர்நத மீனாகவும், கயிறு, உலர்நத மாமிசமாகவும, மணல அரிசியாகவும, தானியம நெல்லாகவும மாறிப் போயிருந்தன ஆனாலும கோபததில தூக்கி எறிந்தபோது கீழே சிதறியவை அநேகம. எஞ்சியவை கொஞ்சமாயிருபபினும், அவள வாழநாள் முழுதும் ஒருததிககுப் போதுமானதாய் இருநதன

எருமை மாடு

ஷெர்டுக பெணகள் வடகிழக்குப் பிராந்தியத்தின் மேறகே, பூடான் அருகே வாழ்கிறார்கள. இவர்கள 'யாக்' எனும் ஒருவகை மலைவாழ் எருது உண்டான வரலாற்றைக் கதையாகக் கூறுகிறார்கள்.

திபெத்தில் அபாபெக் எனும கிழவரும் அவரது மனைவி ஜமமுவும வாழ்ந்தனர். அவாகளுக்கு கப்பாசம்புரு, தெப்பாகலு, தக்ய சம்புரு என மூன்று மகன்கள் உண்டு. பெற்றோர் மிகப் பணம் படைத்த வர்கள். சொத்தைப் பாகப்பிரிவினை செய்து தெபபாகலுக்கு ஒன்றுமே தராமல், மற்ற இருவருக்கும சமமாகப் பிரித்துத தநதுவிட்டனர். தெப்பாகலு தன் பாகத்தைப் பிரித்துத் தரச் சொல்லியும தரவில்லை. தெப்பாகலுவுக்கு வருத்தம் அதிகம். "பாகம் கிடைக்காமல், நான் எதைக் கொண்டு சாப்பிடுவேன ! இங்கே இருநதுதான் என்ன பயன் ? பிழைப்பை நாடிச் செல்ல வேண்டியதுதான் !" தன் வீட்டை விட்டு

நீங்கி கடவுளிடம் போய் முறையிட்டான. "எனக்கு என் பெற்றோரின் சொத்து கிடைக்குமா?" என்று கேட்டான். கடவுள் கிடைக்காது என்று கூறிவிட்டார். ஆவிகளிடம போயக் கேட்க அவைகளும் கிடைககாது என்றன. வாயுவிடம் போயக் கேட்க அதுவும கிடைககாது எனறது. கடைசியில் விரக்தி அடைந்து காட்டிற்குப் போனான. மரங்களினூடே நடந்து சென்று ஒரு குன்றை அடுத்த குகை ஒன்றுள் நுழைநதான். அங்கே குகையின் இரு பக்கமும் நதிகள் பாய்ந்தன. நடுவில் ஒரு பாதை மட்டும இருநதது. குகையினுள் செனறு பார்த்த போது அது இருட்டாக இருநதது. பாதையைப் பாாத்து நடந்தான். நிறைய தூரம் நடந்து செனறபோது, ஜட்டுங்–துங்–கர்மு எனும் பெரிய பறவை மூன்று பெரிய முட்டைகளை இட்டு அடைகாத்துக் கொணடிருநதது. பறவையை நோக்கி, "இங்கே எதைத் தினறு உயிா வாழகிறாய ?" எனறு கேட்டான்

"நான அரிசி உணவுதான் சாப்பிடுவேன" என்றது பறவை. "நான் பல நாட்களாகப் பட்டினி. எனக்குககொஞசம அரிசி உணவு தருவாயா ?" எனறான. "நான் வழககமாக வெளியே பறந்துபோய சேமிப்பேன். உனக்கு உதவ ஆசைதான ! ஆனால முட்டைகளை அடை காக்க வேண்டுமே ! நான் எழுந்துவிட்டால், குளிர் தாக்கி, முடடைகள் கெட்டுவிடும்" என்றது பறவை.

அவன், "நீ அரிசி உணவு கொண்டு வா ! நான அதுவரை உன் முட்டைகளை சூடாககிக கொண்டிருப்பேன !" என்றான். பறவை சம்மதித்து, "முடடைகளை புரட்டிவிடாதே !" எனறு கடைசி எச்சரிக்கையும விடுத்துவிட்டுப் பறந்தது முட்டைகளைப் புரடடப் போவதில்லை எனறும, தன கைகளை அவற்றின மேல் வைத்து சூடுபரப்பப போவதாகவும் கூறினான ஆனால முட்டைகளை கையிலெடுத்துப் பார்த்தான. மீணடும் கீழே வைக்குமபோது தவறுதலாய், தலைகீழாய்ப் புரட்டி வைத்தான. சற்று நேரம கழித்து பறவை அரிசி உணவு கொண்டு வநது கொடுத்தது. முட்டைகளைப் பார்த்தவுடன் தலைகீழாய் அவை புரட்டப் பட்டிருப்பதை உணர்ந்து கொணடது. கோபத்துடன முட்டைகளை விட்டுப பறநது போனது. தனியே விடப்பட்ட அவன் தன் நிலையை எண்ணி வருந்தினான. கருணைக் கடலாம் கடவுளிடம் வேண்டினால, முட்டைகளைக் கெடாமலகாப்பார் என எண்ணி, ஒரு முட்டையைக் கையில் எடுத்து, "தனியே விடப்பட்ட என் நிலைக்கு இரங்கி எனக்குத் துணையாக இந்த முட்டையிலிருந்து ஒரு உயிரினத்தை உயிர் பெறச் செய்யும." என்றான். தன் கைத்தடியை வைத்து, ஒரு முட்டையை உடைத்தான். அதிலிருந்து ஒரு வெள்ளை எருது வெளியே வந்து இறக்கைகளை அடித்துக் கடவுளிடம் சென்றது. இரண்டாவது முட்டையை உடைத்துப் பார்க்கும்போது சிவப்பு எருது வெளியே வந்து காட்டில் வாழும்

ஆவிகளிடம் சென்றது அடுத்த முடடையை எடுத்து, “ஒரே ஒரு முட்டைதான் எஞ்சியுள்ளது. இதுவாவது எனக்கு உபயோகம் ஆகட்டும்” என்றான். முட்டையை உடைததான. ஒரு கருப்பு எருது வெளியே வந்தது. நேரே தண்ணீருக்குள் புகுநதது. அதனைத் துரததியவன், குகையின் வெளியே ஒரு கயிறுடன காததிருநதான். ஒரு வருடம் ஓடியது. அவனும் எழும்பவில்லை. கடைசியில ஒருவாறாக எருது தலையைக் காட்டவே, கயிற்றைப் போட்டு இழுத்தான். எருது அவனுடன் அவன் வீட்டிற்குச் சென்றது. சில வருடங்களில ஒரு கன்றை ஈன்றது. அவனுக்கு எருதின் பாலும், பாலிலிருநது நெய்யும் கிடைத்தது. மூன்று வருடங்களில் இன்னும் மூன்று கன்றுகள்

கிடைத்தன.

செயதி கிடைக்கவே அபாபெக தன மறற இரு மகனகளுடன திருமபி வநது எருதைப போற்றி வளர்த்தனர். அவாகளது உணவு தரும காமதேனு அல்லவா அந்த எருமை!

முதல் மிதுன்

மிதுன் காடடெருமையைப போனறதொரு மிருகம. வடகிழககுப பிராந்திய மக்கள இதனைப போறறி வளர்ககினறனர் இதனைத் தணடனைப் பணததுககு ஈடாகவோ, தாயவீட்டுச் சீராகவோ, பலி யாகவோ பயனபடுததுவா அகாஸ் இன மககள் முதல மிதுன பிறநத விதத்தையும வியாதிகளைப் போகக பலியிடபபடட வழக்கத்தையும கதையாகக கூறுகினறனா

பஸலு-ஆவோதான் உலகின முதல மனிதன் இவனுக்கு மூனறு மகனகளும், மூனறு மகளகளும இருநதனா பையன்கள் சிஜி-ஜோ, மேகலோ-ஜோ, சாலோ-ஜிஜோ எனவும, பெணகள பிபி-சிஸி, மேகலோ-சிஸி, சாலோ-மிசிஸி எனவும பெயரிடப்பெறறனர்

உலகில வேறு மககள் இலலை மகனகளுக்கும, மகள்களுக்கும் தகக வாழககைததுணை இல்லை ஆகவே தநதை மகனகளும, மகள களும மணமுடிக்கடடும என்றான ஆகவே சிஜிஜோ, பிபி-சிஸியையும, மேகலோ-ஜோ, மேகலோ சிஸியையும மணநது கொண்டு ஆனந்தமாய் வாழக்கையை ஓட்டினர் சாலோ-மிசிஜி, சாலோ-ஜிஜோவை மணம செயது கொணடாலும, தன சகோதரனை மணந்து கொணட குற்ற உணாவால் வாடினாள் தன கணவனுடன சோநது வாழ மறுத்தாள. வேலை எதுவும செயயவும இலலை. இப்படியாக ஒரு வருடம ஓடியது. எப்போதும் சணடைதான! கடைசியில் எலலாரும கணவனிடம, "உன் மனைவி ஒனறுககும உபயோகம இலலை. உனனை அவள் நேசிக்கவும இலலை. உனக்கு வேலை செய்யப் போவதுமில்லை" எனறனர். சாலோ-ஜிஜோ பொறுத்துப் பார்த்தான கடைசியில எல்லை மீறவே, அவளை நனகு அடித்தான. அவளோ அவமானம தாஙகாமல வீட்டின் ஒரு மூலையில் முடங்கினாள்

மற்றவர்கள வயல வேலைககுக் கிளமபும்போது அவள எழுநது மூங்கில் பாத்திரங்களையும், சுரைக் குடுவைகளையும் தன கூடையில் இடடுக் கொண்டு, தண்ணீர் மொண்டுவர நதிக்குச் சென்றாள. தலையில கூடையை வைத்துக் கொண்டாள் குடுவைகளைக் கொம்பாகத் தலையின் இருபுறங்களிலும் வைத்துக் கொணடாள. அரிசி பானத்தை வடிகட்டும் வடிகட்டியை வாலாகவும், மூங்கில் குழாய்களைக் கைகளாகவும், கால்களாகவும் வைத்துக் கொண்டாள.

தன துணிகளைத் தின்று வயிற்றை உப்பிக் கொண்டாள். படிப்படியாக மிதுன் எனும் காட்டெருமையாகவே மாறி விட்டாள். காடு சென்று அங்கேயே வசிக்க ஆரம்பித்தாள்.

சாயங்காலம் மற்றவர்கள் வயலிலிருந்து வீடு திரும்பினர். அவளைக் காணாததால், அவள் கோபித்துக் கொண்டு எங்கேனும் போய ஒளிந்து கொண்டிருக்கலாம என நமபினர்; யாரும போய்த் தேடவிலலை.

இரண்டு நாட்களாகியும அவள் திருமபாததால், சாலோ-ஜிஜோ அவளைத் தேடிச் சென்றான. ஒரு தேனீ அவள மிதுனாக மாறிய விபரத்தையும், தண்ணீர்த்துறையின் அருகே இருககும விபரத்தையும கூறியது. அவன விரைநது சென்று பார்த்தபோது, தன மனைவியை மிதுன வடிவில் கண்டான. அழுது அரற்றியபடி, மிதுனை மீண்டும வீட்டிற்கு அழைத்து வநதான தன் குடும்பத்தினர் அனைவரையும அழைத்து அவளைக்காட்டினான. அவர்கள அதிர்ந்து போயினர்.

பஸ்லு-ஆவோ, "இவளை இப்படிக் காட்டில அலைய விட முடியாது! இவள் என மகளல்லவா? ஆகவே நம வீட்டிலேயே கட்டி வைத்து வளர்ப்போம்" என்றான நாணல புல்லில் கயிறு திரிதது அவளை ஒரு தூணில கட்டி வைத்தனர். உண்ண உணவும, நீரும கொடுத்தனர். அவள உண்ண மறுதது, அழுதபடி இருநதாள

மிதுனின கண்ணீரைப் பார்தது பஸ்லு-ஆவோ, "நீ என் மகள்! என மருமகளும கூட! ஆனால கடவுள உன்னை மிதுனாக மாற்றி விட்டார் என்ன செய்வது? நீ சாபபிட்டு உயிர் வாழததான வேண்டும!" என்றான.

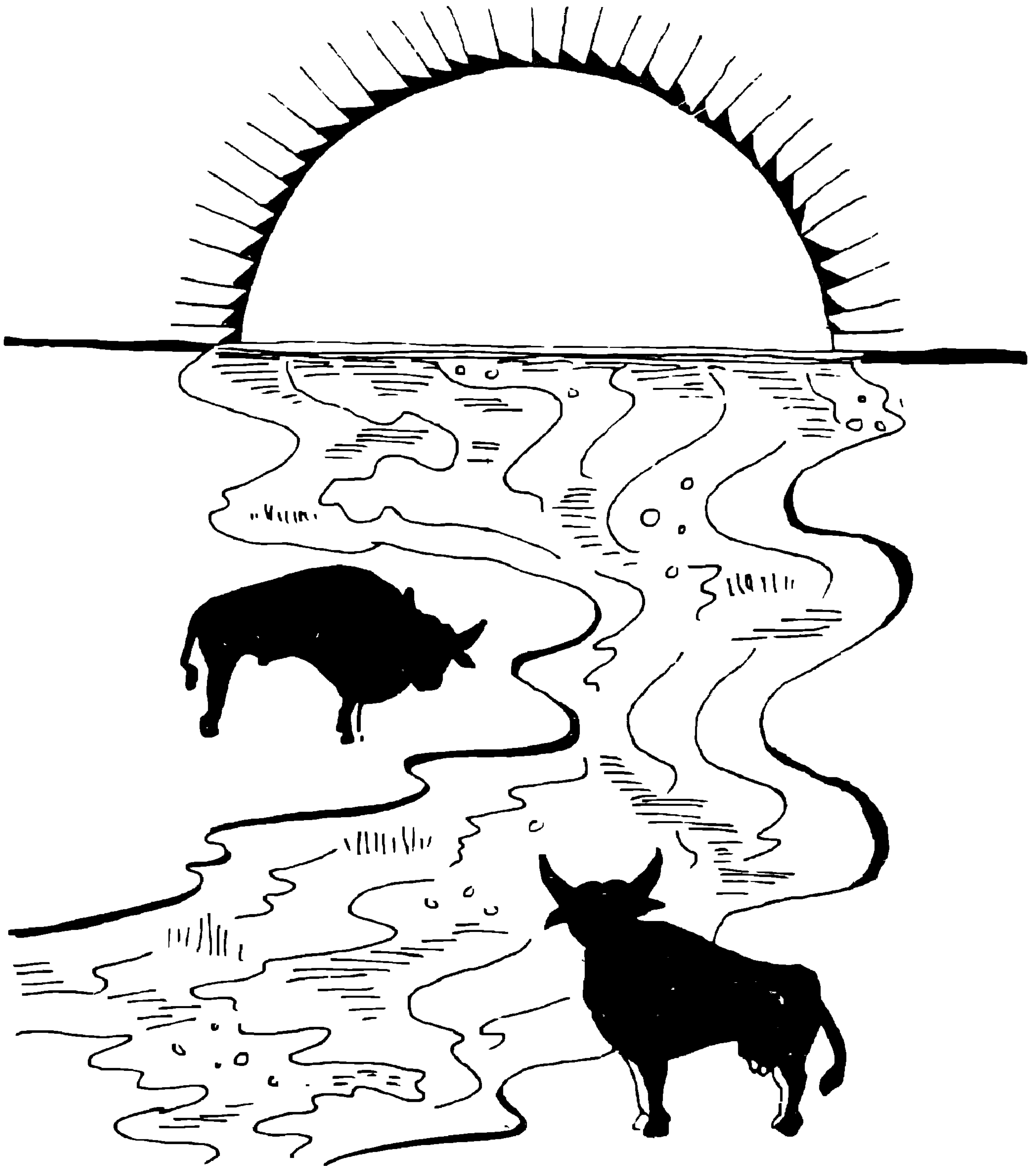
மிதுன, "கடவுள் என்னை மிதுனாக மாறறியது உண்மைதான. அதில எனககு சநதோஷமே! பெண்ணாகிய எனககு ஒரு ஆணதுணை அவசியம். நான போய என துணையைத தேடிக கொள்கிறேன. என்னைக் கட்டவிழ்த்து விடுஙகள்" என்றது.

அவள தந்தைக்கு அவள் கூறியது சரியாகப் படவே, அவளைப போக விட்டார். மிதுன் ஒரு துணையைத தேடி அலைநதது துணை கிடைப்பது எளிதான காரியமாகப் படவிலலை.

முதலில் ஒரு நாயைத துணையாகத தேர்நதெடுக்க எண்ணி, அதனை அணுகியது. ஆனால் அதுசிறிய மிருகமாக இருககவே, தனக்குச சரியான துணை அது இல்லை என முடிவெடுத்தது. மீண்டும துணையைத் தேடி அலைநதது. இப்போது அதன கண்ணில ஒரு பன்றி தென்படவே, அதன அருகே ஓடியது. "இதன தோலின் நிறம் என தோலின நிறத்தை ஒத்து இருக்கிறது. ஆனால் இதுவும சிறிய வடிவம் கொண்டதே" எனக் கூறியது அடுத்த முறை உயரமான ஒரு குதிரையைக கண்டது. துணை கிடைதது விட்டதாகவே எண்ணியது ஆனால அருகே வநததும, குதிரையின கால்களும், வாலும, முகமும வித்தியாசமாக இருக்கக கண்டது.

மிதுன குதிரையை விட்டு நீங்கி அலைந்தது. இமமுறை ஒரு பெரிய மானைக் கணடது ஆனால் அதற்குக் கொம்பு மிகப் பெரியது. இப்படியே, புலி, குரங்கு எனப் பல மிருகஙகளைக் கழிததது. தொடு வானம வரை அலைநது திரிந்தது குளிர்நதிகளையும, வெப்ப நதி களையும கடந்து நடந்தபோது, மணற்பாங்கான மேடு ஒனறின மீது ஒரு ஆண் மிதுன நிற்கக் கண்டது. சநதோஷத்துடன துணையின அருகே ஓடியது முகமும, தோல நிறமும, காலும, வாலும ஒரே போனறு இருநத இனனொரு மிதுன அது ' அநத ஆண மிதுனுக்கும், தன துணையைக கணடதில மட்டற்ற மகிழசசி ' இரணடும இணைநதன. உரிய காலததில இரு கன்றுகள் பிறந்தன.

பெண மிதுனின் மனிதக கணவன சாலோ-ஜிஜோ சுகவீன முற்றான. பூசாரி, ஒரு மிதுனைப பலி கொடுத்தாலதான் குண மடைவான எனறாா மிதுனை எஙகே போய்த் தேடுவது? பூசாரி

வெகுதூரத்தில் தொடுவானம அருகே, நதிகள் பல தாணடிய மணல மேட்டில, மிதுனகள் உள்ளன எனறார். சிஜி-ஜோ, மேகலோ-ஜோ இருவரும சென்றனர். மிதுனகளைக கவர இலைதழைகளையும, உபபையும கையில வைததது அழைத்தனா. மிதுனகள் ஓடி வநதன வெப்ப நதிகளின் வெப்பததால மற்ற மிதுனகள் மடிய, சாலோ-மிசிஸியும், அதன் இரு கனறுகளுமே எஞ்சின. அவற்றைப பிடிததுக கொணடு சகோதரர்கள வீடுதிருமபினா. பஸலு-ஆவோவின மனைவி தன மகளை இனஙகணடு கொணடு அநத மிதுனைக கொலல மறுததாள்

ஆனால பஸலு ஆவோ, "அவள நமககு மகளாக இருநதது உணமைதான. ஆனால் இபபோது அவள பலியிடபபட வேணடியது தான கடவுளின திருவுளம" எனறான

மிதுனைக கொலல முனைநதனா. அவர்களுடைய கோடரியால அதன தோலைக் கூடத துளைகக முடியவிலலை பஸலு-ஆவோவின மனைவி, "நான சொனனது சரியாயிற்றா? இவள் நமது மகள ஆகவே தான இவளைக கொல்ல முடியவிலலை. அவளிடம அவள சாவதுதான சரி எனச் சொலலி அவளை ஒபபுககொள்ள வைததால ஒழிய அவளைக் கொல்ல முடியாது" என்றாள. அவள் மிதுனின காதில, "முனனால நீ ஒருமனிதப் பிறவி எஙகள மகளும கூட! ஆனால இபபோது மிதுன்! முநதைய உன கணவனின உயிரைக் காபபது உன கடமையும் கூட! ஆகவே நீயே உன கடமை உணாநது இறநது விடு" என்று கூறினாள.

இமமுறை தாவோககள கொண்டு மிதுனை வெட்ட அவள சம்மதத்துடன அநத அபபாவி மிதுனின உயிர் பிரிநதது

மாயாஜால உலகில் விநோத அனுபவங்கள்

விருந்தோம்பற் பண்புள்ள பறவைகள்

ஒரு அரசனின மகனும, கொலலன அகாரியாவின மகனும நணபர்கள். இவர்கள குறுமபு தாஙகாமல அரசன இவாகளைக காட்டுக்குள விரட்டிவிட்டான காட்டு வழியே நடந்து செலலுமபோது ஒரு மரததில் இரு குருவிகள் உணடு கொணடிருபபதைப பாாதது, "உணவு எஙகே கிடைககும் ?" எனக் கேட்டனா

குருவிகள், "நீஙகள ஒனறப்பூா பதன பஜா்ருககுச செலலுஙகள் உஙகளுககு வேணடியவை கிடைககும" எனறன சிறுவாகள இரவுவரை நடநதனா பிறகு ஒரு பருததிச் செடியின அடியில உறஙகினா. ஒருவன தூஙக, மறறவன தூஙகாமல நெருப்பு மூட்டிக கொணடிருநதான

அநத மரததில இரு பறவைகள திரிகல்லின இரணடு கறகள போல இணைபிரியாமல இருநதன. அவைகளின பெயாகள சககா, சக்கி எனபதாம இரணடும ஒனறையொனறு மிகவும நேசிததன சக்கா, சககியைப பார்தது, "இதோ பசியால வாடும இரு வழிபபோககாகள நம மரததின கீழ உறஙகுகினறனா இவர்களின் பசியைப் போககுவது நம கடமை!" எனறது

"இவர்களுககுத தர நமமிடம் ஒனறுமிலலை. ஆனால நெருபபில நாமே விழுந்து விட்டால, நாம சுடபபட்டு நமது உடலை இவர்களுககு உணவாகத் தரலாம" எனறது சக்கி

பறவைகள நேரே தீயில விழுநதன அகாரியா இதையெலலாம பாாததுக் கொணடுதான் இருநதான. ஒவவொரு பறவையையும மூனறு துண்டுகளாகப் பிரித்துத் தீயில சுட்டு எடுததான மூனறு துணடுகளை தான தினறுவிட்டு, மூனறு துணடுகளைத தன நணபனுககுத தனியே எடுத்து வைததான அரசன் மகன எழுநததும அவனும சாபபிட்டான அகாரியா தூஙக ஆரமபிததான. அவன தூஙகுமபோது இளவரசன அவனை விட்டுப பிரிநது, தனியே, கால போன போககில அலைநதான தன தநதை இறநதது கேளவிப்பட்டு ஊா திருமபினான அரசனாகப பொறுபபேறறான

இங்கே அகாரியா விழித்ததும நண்பனைக் காணாமல பதறிப் போனான். "ஒருவேளை என நணபன ஒன்றப்பூர பதனபஜார் போயிருப்பான்" என எணணித் தேடி அலைந்தான. சில நாட்கள கழித்து, ஹதக் நதியின கரையில் ஒரு வயதான பாட்டியை சநதித்தான். பையன் அவளுடனிருநது அவளுககு வேணடிய உதவிகளைச் செயதான். மகிழநத அவள் ஒருநாள, "உனக்கு என்ன வேண்டுமோ கேள்!" என்றாள். சிறுவன, "ஒன்றப்பூர் பதன பஜார் பார்க்க ஆசையாக இருக்கிறது" எனறாள். அவள, "அது மிகவும் சிரமமான காரியமாயிற்றே! சரி, அதோ தெரியும் அந்த மாமரத்திலிருந்து ஒருமாம்பழம் எடுத்து வா!" என்றாள். சிறுவன மாமபழதனை எடுத்துத் திருமபுமபோது பின்னால் பாாததுவிடவே, மாமபழம் பறநதுபோய் மாமரத்தில ஒட்டிக் கொணடது. இரண்டாவது தடவை எடுக்க முயறசித்தான். அவனுக்கு தோல்வியே! ஆனால் மூனறாம முறை முயனறபோது, திருமபிப் பாராமல எடுத்துக கொணடு வநது விட்டான! பாட்டியும் பஜாருக்கு வழி காணபிததாள. போகுமபோது மாம்பழம அழகான பெணணாக மாறியது

இருவரும ஒரு அழகிய, ஆனால, விநோதமானதொரு காட்டைக் கடநதனா. இஙகே காட்டு அததிப பழஙகள் திரிகல் அளவு பெரியதாக இருந்தன! கீழே விழும்போது டம-டம எனறு சப்தமிட்டன. இலைகள மெழுகு போல வழவழததன மூஙகில் காட்டினுள் செனறனர் காறற டிததது; மூங்கில்கள் இருமபுக குழாயகள உரசுவதுபோல டாண்-டாண என சப்தித்தன காாகோட் இலைகள ஒனறுடன ஒனறு உராயநது அடியில ஒளிநதுகொணடிருநத கிழநரியைப் பயமுறுததின. புலிகள குதித்துத திரிநதன. சிறுத்தைகள பழகிய நாயகள் போல விளையாடின. வரிபபுலிகள் உறுமின. சிறுததைகளும் பதிலுக்குஉறுமின. குரங்குகள் கீச்சிட்டன மானகள துளளின. காட்டு எருமைகள் சிலிர்ததுக கொணடன காலகளைத் தரையில் உதைத்தன

கடைசியில் காட்டை அடுத்த சமவெளியை அடைநதனர். அங்கே ஏழு திருடர்களைக கணடனர். கொடூர மனம் படைத்த திருடர்கள பையனைக கட்டிக் கிணற்றினுள் எறிந்து விட்டுப பெண்ணைக் கவர்ந்து போயினர். அவள் ஒரு மாம்பழமாக மாறிவிடவே, பயநதுபோய் ஒரு மரத்தினடியில் விட்டுவிட்டுப் போயினர்.

அப்போது தற்செயலாக அரசனாகிப் போன இளவரசன அங்கே வேட்டையாட வர நேர்ந்தது. அவன முனனர் தங்கி இருநத பெரிய பருத்திச் செடியின் அடியில் அமர்நதான். சக்காவும, சககியும தீயில் விழுநத அதே பருதிதிச் செடிதான அது! இபபோது அந்த இரு பறவைகளின பிள்ளைகள் வளர்நது அமர்நது பேசின.

மூத்த பறவை, தன் பெடையிடம அகாரியாவின் முழுக கதையையும் கூறியது. அவன் தற்போது திருடர்களால் கிணறறில்

எறியப்பட்டதையும் கூறியது. அரசன் இதனைக் கேட்டதும் உடனே ஓடிப்போய் தன நண்பனை மீட்டான். இருவரும் தத்தம் வீடு திரும் பினர். மாம்பழம் திருமபவும் பெண்ணாகியது. அவள் உடலிலிருந்து ஒன்றப்பூர் பதன் பஜார் வெளிவந்தது. கடைகள் மட்டுமே இருந்தன. எடுக்க வேண்டியதை எடுக்கலாம்; ஒன்றும யாருக்கும் கொடுக்க வேண்டாம். அகாரியா மகிழ்ந்தான். பஜாரை மாம்பழமாக்கி எடுத்துக் கொண்டு வீடு செனறான். காலையில் மாமபழம் பஜாராக மாறும்; பையனும வேண்டியதை வாங்கிக் கொள்வான; சாயங்காலம் அழகான பெண்ணாகி அவன் துணையானாள்.

தங்க மயில்

ஒரு ஆட்டு இடையனுக்கு ஒரு செல்ல மகன. இநதப் பையன ஒரு நாள், "ஒரு கோடரியும, போர்வையும் கொடுங்கள். நான போயச சம்பாதிக்க வேணடும" என்றான. அவற்றைப் பெறறுககொணடு போய, காட்டைத் திருத்தி, விளைநிலம் உண்டாக்கினான். மரஙகளை எரித்து சாமபலைத் தூவி நிலத்தில நெல பயிரிட்டான்.

பயிர் வளருமபோது பையன போாவையுடன சென்று காவல் காத்தான. ஒருநாள் களைப்பில் இரவு முழுதும தூங்கிவிட்டான். அவன தூஙகுமபோது, தங்க இறக்கைகள் கொணட ஒரு மயில அஙகு வநது நெல்லை உணடது. காலையில் பயிரின் நாசததைப் பார்ததுப் பையன் அழுதான். ஒரு தங்க இறகு வயலில் இருநததைப் பார்த்தான். அதை எடுத்துக் கொணடு போய்த் தன வீட்டுக் கூரையில செருகினான.

ஒருநாள ஒரு சவரத் தொழிலாளி அநத கிராமத்திற்கு வந்தான் கூரையிலிருந்த தங்க இறகைப பாாத்து அரசனிடம செனறு கூறினான. அரசன் ஒரு சிப்பாயை அனுப்பி, பையனையும் அவன் தந்தையையும் கூட்டிவரச் செயதான. தங்க இறகு கிடைத்த விதத்தைக் கேட்டான். பையனும், "என வயலில் கண்டெடுததேன" எனறான. அதைக் கேட்ட அரசன, "இந்த இறகுக்குச் சொந்தமான பறவையை உயிருடன கொணடுவா ! இலலையெனில் உன்னை உயிருடன் புதைத்துவிட்டு உன் தலையில் விளக்கேற்றி வைப்பேன்" என்றான்.

பையன் மிகவும பயந்து போனான். தன் கோடரியையும, போர்வையையும் எடுத்துக் கொண்டு வயலுக்கு ஓடினான. அங்கே மயிலின காலடிச் சுவடைப் பார்த்தான். தொடர்ந்து நடந்தான். சுவடு ஒரு இடத்தில் நின்று விட்டது. பறவை பறந்து போய் விட்டது தெரிந்து அந்த இடத்தில உட்கார்ந்து அழுதான். அழுதுகொண்டிருந்த பையனிடம் ஒரு மான் வந்தது, "என குட்டிச் சகோதரனே ! ஏன

அழுகிறாய்?" என்றது பையன, "அரசன் என்னைத் தங்க இறகுகள கொண்ட மயிலைப் பிடித்து வரச் சொன்னான். ஆனால் எனனால் அதனைப் பார்க்கக் கூட முடியவிலலை எனனை உயிரோடு புதைத்துத் தலையில் விளக்கேற்றப் போகிறான் அரசன்" என்றான.

மான், பையனைத் தன் முதுகில ஏற்றிக் கொண்டு காட்டின வழியே ஓடியது. கீழே, தங்க மயிலின் காலடிச் சுவடு தெரிநத இடத்தில பையனை இறக்கிவிட்டுச் சென்றது பையன சுவடைப் பினபற்றி நடந்தான். இதுவும் சற்று தூரத்தில் நின்றுவிட்டது. மீண்டும் பையன அழுதான. இம்முறை இன்னொரு வகை மான வநதது. "ஏன் அழுகிறாய், பையா?" எனக் கேட்டது பையனும அழும் காரணததைக் கூறினான.

மான், பையனை முதுகில ஏறறி வேகமாக ஓடியது. மீண்டும தஙக மயிலின் காலடிச் சுவடு தெரிநதது. மான அநத இடததில் பையனை இறககிவிட்டுச் சென்றது பையன நடநதான. திடீரெனச் சுவடு நினறது. பையன் மீண்டும அழுதான. இமமுறை புலி அணுகிக காரணம கேட்டது. பையனும கூறினான. புலி அவனை முதுகில ஏற்றிச சென்றது. ஒரு செங்குத்தான மலையில் ஏறி இறஙகியது. ஒரு பீடபூமிக்கு வந்தது. இங்கே பச்சை மூங்கிலகள காச்-மூச் என ஒலி

எழுப்ப, காயநத மூங்கிலகள கொட்டு போல முழககமிட்டன. பூ மரங்கள் பல இருநதன. அஙகே 12 கரடிகள் "ஹோ" என கூசசலிட்டுக கரணம அடிததன ஒரு இலை காற்றில் கீழே விழுநதது 35 புலிகள இதனைக காண ஓடின. அது ஒரு மாயாஜாலம நிறைநத இடம். தூரததில ஒரு உயரமான மரததில் தங்க மயில இருநததைப் பையன் பார்ததான

ஆனால் அது வெகு தூரத்தில் இருநதது தன இயலாமையை எண்ணித் திருமபவும பையன அழுதான. அஙகே ஒரு யானை வநது காரணம கேட்டது பையனும கூறினான ஆகவே யானை பையனைத் தன முதுகில ஏறறிக கொணடு அநத உயரமான மரததினடியில் சென்றது மரததை உடைததது. தஙக மயில் கீழே விழுந்தது. பையன பிடித்துக கொணடான.

யானைக்கு நனறி செலுததிவிட்டுப பையன தங்க மயிலை அரசனிடம சேர்ப்பிததான அரசன மகிழநதான தன மகளை அவனுககே மணம செய்விததான. அரசன இறநததும பையன அரியணையில் அமாநதான

திருடப்பட்ட கண்கள்

பாஸ்டா எனும அழகிய மேட்டுப பகுதியில் வாழும மக்கள கூறிய கதை இது. அனைவராலும தம ஆனமாவை உடலிலிருநது பிரிததது எடுதது எஙகேனும பததிரமாக ஒளித்து வைத்துக் கொளள முடியும எனும நமபிக்கையின அடிபபடையில் எழுநத கதையே இது. ஆன்மாவை ஒளித்து வைததுளள பொருளுக்கு எனன நடக்கிறதோ அதுவே ஆனமாவின சொநதககாரருக்கும (அவா எவவளவு தூரத் திலிருநதாலும) நடக்கும என்பது நமபிக்கை.

ஒரு ராஜாவுககு ஏழு மகனகள். பக்கத்து நாட்டு ராஜாவுக்கு ஏழு பெண்கள. இநத ராஜாககளுக்குள பரிச்சயம ஏறபடாததால், தம மகள்களுக்கு மணமுடிககச் சிரமபபட்டனர்.

ஏழு மகன்களும தங்கள மனைவியரைத் தேடிப் புறப்பட்டனர். ஆனால ஒரு மகனாவது அரசாட்சி நடத்தத் தனக்குத் துணைக்கு வேண்டும என்று தனது கடைசி மகனைத் தன்னுடன் வைத்துக் கொண்டான். ஆறு மூத்த மகன்களும் மணமக்களை தேடிப்போன போது பககதது ராஜாவின ஏழு பெண்களைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டு அங்கே சென்று அவர்களை மணந்தனர். ஆட்டமும களிப்புமாக நாட்கள் கழிநதன. ஏழாவது பெண்ணைத் தன ஏழாவது தமபிக்காக அழைதது வநதனர்.

வழியில் ஒரு பெரிய ஆலமரத்தின கீழ் இளைப்பாறினர். இநத மரம ஒரு பெரிய ஏரியை ஒட்டி நின்றிருந்தது. இந்த ஏரியில் ஒரு கெட்ட அரக்கன் வசித்தான். அழகிய ஏழு இளவரசிகளைக கண்டதும் அவாகளைக் கவர்ந்துகொள்ள ஆசைப்பட்டான. தடார் என, சூரியனை மறைக்கும் மேகமாக அவர்கள் மேல் விழுநதான. ஆறு இளவரசர்களும் தம் குதிரைகளுடன் கற்களாக மாற்றப்பட்டனா. அரக்கன், பெண்களை அடிமைகளாக சிறைப்படுத்தி, ஆலமரத்தின அடியில் வைத்தான. காலையில் இந்தப் பெண்களுக்காக காட்டில் கிழங்கு கிளளச் செல்லும் அரககன், இரவில்தான வீடு திரும்புவான.

ஏழாவது தமபி, அண்ணனகளுக்காகக் காத்திருந்து அலுத்துப் போனான. அனைவரும கவலைபபட ஆரமபிததனர். அவர்களைத் தேடினர். இறுதியாகப் பெண கொடுத்த ராஜாவின அரணமனையில விசாரிக்கவே, அவாகள அனைவரும தம மனைவியருடன வெகு நாட்கள் முனனரே தங்கள வீட்டிறகுப பயணமானதை அறிநதனா ஏழாவது இளவரசன அவர்கள நடநத பாதையில தொடாநதான ஏரியை அடைநது அஙகே ஏழு பெணகள ஆலமரததடியில இருபபதைப் பார்த்தான. அவர்களும அவனிடம நடநததைக கூறினர். சாயஙகாலம வநதது. அரக்கன வீடு திருமபும நேரமாகவே, பெணகள் அவனை உடனே அநத இடததை விட்டுச செலலுமாறு வேணடினர்

இளவரசன தன மாயமநதிரததால் தனனை ஒரு ஈயாக மாற்றிக கொணடு ஆலமரத்தில் ஒளிநது கொணடான் அரககன வந்தான. அவனுககு மாறறம ஏதும புலபபடவிலலை மறுநாள காலையில் காட்டிறகுச் செனறு விடடான இளவரசன மனித உருவிற்கு மாறினான். அவன பெணகளிடம அரக்கன திருமபி வருமபோது தன ஆனமாவை எஙகே ஒளித்து வைத்திருககிறான எனறு அவனிடமிருந்து கேட்டுத தெரிந்து கொளளச் சொனனான. அநதச சாயஙகாலம அரக்கன சற்றே நேரம கழிநது வநதான அவன நேரம தாழததி வநத தறகு மிகவும கவலைப்படுவதுபோலப பெணகள நடிததுக கொணடனர் “சில நாட்கள் இப்படி நேரம் கழிதது வருகிறீர்கள். எஙகளுக்கு கவலை யாகி விடுகிறது. உங்கள ஆனமா எஙகே உளளது எனக கூறுஙகள் அது மட்டும் தெரிநதால உஙகளுககுக கஷ்டம நேரும்போது நாங்கள உடனே வநது உதவுவோம ஆனமா பத்திரமாக இருநதால நீங்களும பததிரமாக இருபபீர்கள் அலலவா !” எனறனா இளவரசிகள். அரக்கன அவர்களிடம் “ஏழு கடலகள, பதினாறு நதிகள் தாண்டி, ஒரு பெரிய ஆலமரத்தில் உளள தங்கப் பறவையிலதான என் ஆனமா உள்ளது” என்றான்

மறுநாள அரக்கன வேலைககுத திருமபிச் செனறதும், பெண்கள இளவரசனிடம் வநது உணமையைக கூறினர். ஏழாவது இளவரசனும பறவையை நாடிச் செனறான். வழியில் ஒரு கள தரும பனையைப்

பார்த்தான. அதில் ஒரு பறவையின் கூடும அதில புதிதாகப் பிறநத குஞசுகளும இருந்தன எபபோதும குஞ்சுகள் முடடையிலிருநது வெளிவநததும பாமபு ஒனறு குஞ்சுகளை விழுஙகி விடும. இளவரசன் அந்த வழியே செல்லும்போதுதான் குஞசுகளை விழுஙகப் பாமபு முயனறு கொணடிருநதது. குஞசுகளின் கூக்குரலைக் கேடடு இளவரசன் மேலே நிமிர்ந்து பார்ததான மரத்தில் ஏறிக் கொண்டிருநத பாமபைப் பார்தததும, தன வாளை எடுதது ஒரே வீச்சில பாமபை வெட்டிக கொனறான தன் பயணத்தைத தொடர்நதான.

தாயபபறவை திரும்பியதும குஞ்சுகள இளவரசனைப பற்றிக் கூறின. நெகிழநது போன தாயபபறவை, இளவரசனுககு ஏதாவது ஒரு வகையில உதவி, தன நனறியுணாவை வெளிபட 'டுதத முடிவு செயதது இளவரசனை நாடிச் சென்றது அவன பிரச்சினையில் தானும பஙகேறபதாகக கூறியது நாடகள சென்றன பறவையின முதுகில அமாநது ஏழு கடலகள, பதினாறு நதிகள என அனைத்துத் தடைகளையும கடநதான இளவரசன. ஆலமரததை அடைந்து, அதனமீது ஏறி அஙகிருநத தஙகப பறவையைத தாவி எடுததான பறவையின மீது அவன கை படடதுமே, வெகு தூரத்தில கிழஙகு தோணடிக் கொணடிருநத அரககன சுகவீனமுற்றான

உடனவந்த தாயபபறவை இளவரசனைத் தங்கப் பறவையுடன முதுகில ஏறறிக கொண்டு மீணடும வந்த வழியே பறந்தது. இளவரசனும நடந்து சென்று ஏரியை அடைநதான. பெண்கள் ஆவலாக அவனுக் காகக் காத்திருநதனா. இளவரசன தங்கப் பறவையின இறகுகளை, ஒவ்வொன்றாகப் பிய்த்தெடுத்தான; அங்கே அரக்கனின் தலையில் முடி ஒவ்வொன்றாய்ப் பிடுங்கபபட்டது. சிறகுகளைப பியத்தான; அங்கே அரககனின கைகள் உடைபட்டன. பறவையின கால்களை உடைத்தான்; அங்கே அரக்கனின கால்கள் உடைபட்டன. ஊனமாக்கப் பட்ட தஙகப் பறவையைக் கையிலெடுத்துககொண்டு, இளவரசன அரககனிடம சென்றான். அங்கே காட்டின் நடுவே, கவனிப்பாரற்றுக கிடநத அரக்கனை அணுகி, "என் சகோதரர்களை உயிர்ப்பிககா விட்டால, இதோ உன ஆன்மா உள்ள தஙகப் பறவையின கழுத்தைத் திருகி விடுவேன. நீயும் இறந்து போவாய" எனறு பயமுறுத்தினான

பயநதுபோன அரக்கன உடனே, இளவரசனின் கலைாகிப் போன சகோதரர்களை, மீணடும மனிதர்களாக உருமாற்றினான அநதக கணமே இளவரசன தஙகப பறவையின் கழுத்தை நெரிகக, அரககன இறநது போனான.

ஏழாவது இளவரசன எல்லாரிடமும் நடநததைக் கூறினான மற்றவாகள் மகிழாமல் பொறாமை கொணடனா அசூயை காரணமாக அவனைக் கொன்றுபோட முடிவு கட்டினர் ஆனால் முதல இளவரசன் இதற்கு ஒத்துக்கொள்ளவில்லை. உயிரைப் போககாமல் ஒரு நஷ்டம் மட்டுமே வருமாறு அவன் கணகளைக் குருடாககி விடுமாறு கூறினான. அனபாக ஏழாவது தமபியை நதிககரைக்கு வருமாறு அழைததனர். காரணம கேட்ட தமபியிடம் மீன பிடிபபதற்காக எனப பொய் சொனனார்கள். அங்கே அனைவரும சூழநது அவனைக் குருடாக்கி விட்டுப போயினர். ஏழாவது தமபி நீங்கலாக, மறறவர்கள் ஆலமரததை அடைநதனர். ஏழாவது இளவரசி, தன கணவன எஙகே என விசாரித்தாள். மற்றவர்கள் அவன பினனால் வநது கொண்டிருப்பதாய்க் கூறினர். சொல்லிவிட்டு, அவனுக்காக நிறகாமல தம பயணத்தைத தொடர்ந்தனர். அவர்களுடைய அவசரம ஏழாவது இளவரசிககுச் சந்தேகத்தை வரவழைத்தது. மற்றவர்களிடமிருநது பின தங்கினாள். பாதை வழியே பின்னோக்கி நடநது நதிககரையை அடைந்தாள். தன் கணவனின் நிலை கண்டுக் கலங்கினாள. அவனைத் தன்னுடன வருமாறு வற்புறுத்தினாள். ஆனால் அவனோ, "என்னை நிஜமாகவே உயிருக்கு உயிராக நேசிப்பாயேயாகில், நான் கூறுகிறபடிக் கேள். நான சொல்லும் அரசனைப் போய்ப்பார் அங்கே அனைவரும உன் அழகுக்காக உன்னை மணந்து கொள்ள முன்வருவர். ஆனால் நீ எவன் ஒருவன் ஒரு அம்பினால் நேரே வானத்தைத் தொட்டு வரச் செயகிறானோ அவனையே மணக்கப் போவதாய் கூறு; எனககாக நீ

காத்திருககக் காணபாய்" என்றான். ஏழாவது இளவரசியும் தன கணவன் கூறியபடிச் செய்தாள். அவன் கூறியபடியே அநேகர் அவளை மணமுடிக்க முன்வநதனர். ஆனாலும் ஒருவராலும் வானத்தைத் தொடுமளவுக்கு அமபைச் செலுதத முடியவிலலை.

இங்கே குருடனாகிப போன இளவரசன் மறுகரைக்குக கஷ்டப் பட்டு நீநதிப் போனான. அங்கே ஒருவன் சோளககாட்டை காத்துக் கொணடு இருநதான. சோளத்தை மேயும பறவைகளை விரட்டிக் கொணடிருநதான. இளவரசன பறவைகளை விரட்டும் அந்த வேலையைத் தருமாறு வேணடினான. நிலச் சொநதககாரன் சிரித்தான். குருட்டுப் பையன எப்படிப பறவைகளை விரட்டுவானாம?

இளவரசன், "என்னை ஒருமுறை தோட்டததைச சுற்றி நடத்திக் காட்டு. பிறகு பார என திறமையை!" என்றான அவனும குருட்டு இளவரசன சொனனபடி தன நிலததை அவனுக்குச் சுற்றிக் காட்டினான. இளவரசன நிறைய கறகளை எடுத்து வைததுக கொணடு ஒரு மேட்டுப பகுதியில அமாநதான் பறவைகள சிறகடிககும் ஒலி கேட்ட திசையில கற்களை வீசினான பறவைகள பயநது ஓடின.

அநத நதியில ஏழு நீர்த தேவதைகளும, ஒரு ஆவியும உயிர் வாழநதன ஒவவொரு இரவும் இவை நதியிலிருநது வெளியே வநது ஆடிபபாடிக களிததன குருட்டு இளவரசனைக் கணடதும அவனையும் தஙகளுடன வநது களிக்குமாறு வேணடின தனககுக கண பார்வை இலலாததால அவாகளுடன சேர்நது ஆடமுடியாது எனககூறி மறுத்தான. உடனே வலலமையுளள நீர்த்தேவதைகள அவனுககு ஒரு ஜோடிக கணகளைப பொருத்தின தஙகளுடன வநது ஆடிக களிகக அழைத்தனா. ஆனால காலையில் அவாகள நதிககுள போகுமபோது தாஙகள கொடுதத கணகளைத திரும்ப எடுததுக கொணடு சென்று விடுவா. இளவரசன மீணடும குருடாகி விடுவான. இவவாறு பல நாடகள சென்றன ஒருநாள அவன் நிலச் சொநதககாரனிடம தன கதையைக கூறினான அவனுக்குக் குருட்டு இளவரசனை மிகவும பிடிதது போயவிட்டது தன பயிரைப் பறவைகளிடமிருநது காப்பாற்றிய வனுககு நீர்த தேவதைகளிடமிருநது நிரநதரமாகக் கணகளைத தானமாகப் பெற்றுத் தர வேணடும எனத் தீர்மானித்தான. தனககுத் துணையாக கிராமத்தினா சிலரை அழைத்துக் கொணடு நதிக்கரையில் ஒளிநது கொணடான

சாயஙகாலம நீர்த் தேவதைகளும, ஆவியும வநதன. கண்களைத் தறகாலிகமாகத தானம தநதன. ஏற்கெனவே திட்டமிட்டபடி, கண்களைப் பெற்றுக கொணடபின, இளவரசன் அங்கிருநது ஓடினான. நீர்த தேவதைகளும, ஆவியும அவனைத் துரததின. அதே சமயததில் கிராமததினா தம ஒளிவிடத்தை விட்டு வெளியே வநது அவற்றை நதிககுள விரட்டினா.

தபபிவந்த ஏழாவது இளவரசன தனககு வரிதத ஏழாவது இளவரசியைத் தேடிச சென்றான். வழியில அழகிய இளவரசி ஒருத்தி, வானததைத தொடு மளவுககு அம்பு எயயும் ஒருவனையே மணககப் போவதாய அறிவிதத செயதியைக் கேளவிப பட்டான. அவளே ஏழாவது இளவரசி எனபதை உணர்ந்து அங்கே செனறான. போட்டியில கலநது கொணடான. அவனது அமபு வானததைத தொடடுச் செனறது ஆகவே முறைப்படி ஏழாவது இளவரசியைத் திருமணம செயதான. அழுககு உடையில இருநத ஏழாவது இளவரசனை, முதலில ஏழாவது இளவரசிக்கு அடையாளம தெரியவிலலை. ஆனால அரசன தநத விலையுயர்நத பட்டாடைகளையும, அணிகலனகளையும அணிநதவுடன் ஏழாவது இளவரசனை ஏழாவது இளவரசி அடையாளம கணடு கொணடாள். அவன ஒரு இளவரசன எனபதைத தெரிநது கொணடதும, அரசன அவனுககுப பணம, காவலாடகள தநது அவன தநதையிடம் அனுபபினான.

தன தந்தையின் ராஜ்யததை அடைநததும் ஏழாவது இளவரசன மிகக கவனமாக, அரணமனை உளளே செலலாமல், வெளியே கூடாரமிட்டுத் தங்கினான தான யார் எனறு சொல்லாமல, தன அணணனமாரையும், தநதையையும விருநதுககு அழைததான சாப்பிடும்போது அரசன் தன ஏழாவது மகன காணாமற்போனது பறறிக குறிப்பிட்டான. அப்போது ஏழாவது இளவரசன, தன கதையை இனனொரு இளவரசனுககு நடநததாகக குறிபபிட்டுக கூறினான கதையைக் கேடட அரசன தன ஏழாவது மகன எனபதைப புரிநது கொணடான். மகனைக கணடதில சநதோஷமாக இருநதாலும மற்ற ஆறு மகனகளின் கொடூர குணததை எணணி வருநதினான மூதத ஆறு மகன்களை நாடு கடத்திவிட்டு ஏழாவது மகனைத தன்னுடன இருததிக் கொணடான. அரசன் இறநததும ஏழாவது இளவரசனுக்கு அரசுரிமை கிடைததது

மான் பெண்

அரசன ஒருவன் வேட்டையாடச் செனறபோது கர்ப்பம தரித்த ஒரு மானைப் பிடித்துக் காலகளைக் கட்டி அரண்மனைக்குக் கொணடு செனறான. ஆனால் இளவரசன் பரிதாபப்பட்டு கட்டுகளை அவிழ்த்து விட்டு மானை விடுவித்தான் இதைக் கேடட அரசன கோபம கொண்டு மகனை நாடு கடத்தினான்

இளவரசன வருத்தத்தோடு காட்டின வழியே நடந்தபோது

அவன் விடுவித்த மான அவனிடம் ஓடி வந்தது. உடனே அழகிய இளம் பெண்ணாக உருமாறியது. அவன், "நான நாடு கடத்தப்பட்ட குற்றவாளி; எனனுடன் நீ இருநதால் கஷ்டங்களை அனுபவிக்க வேண்டிவரும்" எனறான. ஆனால் மானபெண் இதைப் பொருட் படுத்தாது அவனைப்பின் தொடர்நதாள். சிறிது தூரம செனறதும் இளவரசனுககு தாகம் எடுததது. கொஞ்சம தணணீா நிரம்பிய கிணறறில் தணணீா மொண்டு குடிக்கக் குனிநதான. அங்கே ஒரு பாம்பின வாயில அகப்பட்ட ஒரு தவளை 'டொ.. டொ.. டொ' எனப் பரிதாபமாகக் கததிககொண்டிருநதது. இளவரசனால அநதப் பாமபை கொலல முடியவிலலை ஏனெனில் ஒரு உயிரைக் கொல்லும் பாவத் திற்கு ஆளாக அவன மனம மறுத்தது ஆயினும் தவளைககு உதவ முடிவு செய்தான் தன வலது கையிலிருநதுக் கொஞசம சதையை எடுத்துப் பாமபுக்குப போட்டான. பாமபு, தவளையை விட்டுவிட்டு சதையை எடுக்கப போகவே, தப்பித்த தவளை தாவி ஓடியது. மான் பெணணும், இளவரசனும இன்னொரு நாட்டை அடைநதனர்.

நாட்டின முககிய நகரத்தில அவர்கள நடநது சென்றபோது ஒரு சவரத் தொழிலாளி, பெண்ணின் அழகைக் கணடு அநநாட்டு அரசனிடம போய, "நம நாட்டில ஒரு மிக அழகான பெண்ணைப் பார்ததேன. இததகைய அழகிய பெண இருக்க வேணடிய இடம உங்கள் அரணமனைதான" எனறான. அரசன், "அவள் கணவனிட மிருநது எப்படி நான அழைததுககொள்ள முடியும?" எனத தயங்கினான சவரத் தொழிலாளி, "அரசே! அவள கணவனை கூப்பிட்டு ஒரு பானை நிறைய புலிப்பால கொணடுவருமாறு கட்டளை இடுங்கள் கொணடுவரா விட்டால் தூக்கிலிட்டு விடுவதாய மிரட்டுங்கள், காரியம நடககும்" எனறான

அரசனும அபபடியே பணித்தான் கவலையுடன் வீடு திருமபிய இளவரசன மான பெணணிடம விஷயத்தைககூறினான. அவள், "நீ பயப்படாதே! நான உனககுப் புலிபபால கிடைக்கச் செயகிறேன் பானையை எடுத்துக்கொணடு, குட்டிபோட்டுளள ஒரு பெண புலியைத தேடு. உனனைக கொலல வரும்போது உன வலது கையைத் தூககிக காட்டு. புலி உனனை ஒனறும செயயாது" எனறாள. மாய மநதிரததால் அவன வலது கையை பலபபடுததினாள்

இளவரசன் வெகுதூரம காட்டுககுள சென்றான் அபபோது ஓரிடததில் ஒரு பெணபுலி தன குட்டிகளுடன படுததுக கிடபபதைக கண்டான் மனித வாசனை வரவே, பெண்புலி எழுநது இளவரசனை நோக்கிப் பாயநதது இளவரசன் வலது கையைத் தூககவே புலி நினறது. "இவன் என் இளைய சகோதரியின வீட்டிலிருந்து வருகிறான. புலிப்பால் தேடித் தானே வந்துள்ளதால அதனைத தரவேணடும்" என்று கூறிதானே புலிப்பால கறநது பானையில் நிரபபிக கொடுததது.

தன் இரு குட்டிகளையும அவனுடன் அரண்மனை வரை சென்றுவர அனுப பியது.

அரசன இதைப் பார்த்துப் பயந்து போனான மறுநாள் சவரத் தொழிலாளி மீண்டும வந்தான. "பயப்பட வேண்டாம் அரசே! கண்டிப்பாக அழகிய பெண்ணைக் கூட்டிவந்து விடலாம். இப்போது பெண்ணின கணவனை அரக்கனிடம அனுப்பி தானியம் கொண்டுவரச் சொல்லுவோம்" என்றான சவரத் தொழிலாளி. மீண்டும அரசன இளவரசனைக் கூப்பிட்டுச் சொலல அவனும மான பெண்ணிடம மீண்டும முறையிட்டான மான பெண, "கலங்காதே! அரசன கேட்டதைவிட இரண்டு மடங்கு கூடுதலாகத தானியம கிடைககுமபடி செய்கிறேன் பார்! ஒரு கமபில் ஒரு செயதி எழுதித தருகிறேன அரககன அதைப பார்ததும் உனக்குத தானாகவே மனமுவந்து தானியம தருவான" என்றாள

மான பெண் கமபைக கையில பிடிததபடி இளவரசன காட்டினுள் நடநதான் அங்கே ஒரு அரககி, ஒரு காதைத தரையிலும், ஒரு காதை மேல நோக்கியும் வைத்துக் கூர்மை யாகக கவனிததுக கொணடிருநதாள. அவன காலடிச்சத்தம் கேட்டதும அவனை விழுங்க ஓடோடி வந்தாள். ஆனால அவன கைக கம்பில இருநத செயதியைப படிததும, மனம மாறி, அவன கேட்ட தானியங்களை அள்ளி வழங்கினாள தன இரண்டு அரக்கப் பிளளைகளை அரணமனை வரை காவலாக அனுபபினாள இதைப பார்த்ததும அரசன் பயநது போனான் சவரத் தொழிலாளிககு ஆள் அனுப்பினாள்

சவரத் தொழிலாளி, "இம்முறை அரசியின் தங்க அட்டிகையைக் கிணற்றுககுள் போட்டுவிட்டு அவனை உளளே குதிதது எடுக்கச் செயவோம" என்றான். அரசனும அவ்வாறே சொலல இளவரசன் மான் பெண்ணிடம் யோசனை கேட்டான். இமமுறை அவளுக்கும் எனன செயவது எனத் தெரியவில்லை முனனர், இளவரசனால் காபபாற்றப்பட்ட தவளையும், அதனுடன வந்த பாமபும் தாமே கிணற்றுககுள் சென்று நகையை மீட்டுத் தந்தன. இளவரசனும் நகையை அரசனிடம தந்தான்.

அரசன் சவரத தொழிலாளியிடம, "நமமால எதுவும செயய முடியவில்லை. அவன நம்மைவிட புத்திசாலியாக இருக்கிறான." எனறான். சவரத தொழிலாளி, "இன்னும் ஒரு முறை முயன்று பார்ப்போம. அவனை அழைதது மாம்பழங்கள தொஙகும மாமரங்கள் நிறைநததாய், ஒரு மாநதோப்பை ஒரே இரவில உண்டாக்கச் சொல்வோம். அவனால இது முடியாது. அப்போது நீங்கள் அவனைத தூககில போட்டு விடலாம்." எனறான்.

ராஜாவுக்கு இநத யோசனை மிகவும பிடிததிருநதது ராஜாவின ஆணையைக கேட்டு இளவரசனுககு தலை சுறறியது. திரும்பவும் மான பெணணிடம சென்றான அவள், "நீ கவலையினறி இப்போது சாப்பிடு ! இந்த இரவிறகுள ஒரு மாநதோபபை உணடாககி விட என்னால் முடியும நீ ஒருவாளும 2 படி உப்பும கொணடு வா ! உப்பை வைதது வாளை ஜொலிககும வரைத தேயததுக கூர்மையாககு. நான மானாக மாறி இந்த கிராமத்தைச சுற்றி ஓடுவேன திருமபி வருமபோது என தலையை வாளால வெட்டி விடு" எனறாள்

இரவு வநததும், மான் பெண மானாக மாறி கிராமத்தைச் சுற்றி ஓடினாள அவள காலபட்ட இடமெல்லாம மாமரஙகள மாமபழங் களுடன எழுநது நினறன ஓடித திருமபியவுடன, இளவரசன மானின தலையை வாளால வெட்டினான. மான மீணடும் பெணணாக மாறியது. காலையில அரசன மாமரஙகளைப பாாததான. வாயடைததுப் போனான

சில நாட்கள கழித்து இளவரசன தன மனைவியுடன தன நாடு திருமப நினைததான இருவரும தாம வநத பாதையில திருமபி நடநதனா நாடகள கரைநதன மான பெணணைப் பாாதத இடத்திற்கு வந்தனா. பெண கூறினாள: "நான இனி என கூட்டததாரிடமும, நீஙகள உஙகள தநதையிடமும செலல வேண்டியதுதான சரி !" எனறாள. அவனை ஆரத தழுவி விடை பெற்றாள. மீணடும மானாகி, காட்டுககுள் செலல, இளவரசன கனத்த இதயத்துடன் நாடு திருமபினான

பணச் செல்வமும் அறிவுச் செல்வமும்

இந்தியக கிராமங்களில நெசவாளிகளைப் பரிகாசததிறகுரிய கோமாளிகளாகச சித்திரிபபர் இவர்களைப் பற்றி நிறையக் கதைகள் உணடு. ஒரு நெசவாளியைப் பற்றிய கதை இதோ ! இந்தக் கதை பாஸ்டரில் வாழும முரியர்கள் வழங்கியது.

செல்வமும், அறிவும யார் பெரியவர் எனப் போட்டி போட்டன ஒரு நகரத்தை அடைநதன. அங்கே நிறையக் கள்வர்கள் இருநதனா

அநதச் சமயத்தில் அரசனின குதிரையையே களவாடி விட்டனர் கள்வர்கள். யாராலும் திருடனைப பிடிக்க முடியவில்லை. ஆகவே அரசன் பிரஜை போல வேடமிட்டு ஊரைச் சுற்றி வந்தான். இரவில் மழை பெயததால் அரசன் ஒரு நெசவாளி வீட்டுத் திணணையில ஒதுங்கினான் குப்பையைக் கொட்ட வநத நெசவாளியின் மனைவி, அரசனைப் பார்த்து, "திருடன், திருடன" எனக் கத்தினாள். மக்கள் ஓடிவநது திருடனை நையப்புடைந்தனர். அரசன் வலி தாங்காமல அலறினான். "இல்லை. நான் திருடன் இலலை. நான் உங்கள அரசன்" எனறு சொலலிப் பாாததான. அடித்த அடியில் அரசனின கால ஒனறு உடைநதது. நெசவாளி, அரசனைப் பிடித்து இழுத்து வீதியில் தளளினான. வலியில்துடித்த அரசன அருகே செல்வமும் அறிவும வநதன. இன்னும இவற்றின சணடை ஓயவிலலை. அரசனைப் பாாததும, தம சணடையை மறந்து "எனன விஷயம ?" என வினவின அரசனும தன்சோகக் கதையைக் கூறினான. செலவமும், அறிவும், "நீ அரசன எனறால எங்கள் சணடைககு ஒரு முடிவு கூறு எது பெரியது, செலவமா, அறிவா ?" எனறனா. வாஙகிய அடி இனனும நினைவில் இருகக, ராஜா எதற்கு வமபு எனறு, "நீஙகள இருவரும சமமே" எனறான் செலவம், "ஆனால இது தீாவு அல்லவே! இதோ பார்! நமமில யார் இநத உடைநத காலைச சரியாக்குகிறோமோ அவரே உயாநதவர்" எனறு அறிவைப பாாத்துக கூறியது செல்வம நிறையத தஙகமும, வெளளியுமாக, உடைநத காலைச் சுறறிலும குவித்தது. உலோகஙகள காலை வலிகக வைத்தனவே ஒழியச் சரியாக்கவிலலை. அறிவு, மரககட்டைகளை வைத்து அணடக கொடுத்துக காலை நேராக வைததது. பககததுக் காட்டிலிருநது மூலிகைகள் கொணடுவநது தடவியது அரசனால் சற்று நேரததில் நடகக முடிநதது. அறிவு சொனனது. "ஆகவே நானே உனனைவிட உயாநதவன்!"

செலவம, "கிடையாது! காலைச் சரியாககி விட்டால போதுமா ?" என்றது. மேலே நடநதன ஏழை நெசவாளி ஒருவன வீட்டை அடைநதன. இளைத்துப்போன அவனது எலுமபுகளை விரல விட்டு எணணிவிடலாம! பரம ஏழையான அவனால சில கிழங்கு வகை களையும காளானகளையுமே தினன முடிநதது. செல்வம, "இநத இளைஞனைப் பாா! இவன ஏழையாக இருபபதாலதானே இபபடிக் கஷ்டப்பட நேரிடுகிறது. இவனை அரசனின் மகளைத திருமணம் செயதுகொளள வைத்துவிட்டால் என மகத்துவத்தை ஒபபுக கொளவாயா ?" எனறது.

அறிவு, "சரிதான" எனறது ஏழை நெசவாளி நிலதது சோளக் கதிரை பெரியதாககி, அதில தஙகத தானியத்தை நிரபபியது செல்வம. வியாபாரிகள் கிராமத்திறகுத் தானியம வாங்க வநதபோது, நெசவாளி, தன தானியத்தின் மதிப்பைத் தெரியாது, மிகக் குறைநத விலைக்கு

விற்றான். வியாபாரிகள் தானியத்தை வீட்டுககுக கொணடு போய பார்த்தபோது அது தங்கமாக இருப்பதைக் கண்டனா பயநதுபோன வியாபாரிகள் அதனை அப்படியே அரசனுககு அனபளிப்பாகக் கொடுத்தனர். செயதி அறிநத அரசன் நெசவாளியைக் கூபபிட்டு, "உன நிலத்துத் தானியம அனைததையும எனக்குக கொடு. நான் என மகளை உனக்குத் திருமணம செய்துவைக்கிறேன்" எனறான

நெசவாளி அரசனுககு எல்லா தங்கத தானியததையும தநதுவிட்டு அரசனின மகளைத திருமணம செய்து கொணடான இருவரும நகரத்தில ஒரு பெரிய வீட்டில் தம வாழவைத் துவககினா. ஆனால், நெசவாளி, விலை உயர்ந்த பொருட்களைப் பாாத்தபோதெல்லாம. "துக்ரங், துக்ரங" எனறு கூவி, கைகளைத் துணி நெயயுமபோது ஆட்டுவது போல ஆட்டுவிததான். அவன் மனைவி கோபம கொண்டு, "இப்போது நீஙகள் அரசனின மருமகன. அரசவைககுப போய அரச காரியஙகளைக கவனிகக வேணடும" என்றாள். தனககுள, "நாளைக்கு மட்டும் இவர் அரசபைக்குச் செல்லாவிட்டால் இவரைக கொனறு விடுவேன. கணவரினறி விதவையாக வாழ்கைக நடத்தினாலும பரவாயில்லை" என்று சொலலிககொணடாள.

அறிவு, செலவததிடம், "நெசவாளியையும, அரசனின மகளையும திருமணம் செயது கொள்ள வைததாய. இதனால அவனுககு என்ன லாபம. "துகரங்-துகரங்" எனறு சொல்லி நெயவது போலக கைகளையும, கால்களையும மட்டுமே ஆட்டுகிறான. நாளைக்கு சாகவும் போகிறான" எனறது.

செல்வம, "சரி, இபபோது இநத இக்கட்டிலிருநது இவனைக காபபாற்றுபவர் யாரோ அவரே பெரியவர்!" எனறது அறிவும ஒபபுககொண்டது

அறிவு அவனிடம போய அவனை புததிசாலியாக மாற்றியது நெசவாளி காலையில எழுநது குளித்தான. கோயிலுககுச சென்று நேராக அரசவைககுச் சென்றான அவன் மனைவி மகிழ்நதாள் குறுகிய காலத்தில அரசியலில தேர்ச்சி பெற்று, அரசனால மந்திரி யாககப்பட்டான்.

மீணடும செலவமும, அறிவும சந்திததுககொணடன. செலவம, "நீ நெசவாளியை மந்திரியாக்கி அவன உயிரைக காப்பாறறிவிட்டாய. நான அவனைப் பதவி விலகச செயதால நீ எனனை உயாவாக மதிப்பாயா?" எனறது அறிவும ஒப்புக் கொண்டது. செலவம ஒரு அநதணனிடம போய அவனுககு நிறையத தங்கமும வெள்ளியும தநது தன திட்டததை விவரித்தது. அநதணன் அரசனிடம சென்று, "எல்லோரும் போறறும, இநது தர்மம் தெரிநத மனனனே! நீ உன மகளை கீழச்சாதியினன ஒருவனுககுத் திருமணம செயது கொடுததாய. நாங்கள ஒனறும சொலலவிலலை ஆனால இபபோது அவனை ஒரு

மநதிரியாக்கியது எங்களுககுப பிடிககவில்லை இவனை இந்தப பதவியிலிருந்து எடுத்துவிட்டு இனனொரு உயர்நத சாதியினைத தேர்ந்தெடுங்கள்" என்றான்

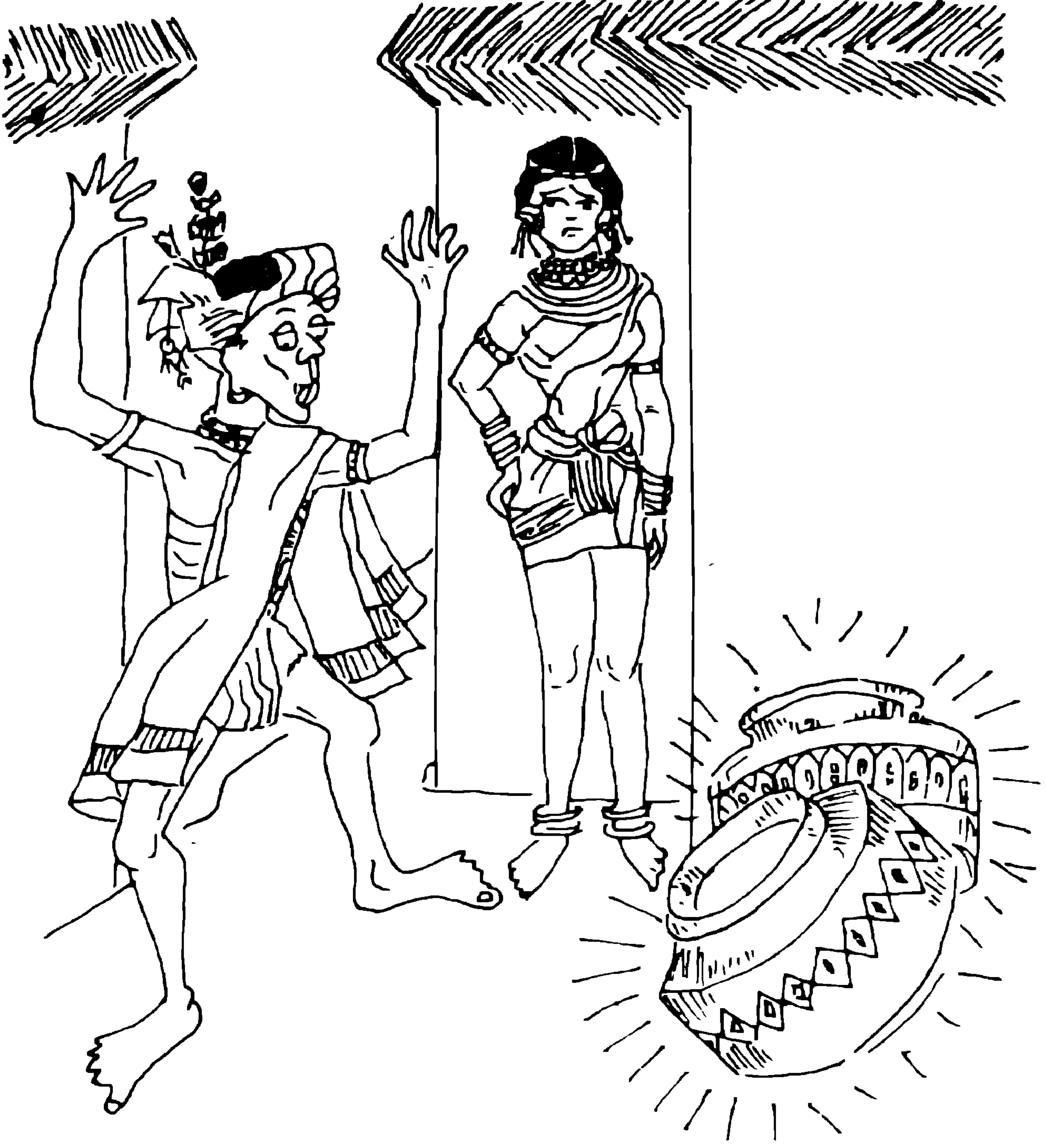
அரசன, "இவனைப பதவி விலகச் செயவது எபபடி? நனறாகத தானே வேலை செய்கிறான" என்று கூறினான. அந்தணன், "இநத நெசவாளி - மந்திரியை எந்த நெசவாளியும் இதுவரை நெயயாத சிலநதி வலை ஆடை ஒன்றை ஒரு மாதததிற்குள் நெயது தரச் சொல்லுங்கள அந்த ஆடையை அணிந்துதான நீங்கள் கோயிலுக்குப் போக வேணடும் எனக் கூறுங்கள். இதில அவன் தவறினால் அவனைக் கொன்றுவிடுங்கள்" என்றான்.

அரசனும தன் மந்திரி - மாப்பிள்ளையிடம் ஒரு சிலநதி வலை ஆடை நெயது தருமாறு கேட்டான். நெசவாளி-மந்திரிக்கு எனன செய்வது எனறு புரியவில்லை. தன மனைவி, மக்களிடம போய

உணமையைக் கூறினான் அவர்களும் வருந்தினர். உணவு உணணாமல வாடினர். கடைசிப் பையன மட்டும், "எல்லோரும் இறநதால், நானும் இறக்க வேணடி இருக்கும். இங்கிருநது ஓடிவிடுவோம" என நினைததான. கையில் ஒரு குடையையும, கொஞ்சம் உணவையும் உடன் எடுத்துக்கொணடு, பக்கத்து ஊருக்குப் போய ஒரு வியாபாரியின் வீட்டில்அடைக்கலம் புகுநதான இந்த பணக்கார வியாபாரிககு ஒரு மகள் இருந்தாள். வியாபாரியின நிலத்தில் ஒரே சமயத்தில அறுபது ஏர்கள் உழுதன. பையன, வியாபாரியின் நிலத்திறகுச் சென்றான். அவன் போககு விநோதமாக இருந்தது. நதியைக் கடக்கும போது கால்களில் செருபபுப போட்டுக கொணடான. கட்டாநதரையில நடக்கும்போது செருப்பைக் கையில் எடுத்துக் கொணடான. மழையில் நடககும்போது குடையைச சுருக்கிக் கொண்டான. மரத்தின அடியில் மழைககாக ஒதுஙகுமபோது குடையை விரிததுக கொணடான.

ஒருநாள, வியாபாரி, நிலத்தில் வேலையாட்கள விதைபபதை மேற்பார்வையிட்டுககொணடிருநதான. பையன, "இந்த ஏாகளும், உழவு மாடுகளும உஙகளுடையவைதானே ! பெரிய அறுவடையின போது எத்தனை மூட்டை உமிதேறும ?" எனறான. வியாபாரிக்கு இநதக கேள்வி புரியவில்லை கோபம வநதது, ஒனறும பதில பேசாமல், வீட்டிற்கு விரைநதான அவன மகள அவனுக்கு உணவு பரிமாறிவிட்டு அடுககளைககுள சென்றபோது அவன் சிரிகக ஆரமபிததான. மகள "அப்பா, இதுவரை நீஙகள சாப்பிடுமபோது இப்படிச் சிரிததது இல்லை. காரணம என்ன ?" என்று கேட்டாள. அவன பதில பேசாது இருநதான அவள சாப்பாட்டுத்தட்டை எடுத்து மறைத்துக் கொணடாள பதில பேசிய பிறகுதான சாபபாடு கிடைககும் எனும நிலை உருவாகவே, வியாபாரியும, பையனின விநோதக் கேள்வியைச சொன்னான பெண, "அவனை உடனே வீட்டிற்குக் கூட்டி வாருஙகள் அபபோதுதான சாபபாடு கிடைககும" எனறாள வியாபாரிககுத் தான பசியாற வேணடுமானால அவசியம அநதப் பையனை அழைதது வரவேணடும எனபது புரிநதது

பையனை அழைததான இருவரும வீடு வநது சேருமுன, பெண வீட்டின நானகு இடஙகளில உணவு வைததிருநதாள தாழவாரததிலும், கதவருகிலும், நடு அறையினுள்ளும, சமையல அறையினுளளும ஆக நானகு இடஙகளில சாபபாட்டை வைததாள். வியாபாரி கதவருகே இருநத உணவைச சாபபிட்டான. உண்டபின படுத்து உறஙகினான. வியாபாரி, "இநத முட்டாளைப் பார் ! வெளித் தாழ்வாரத்தில் எளிதாக இருந்த உணவு உணடிருககலாமே ! இவவளவு தூரம நடநது வந்து அறையினுள அமாநது சாபபிட்டிருக்கிறானே !" எனறான். வியாபாரியின மகள அவன விநோத நடததையின காரணததை விளக்கினாள

தணணீருக்குள் அவன செருபபு அணிந்தது. கீழே எனன இருககும் எனறு பார்கக முடியாததாலதான! கடடாநதரையில நேராகப் பார்க்க முடிவதால், செருப்பு அணியத தேவையில்லை பறவைகள் எச்சத்திலிருநது தப்பிக்கவே அவன் மரத்தடியில் குடை பிடித்தான. தான நானகு தட்டுகளில உணவைபபடைத்து, வீட்டின நானகு இடஙகளில் வைத்தது அவனுடைய சாதியைக கணடுபிடிக்கவே என்றும், அவன தாழ்வாரம, கதவிடுக்கு எனும் இவறறை விடுத்து அறையைத் தேர்ந்தெடுத்தது அவன் உயர் குலமே எனபதை உணர்த்துகிறது எனறும் கூறினாள்.

சமையலறையில் இருநத உணவை உண்டிருந்தால் அவன் அதிக உணவு உண்பவன எனலாம். ஆனால அவனோ, அதனைத் தொடாத தால் அவன உணவு உண்ணும விஷயத்திலும தேறி விட்டான்' ஒரு புத்திசாலியான, நல்ல குடும்பத்தைச் சேர்ந்த, சரியான அளவு உணவு உணணும பையனைக் கண்டதில் அவளுக்கு மகிழச்சியே! வியாபாரியும் மனமகிழநது தன பெண்ணை அவனுக்கு மணம் செய்வித்தான.

சிறிது நாட்களுக்குள் பையனுக்குத் தன் தந்தையின் ஆபத்தான நிலைமை நினைவுக்கு வநது விட்டது. மனைவி தூங்கியபின் நெடு நேரம் கண்ணீர் விட்டு அழுதான். மறுநாள் காலையில் மனைவி தலை யணையும், பாயின் அடிப்புற நிலமும் ஈரமாக இருப்பதைப் பார்த்தாள். தன் கணவனிடம் அவன கண்ணீரின் காரணத்தைக் கேட்டாள். தன் மாமனாரின் நிலைமையைப் புரிந்து கொண்டதும், "கவலைப்படாதீர்கள்! உடனே நாம் அங்கே போய் உதவுவோம்" என்றாள்.

இருவரும் அரண்மனை சென்று பார்த்தனர். மாமனார் உணவு கொள்ளாமல மிகவும மெலிந்து போய் இருப்பதைக் கண்டாள். அவள், "நீங்கள் கவலைப்படாமல் சாப்பிடுங்கள். மற்றதை நான் பார்த்துக் கொள்கிறேன். நானே உங்கள் அரசருக்கு வேண்டிய சிலநதிவலை ஆடையைத் தருகிறேன" என்றாள். மந்திரியும் உணவு உணடு, மறுநாள் அரசவைக்குச் சென்றாள். மருமகள்தன் தலைமேல் ஒரு புதுமண் பாத்திரத்தை வைத்துக்கொண்டு தொடர்ந்தாள் அவள அரசனை நோக்கி, "என் மாமனாரை சிலநதிவலை ஆடை நெய்யச் சொன்னீர்கள் அல்லவா ? அத்தகை ஆடையைச் சாதாரணமாக நெய்ய முடியாது. அதறகுச் சில நிபநதனைகள் உணடு. இதோ இந்த மண பாத்திரததுக்குள் உங்கள் மூச்சை விட்டு நிரப்பி இதனை உடையுங்கள்" எனறாள். அரசன் மனம் உடைநது போனான. "எப்படி என் மூசசுக் காறறால இதனை நிரப்பி, உடைக்க முடியும் ?" எனக் கேட்டாள. பெணணும, "பினனர், நாங்களும எவ்வாறு சிலநதி வலை ஆடை நெயய முடியும்" எனறாள அரசன மந்திரியிடம், "சரிதான ! நான என் முடிவை மாற்றிக் கொளகிறேன நீ சிலநதி வலை ஆடை கொண்டுவர வேண்டாம். மநதிரியாகவே சபையில இருக்கலாம்" என்றான.

அந்தணன மீண்டும அரசனிடம் வந்தான. "அரசே ! இந்த முறை வெற்றி உங்கள் மந்திரிக்கே ! இனனொரு சோதனை வைபபோம் ! ஐநது பவுணடு கொசு எலும்பு கொணடு வரச் சொல்லுஙகள் !" எனறான. அநதணன் நிறையப் பணம பரிசாகப பெற்றுச் செனறான். மநதிரியை அழைதத அரசன ஐநது பவுணடு கொசு எலுமபு கொணடு வரச் சொனனான.

மநதிரி பழையபடி கவலையில் உணவை வெறுககவே, மருமகள், "மாமா ! உஙகளை ஒரு முறை காததது போல் மீண்டும பலமுறை காபபேன் !" எனறாள். மநதிரியைச் சாப்பிட வைத்து அரசனிடம அனுப்பினான. வறுத்த தானியத்தை ஒரு கூடையில் பரப்பி ஒரு துணியால் அதை மூடி, மநதிரியைப் பின் தொடர்ந்தாள். அரசனை அணுகி, "நான கொசுவின் எலுமபு கொணடு வநதுள்ளேன். ஆனால அதை நிறுக்க, விசேஷமான எடையும், தராசும்வேணடும இநதத் தராசின விட்டமாகக் காற்றும, தட்டுகளாக வெபபமும் இருக்க வேண்டும. கிடைக்குமா ?" என்றாள்.

அரசன் இதைக் கேட்டதும, "இந்தத் தராசுக்கு நான் எங்கே போவேன்?" பெண், "அப்படியானால, யாரால ஐந்து பவுண்டு கொசு எலும்பு கொண்டு வர முடியும்?" என்றான். அரசன மந்திரியிடம், "நீ அதைக கொணடு வர வேண்டாம! நீ அரசபையில தொடர்ந்து வேலை பார்க்கலாம்" என்றான். பெண, தன் மாமனாரைக் கரிசனத் துடன் வீட்டிற்குக் கூட்டிச் சென்றாள். அந்தணன் மீணடும் வந்தான. "இந்தப் பெண மிகவும் புத்திசாலிதான! உங்கள மந்திரி வீட்டில் ஒரு கிணறு வெட்டி, அதை எடுத்துப்போய், சந்தையின் நடுவில் வைத்து வியாபாரிகள் அதிலிருநது தண்ணீர் குடிக்க வழி செய்யச் சொல்லுங்கள்" என்றான. அரசனும் மந்திரியை அழைத்து, அந்தணன் கூறியபடியே கட்டளையிட்டான்.

மந்திரிவீடு வந்து, சாப்பாடின்றித துவண்டான். பெண மீணடும் தைரியப்படுத்தினாள். மந்திரி, "இல்லையமமா! முந்தைய கட்டளைகளை விட இது பயங்கரமானது! நான என வீட்டில கிணறு வெட்டப் போகிறேன." என்றான். மருமகள் தடுத்தும கேட்காமல, வீட்டில

கிணறு வெட்டினான மறுநாள் வழக்கம்போல அரசவை சென்றான். மருமகள் தொடர்நதாள். தனனைச் சகதியால் பூசிக் கொண்டாள். உறுதியான கயிறு ஒன்றைகையில் எடுத்துக்கொண்டாள். அரசன் அவளைப்பார்த்து என்னவென்று கேட்டான. "நான் எங்கள் வீட்டுப் புதுக்கிணற்றை இழுத்துப் பார்த்தேன். மிகக் கனமாக இருந்தது. துணைக்கு உங்கள் அரண்மனைக் கிணற்றை என்னுடன அனுப்புங்கள்! இந்தககயிறறை உங்கள் கிணற்றில் கட்டி மறுமுனையை எங்கள் கிணற்றில் கட்டி இழுத்துச் சநதைககுக் கொணடு சென்று விடலாம்" என்றாள். அரசனுககுக் குழப்பம் ஏற்பட்டது. "எப்படி என் கிணற்றை எடுத்து செலல முடியும்?" என அரசன் கேட்டான. அவளும, "அப்படியானால், எபபடி எங்கள கிணற்றைத் தோண்டி எடுத்துச் சந்தைககுக் கொண்டு செலல முடியும?" என்றாள. அரசன், "உண்மையில் நீ ஜெயிததுவிட்டாய்! இனி உங்களைக் கஷ்டப்படுத்த மாட்டேன். சமாதானமாகப போ!" எனறான்.

அநதணன் வநதான. அரசனுக்குக் கோபம் வநது அவனைக் கணடபடி ஏசினான். அநதணனுககுப் பணம் துணையாக இருநதால், மந்திரிக்கும், அவர் மருமகளுககும் அறிவு துணையாக உள்ளதே! அந்தணனின் சொததுக்களைப் பறிமுதல் செயதுவிட்டு அவனை நாடு கடத்தினான்.

செல்வமும, அறிவும் ராஜவீதியில சந்தித்துக் கொண்டன. அறிவு கேட்டது, "யார் பெரியவர்?"

செல்வம் சொனனது, "நீயேதான்!"

மாயப் புல்லாங்குழல்கள்

ஒரு புலி காட்டில் வேட்டையாடிக் கொண்டிருநதது. வழியில் ஒரு காட்டுப் பனறியைக் கணடு, "ஏ பன்றியே! நான மிகவும் பசியாய் இருப்பதால் உனனைச் சாபபிடப் போகிறேன!" என்றது. பன்றி, "முதலில் நாம இருவரும சண்டையிடுவோம். எனனை நீ ஜெயித்தால, என்னை சாப்பிடடுக்கொள்! இல்லையெனில் என்னை விட்டுவிடு!" எனறது. புலி, "ஆனால் நமககு யார் நீதிபதியாய் இருந்து தீர்ப்பிடுவது?" எனக் கேட்க, இரணடும் சேர்ந்து ஒரு நீதிபதியைத் தேடின.

ரரி–ஜிஜா எனபவன அநதக காட்டில் வேட்டையாடிக் கொண்டிருந்தான். புலி தன்னை நோக்கி வருவதைப் பார்த்து பயந்து ஓட்டமெடுத்தான. புலி அவனைஅழைத்து, "பயப்படாதே!" என்றது. ரரி–ஜிஜோ, "நீ என்னைச் சாப்பிட வரவில்லையா?" எனக் கேட்டான். சத்தியமிட்ட புலி, "இலலை! உன்னைச் சாப்பிடும் எண்ணமே எனக்கு

இல்லை! எனக்கும் ஒரு காட்டுப் பன்றிக்கும் இடையே நடக்கும் சண்டையில் யார் ஜெயிக்கிறோம் என்று நீதிபதியாய இருநது தீர்ப்பளிக்க வேண்டும்." என்றது. ரரி-ஜிஜோ நிறைய நேரத் தயக்கத் துக்குபபின் புலியுடன்போக ஒப்புக்கொண்டான். காட்டுப் பன்றி தன் உடலில் வழுககும் ஈரமான சகதியைப பூசிக்கொண்டது. இரண்டும் சண்டையிடடன. பனறி தன்னை உலுப்பி விட்டுக் கொண்டது. சேறு, புலியின் கண்களில் விழுந்தது. பயந்து போன புலி திரும்பி ஓட்டமெடுத்தது. ரரி-ஜிஜோ பன்றிதான் வெனறதாகக் கூறினான். புலியும் ஒப்புக் கொணடது. பன்றி உயிர் தப்பியது. பசித்திருநத புலி ரரி-ஜிஜோவின் பக்கம திரும்பி அவனைச சாப்பிடப் போவதாகப பயமுறுத்தியது ரரி-ஜிஜோ, "அது எபபடி முடியும? நீ என்னைச் சாப்பிடமாட்டாய் எனறு வாக்களித்திருந்தாயே!" எனறான. புலி, "நானதான் போட்டியில் வென்றதாகக் கூறியிருநதால், நான பன்றியைத் தினறு பசியாறி இருப்பேன. உனனைத் தின்னும் அவசியம ஏறபட்டிராது பனறியைத் தப்பிச் செலல விட்டுவிட்டாய! இப்போது உன்னை உணவாக்கிக் கொளவதைத தவிர வேறு வழி இல்லை" என்றது.

இதைக் கேடட ரரி-ஜிஜோ தன் உயிரைக காப்பாற்றிக் கொளள ஓட்டம எடுத்தான. புலி தொடர்நதது. ஓடிக களைதத ரரி-ஜிஜா ஒரு உயாநத மரததில ஏறி அமர்நதான். மரத்தில ஏற முடியாததால் புலி, கீழே அவனுககாகக காத்திருநதது இநத மரத்தடி ஒருகாட்டு எருமைக கூட்டம விருமபித் தங்கும் இடமாக இருநதது. சாயஙகாலம ஒன்று கூடி, இரவு முழுதும தங்கிவிடடுக காலையில மேயச்சல நிலம தேடிச சென்றன. அநதச சாயஙகாலமும் அவ்வாறு வருமபோது, புலி படுத்துக் கிடப்பதைப் பார்தது அதை விரட்டி விட்டன காலையில எருமைகள் மேயச்சல் நிலததை நாடிச் சென்ற பிறகு, ரரி-ஜிஜா கீழே வநது, இடத்தைச் சுததப்படுத்திவிட்டு, மீண்டும் மர உசசிக்குப் போய் விடுவான இப்படிப் பல நாட்கள் கழிநதன எருமைகளுககு ஆச்சரியம். யாரோ மரத்தின் மேல இருபபதாக எணணின எபபடிப் பிடிப்பது என ஆலோசனை செயதன.

ஒருவயதான எருமை, "என்க்கு வயதாகிவிட்டது. நான இஙகே ஒளிநது கொள்கிறேன மேலே ஒளிநதிருப்பது யாரெனக கணடு பிடிக கிறேன்" எனறது. இநத யோசனையைப் பிற எருமைகள் வரவேற்றன. மேயச்சலை முடித்துத் திருமபுமபோது வயதான எருமைக்கும் புல் எடுதது வருவதாகக் கூறின மறுநாள காலையில் எலலா எருமைகளும், வயதான எருமையை விட்டுச் சென்றன. வயது முதிர்ந்த கிழ எருமை, இறந்தது போலக் கால்களை நீட்டிப் படுத்துக்கொணடது. ரரி-ஜிஜா கீழே வந்து வழககமபோல இடத்தைச் சுத்தம் செய்தான். கிழ எருமை இறநது போனதாகவே நம்பினான். அதனைக் குளிப்பாட்டினான்.

எருமை தன் கால்களுக்கிடையே அவனை இறுக்கிப் பிடிக்க முயன்ற போது, துள்ளிக் குதித்துத் தப்பினான். மர உச்சியில் போய உட்கார்ந்து கொண்டான். சாயங்காலம் பிற எருமைகள் திருமபின. மனிதன் தபபி விட்டது தெரிநததும் அவற்றிற்குக் கோபம் வந்தது. புல்கொடுக்க மறுததன. கிழ எருமை, மறுநாள் மனிதனைப் பிடித்து வைபபதாகக் கூறியது ரரி-ஜிஜா மறுநாள் எருமை இறந்துவிட்டதாய் நமபிக கீழே வநது தன வேலையை ஆரம்பிததான். கிழ எருமை இறந்துவிட்டதாய் நிசசயமாக நம்பினான். அதன உடலைச் சுத்தப் படுத்துமபோது கிழ எருமை இறுகப் பிடித்துக் கொணடது. அவனால் தப்ப முடியவில்லை. சாயங்காலம் மற்ற எருமைகள் வந்தன. ரரி-ஜிஜா பிடிபட்டதைப் பார்த்துமகிழந்தன. "நீ பயப்படாதே! எங்களுக்கு அநேக உதவிகள் செய்து இருக்கிறாய ஆகவே உனக்குத தீங்கிழைகக மாட்டோம். நீ எஙகளுடன இருககலாம. பாலை உணவாக உண்ணலாம!" எனறன. கிழ எருமைககு புல தநதன. ரரி—ஜிஜா அதுமுதல எருமைகளுடன சநதோஷமாக இருநதான். "சில சமயம நாங்கள் நீண்டதூரம் செலவோம. நீ எபபடி இருக்கிறாய என்று எஙகளுககு எப்படித தெரியும்? ஆகவே இரணடு புல்லாங்குழல்கள செய' ஒனறில ஒரு குழலும, மற்றதில் இரணடு குழலகளும இருககும் படிச் செய! ஒரு குழல புலலாஙகுழலை வாசிததால் நீ நலமாய இருக்கிறாய என்பது பொருள. இருகுழல் புலலாஙகுழல் இசைத்தால் உனக்கு ஏதோ கஷ்டம் எனப் புரிநது கொணடு உனககு உதவ உடனே வருவோம" எனறன எருமைகள.

ஒருநாள் ரரி-ஜிஜா ஒரு நதியில குளிக்கச சென்றான. கொஞசம முடி உதிரநதது வருத்தததுடன அதனை எடுத்து, எறிய மனமினறி ஒரு மரபபெட்டியிலபோட்டு நதியில் எறிந்தான் பெட்டி நீர்ப போககுடன சென்றது. அஸஸாம அரசனின மகள் நதியில் குளிததுக் கொண டிருநதாள மரபபெடடி அவளிடம வரும்போது அவள அதை எடுததுத் திறநது பார்ததாள. அதிலிருந்த அழகான முடியைப பாாத்து அநத முடிக்குரியவனை மணகக ஆசைபபட்டாள்.

அரணமனை சென்று, நினைத்ததைச் சாதிகக எணணி, ஒன்றும் உணணாமலும, குடிக்காமலும வீம்பு செய்தாள். ராஜாவும ராணியும் காரணம் கேட்க, மரப் பெட்டியை எடுத்துக் காட்டி அந்த முடிக்குச் சொநதமானவரைத் திருமணம செய்து கொள்ள ஆசைப்படுவதாயக கூறினாள ராஜாவும, ராணியும், மனிதர்கள, மிருகங்கள, பறவைகளைக கூட்டி, முடிககுச சொந்தமானவரை அழைத்து வரச் சொனனார்கள்.

ஒரு காககையைத தவிர வேறு எவரும் முன் வரவிலலை காககை, தான் போயக் கூட்டிவருவதாயக் கூறிச் சென்றது எல்லா இடங்களிலும் அலைநது திரிந்து, இறுதியாக ரரி-ஜிஜாவிடம் வந்தது. ஒரு கைககு ஒனறு வீதம இரணடு புல்லாஙகுழல்களைப பிடித்தபடி ரரி-ஜிஜா போயக் கொணடிருநதான. காக்கை அவன் தலையைக

கொத்தியது. அவன காககையை விரட்டக கைகளை ஆட்டினான. புலலாஙகுழல்கள் கீழே விழுநதன இரணடு புலலாஙகுழலகளையும எடுத்துக்கொணடு காக்கை பறநதது அவறறை அஸ்லாம இளவரசியிடம கொடுத்து, "அநத முடிககுச் சொந்தககாரனே இநதப புலலாங்குழலகளை வைத்திருந்தான. இவறறை இசைத்தால் அவன உன்னிடம வருவான" எனக் கூறிக் காக்கை பறநதது இளவரசி ஒரு குழல உள்ள புல்லாங குழலை எடுத்து நீணட நாட்கள வாசித்தாள. எருமைகள கேட்டன, தம் யாத்திரையைத் தொடர்நதன. சில நாட்கள கழித்து 2 குழல்கள் உள்ள புல்லாங்குழலை எடுத்து வாசித்தாள எருமைகள இசை வநத திக்கில், கூட்டமாக ஓடி வநதன. ரரி-ஜிஜா எருமைகள போவதைப் பார்த்தான. அவைகளைப் பின தொடாந்தான. அனைவரும இளவரசி

யின் அரணமனையை அடைநதனர் அவளிடம தன புல்லாங குழலகளைத திருபபிக் கேடக, அவள, தன்னை மணம் புரிநதால மடடுமே அவற்றைத தர முடியும என்று கூறினாள. ராிஜிஜா இளவரசியை மணநதான. ராஜாவுககுப புலலாங்குழல்கள்தான எருமைககூட்டததை ஆணடன எனபது தெரியவநதது. குழலகளைக் கைபபறறிவிட்டு மகளையும, மருமகனையும அடித்துத துரத்தினான.

ராி-ஜிஜா தன மனைவியிடம, "இஙகே இருக்க வேணடாம, என் பழைய மரவீட்டிறகுச செலவோம" என்றான. அங்கே போய சநதோஷமாக எருமைக கூட்டத்துடன் வாழவைக் கழிததான. அவனுககு அநேகப் பெணகள பிறநதனா வாழககை இனிததது

அனைத்தின் முடிவு

உலகில் இறப்பு வந்த விதம்

மலைவாழ் மக்களுககு இறப்பு ஒரு இடைச் செருகல, இறைவனின படைப்பில இறப்பு இருககவிலலை. ஸவிஃபட எனும ஆஙகில எழுத்தாளரின படைப்பான கலிவரின் யாத்திரைகள கூறுவது போல சாவினறி வாழும வாழவு அர்த்தமினறிப போகும், அர்தததுள்ள நித்ய வாழவு வேணடுமானால் நிததிய இளமை எனும வரமும துணை நிறக வேணடும. அதுதான் இலலையே ! சிஙபோவின கதை கூறுவது போல மனிதர்களுககு இறபபு ஒரு ஆசீாவாதமாகவே வநதது; சாபமாக அல்ல !

முதலில மககள் சாகவிலலை; அழிவும இலலை. ஆனால வயதாகிக்கொண்டே இருந்தனா, கஷ்டம அதிகரிததது அவாகளால நடகக முடியவிலலை. மிகக் கொஞ்சமே உணண முடிநதது. வாழவு சநதோஷமினறிப்போனது.

அககாலத்தில காட்டில ஒரு அணில. பெரிய, உயரமான மரமொனறில வாழநது வநதது. ஒரு பருநது வேகமாயப பறநது வரவே, பயததில் அணில் கத்தியது. பருநதுககுக கோபம வநது தன கூரிய நகத்தால குத்திக கிழிததுக கொன்றது. அணிலின உடலைக் கீழே எறிந்து விட்டுத் தன வழியே சென்றது

சிங்ரா-பஙக்-மங்கம எனும மனிதன அநதப பககமாக வநதான மரத்தின் அடியில கிடநத அணிலின் உடலைப பாாதது வியநதான; ஏனெனில், இதுவரை இறந்த உயிரின உடலைப பாாத்ததே இல்லை. “இது எபபடி சாததியம? என்னைச சார்ந்த மனிதர்கள யாரும் கை, கால் அசைவின்றி இப்படிக கிடநததே இல்லையே !” என வியந்தான். அணிலை எடுத்துப்போய தன வீட்டின ஒரு மூலையில கிடத்தி, ஒரு துணியால் மூடினான்.

பிறகு சநதிரனையும, நட்சத்திரங்களையும் கூப்பிட்டான. “ஒரு மனிதன் இறந்து விட்டான் ! வந்து பாருங்கள்” என்றான. சந்திரன், நட்சத்திரஙகள், மலைவாழ் காடுவாழ் ஆவிகள், சிஙரா-பங்க்-மஙகம, அவன் மனைவி அனைவரும் அழுதனர். சநதிரனும் நட்சத்திரங்களும இறந்த மனிதனின் உடல எங்கே எனக கேட்டனர். அவனும

அணிலின் உடலைக காட்டினான். அவர்களுக்குக் கோபம் வந்தது. "இது மனிதன் அல்ல, இது ஒரு மிருகம்தான்" என்றனர்.

அவன, "எப்படி இந்த மிருகம் மட்டும் சாக, மனிதன சாகாமல் உயிர் வாழகிறான ?" எனறு கேடடான. "மனிதன் சாக விரும்புகிறானா ?" என வினவின சநதிரனும, நடசததிரங்களும். அவன், "கண்டிப்பாகச் சாக விருமபுகிறான். ஏனெனில் வயதாகும் போது அவனது கஷ்டங்களும் அதிகமாகினறன" எனறான. சந்திரனும, நட்சத்திரங்களும, ஆவிகளும "இறநத அணிலின உடலைச சாபபிட்டால் மனிதர்கள இறப்பர்" எனறன.

சிங்ரா-பங்க்-மங்கம, அணிலின உடலை வெட்டி உலகத்து மனிதர் அனைவருககும கொடுத்தான. சாவும் வநதது. நிதய பிரிவிறகாக அழவும் தெரிநதது

இதோ அகாஸ இன மககள் கூறும இறபபு பற்றிய கதை.

முதனமுதலில இரணடு சூரியன்கள் இருநதன ஒனறு கணவன, மறறது மனைவி. இரணடு சநதிரனகள இருநதன. ஒனறு கணவன, மறறது மனைவி. இவற்றிலிருநது வெளியான வெபபம மிக அதிகம. இநத வெபபம பூமியின மரம், புற்களை கருககியது. மனிதரும, மிருகமும அழிநதனா சூரியனின மனைவியும, சநதிரனின கணவனும காதலவயபபட்டனர் வானததில சந்திக்க முடியாததால், கீழே பூமிககு வநதனா பூமியிலஅவாகள் சநதிததுககொணடபோது, சுறறிலும உளளவை கருகின இதனாலதான இப்போது தரை சில இடங்களில சிவபபாகவும, சில இடஙகளில மஞ்சளாகவும உள்ளது. இதிலிருநது சூரியசந்திரா இஙகே உலவியது தெரிகிறது

கருகிவிடாமல் இருககு, சூரியசநதிரா வருகையினபோது, மனிதரும, மிருகமும ஒளிந்து கொணடனா. ஒரு ஒளிவிடத்தில ஒனறு கூடினா எபபடி இவர்களை ஒழிபபது எனப பேசினர். சூரிய சநதிரரைக கொலலும அளவு பலசாலி அவர்களில் ஒருவரும இல்லை. அபபடிப் பட்ட பலசாலியைத் தேடிச செலல முடிவெடுததனா. இரணடு பலசாலி சகோதரர்கள இருநதனா அவர்கள் பெயா செள-சிபு, கிராவோ-லிபஜி எனபதாம. மனிதர், மிருகஙகளின பரிதாப நிலைபற்றிக கேட்டறிநதனா. தஙகளால சூரிய சநதிரரை அழிக்க முடியுமெனக கூறினா. மறறவர்களைப் போய ஒளிந்து கொள்ளவும சொனனார்கள

சற்றுப பொறுத்து, சூரிய சநதிரர் வநதனர் சகோதராகள அமபை எயதனர் கிராவோ-லிப்ஜியின அமபு சூரியனின மனைவியைப பிளகக அவள் இறந்து போனாள.

செள-சிபுவின அமபு, சநதிரனின கணவனைப் பிளக்க, அவன உடனே இறககவில்லை. விண்ணில எழுந்து, அமபுடன் தன மனைவி யிடம சென்றான். அவள் கையில் அவன ஆவி பிரிநதது அமபைப் பார்த்த மனைவி அழுதாள.

சூரியன, “என மனைவி பூமியில் இறநது விட்டாள் ஆனால என் தஙகையின கணவன இஙகே வந்து இறநதான. இவன உடலை மனிதருக்கும, மிருகஙகளுககும அனுப்பி வைததால அங்கே அநேகர் இறப்பா” என நினைத்தான உடனே பூமியில் உள்ளவர்களை எச்சரிததான் “என தஙகையாம் சந்திரன உஙகளைக் கூபபிட்டால பதில பேசாதீர்கள. நான கூபபிட்டால் மட்டுமே பதில கொடுங்கள” என்றான. இரவு வநதது சநதிரன தன கணவனைக கையில கொணடு வந்து அழுதாள. எலலா உயிரினங்களும தூங்கிவிட, மானும், மயிலும காட்டில விழிததிருநதன இவை இரணடும பதில கூறின, “ஏன அழுகிறாய ?” எனக கேட்டன உடனே சநதிரன தன கணவன உடலை பூமியில வீசினாள “என கணவனைக் கொன்றதால் பூமியில ஜீவராசிகள அனைவரும் சாகக கடவீர்கள” எனச சாபமிட்டாள

இப்படித்தான பூமியில சாவு வநதது. ஆனால மலைவாழ மக்கள் சாவு ஒரு முடிவு என்று நமபவில்லை ஆனமா, பூமியின கிராமம போல இன்னொரு கிராமததில தான விருமபிய மற்ற ஆனமாககளோடு வாழகிறது பூமியில் தன குடும்பத்தினரையும ஆனமா மறபபதிலலை உயிரோடிருபபவர் உணவு படைகக, ஆனமா அவர்கள கனவில் வருகிறது இன்னொரு உடலில ஆனமா பூமிககுத் திருமபவும் வாழ நேருகிறது

Lasertypeset at D.V. Graphics, New Delhi
and printed at Central Electric Press, New Delhi